

Sygn. akt II K 29/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Broniszewska

w obecności Janusza Stupaka Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniach: 5 kwietnia 2016 r., 18 maja 2016 r., 28 czerwca 2016 r., 30 sierpnia 2016 r., 5 października 2016 r., 15 listopada 2016 r., 20 grudnia 2016 r., 23 stycznia 2017 r., 8 marca 2017 r., 10 kwietnia 2017 r. i 9 maja 2017 r.

sprawy:

1. W. J. (1) s. K. i J. zd. Mróz, ur. (...) w P., zam. K., ul. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 09 lipca 2009r. w K. zorganizował, a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych mających na celu wprowadzanie do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 i 3 k.k.

2. w okresie co najmniej od października 2008r. do 9 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu / wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 34.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości w kwocie co najmniej 238.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc z tego procederu stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 09 lipca 2009r. w K., działając w ramach ciągu przestępstw, w krótkich odstępach czasu, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 34.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych, jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyroby akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.525.787 zł

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

4. w okresie co najmniej od października 2008 roku do 9 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 925 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz osiągając korzyść majątkową w wysokości co najmniej 23.125 zł,

tj. o przestępstwo z art. 12 a § 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 12 k.k.

2. K. A. (1) s. T. i A. zd. A., ur. (...), w K., zam. K., ul. (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

1. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

2. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu / wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości w wysokości co najmniej 157.500 zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach ciągu przestępstw w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 22.500 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.026.611,00zł,

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

4. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, dokonał obrotu wytworzonego przez siebie z odkażonego alkoholu etylowego, napoju spirytusowego, sprzedawanego jako wódka, w ilości co najmniej 225,5 litra w 450 butelkach o pojemności 0,5 litra każda, oznaczonych zarejestrowanym znakiem towarowym wódki (...), do którego prawa przysługują wyłącznie (...) i którego to znaku nie miał prawa używać oraz zamkniętych podrobionymi zakrywkami / zakrętkami/ posiadającymi oznaczenie o treści (...) wzorowane na oryginalnych zakrętkach wódki (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119 poz. 1117 z 2003 r. tekst jednolity z późn. zm.) w zw. z art. 12 k.k.

3. **I. K. (1) s. K. i S. zd. Dawidko, ur. (...) w S., zam. L. 7C, karanego**

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od połowy grudnia 2008 roku do czerwca 2009 roku / włącznie/ w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2. w okresie od połowy grudnia 2008r. do czerwca 2009r./ włącznie/ w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu / wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźnika, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości w kwocie co najmniej 157.500zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie od połowy grudnia 2008 roku do czerwca / włącznie/ 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach ciągu przestępstw w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 22.500 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.026.611,00zł,

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 3 i 5 k.k.s.

4. ***K. P. (1) syna R. i M. zd. O., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), karanego***

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od kwietnia 2009 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2. w okresie od kwietnia 2009r. do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu / wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 16.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości w kwocie co najmniej 112.000 zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej / w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne przeciwko mieniu zakwalifikowane z art. 279 § 1 kk/

tj. o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie od kwietnia 2009 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach ciągu przestępstw w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 16.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 734.080 zł,

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

4. w okresie od kwietnia 2009 roku do 9 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w warunkach przestępstwa ciągłego pomógł W. J. (1) w wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru co najmniej 100 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia o wartości co najmniej 2.500 zł, w ten sposób, że ciął dostarczony tytoń i mieszał go z odpadkami tytoniowymi oraz ważył i pakował w jednostkowe opakowania,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12a § 1 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 3, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 12 k.k.

5. ***J. D. (1) s. K. i S. zd. L., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), niekaranego***

oskarżonego o to, że:

1. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009 r. w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych, związanych z wprowadzeniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, z wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu/ wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięciu skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości co najmniej 56.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i z art. 44 ust. 1 art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz.1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w ramach ciągu przestępstw, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 8.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie co najmniej 367.040 zł,

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 i 5 k.k.s.

6. M. L. (1) s. C. i L. zd. R., ur. (...)

w W., zam. K., ul. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. w okresie co najmniej od października 2008 do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i I. K. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych, związanych z wprowadzeniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i I. K. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do dostarczonego przez niego skażonego alkoholu etylowego komponenta w postaci podchlorynu sodu/ wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięciu skaźnika, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 42.000zł oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 4.000 litrów o wartości co najmniej 28.000zł, sprzedając je w jednostkowych opakowaniach jako spirytus nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął wspólnie z wyżej wymienionymi sprawcami korzyść majątkową w wysokości co najmniej 42.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i z art. 44 ust. 1 art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz.1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z póź. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie co najmniej od października 2008r. do 23 lipca 2009r. w K., działając w ciągu przestępstw w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie co najmniej 6.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie co najmniej 275.280zł,

tj. o przestępstwo z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 3 i 5 k.k.s.

7. W. B. (1) s. Z. i Z. zd. P., ur. (...) w K., przeb. w (...) Noclegowym (...) w K., ul. (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

w okresie, co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K., woj. (...), działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły przestępstwo, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez przekazanie informacji i instrukcji, co do sposobu odkażania skażonego spirytusu oraz elementów służących do

skonstruowania instalacji służącej do odkażania skażonego spirytusu oraz obsługę techniczną tej instalacji, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu oszustwa polegającego na odkażeniu i przetworzeniu skażonego alkoholu etylowego oraz wyrobieniu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie, co najmniej 34.000 litrów napojów spirytusowych, które następnie sprzedane zostały jako spirytus i wódka, po uprzednim wprowadzeniu dotychczas nieustalonych nabywców w błąd co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową znacznej wartości w wysokości co najmniej 238.000zł, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz.1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z póź. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. W. R. (1) s. E. i M. zd. P., ur. (...) w M., zam. M. 2A, niekaranego

oskarżonego o to, że:

w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K. i w okolicach K., w woj. (...), działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły przestępstwo, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez dostarczenie co najmniej 6.000 litrów skażonego spirytusu, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu oszustwa, polegającego na odkażeniu i przetworzeniu skażonego alkoholu etylowego oraz wyrobieniu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie, co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 42.000zł, które następnie sprzedane zostały jako spirytus i wódka, po uprzednim wprowadzeniu dotychczas nieustalonych nabywców w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 42.000zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przy czym sam odebrał i wprowadził do obrotu co najmniej 1.000 litrów odkażonego i przetworzonego spirytusu

tj. o przestępstwo z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. Nr 208, poz.1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z póź. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. H. K. (1) s. M. i Z. zd. S., ur. (...) w O., zam. S., ul. (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

w okresie od października 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. (1) oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 1.440 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 10.080 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 14.400 złotych oraz osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 4.320 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

10. M. S. (1) s. J. i K. zd. O., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

w okresie od października 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. (1) oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 240 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 1.680 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 2.400 złotych, osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 720 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

11. R. S. (1) s. R. i D. zd. R., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

w okresie od października 2008 roku do 23 czerwca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. (1) oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 380 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 2.660 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 3.800 złotych, osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 1.140 złotych

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. Oskarżonego **W. J. (1)** uznaje za winnego tego, że od połowy grudnia 2008 r. do dnia 9 lipca 2009 r. w K. założył, a następnie kierował zorganizowaną grupą, mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego, wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził K. A. (1), K. P. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1), tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego **W. J. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2008 r. do 9 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a od połowy grudnia 2008 r. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 31.200 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 156.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie

napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Oskarżonego W. J. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

4. Oskarżonego W. J. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż wartość korzyści majątkowej ustala na kwotę co najmniej 18.500 zł, tj. popełnienia przestępstwa z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 14 w/w ustawy wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w pkt 1, 2 i 4 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu W. J. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6. Oskarżonego **K. A. (1)** uznaje za winnego tego, że od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. P. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1), to jest popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. Oskarżonego K. A. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 25.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami) korzyść majątkową w kwocie co najmniej 127.500 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, w tym wprowadził do obrotu co najmniej 225,5 litra napoju spirytusowego, sprzedawanego jako wódka w 451 butelkach o pojemności 0,5 litra oznaczonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...), którego nie miał prawa używać, zastrzeżonym na rzecz Polmos B. i zamkniętymi zakrywkami oznaczonymi podrobionym wyżej wskazanym znakiem towarowym tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) oraz art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 776) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

8. Oskarżonego K. A. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

9. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach 6 i 7 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu K. A. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

10. Na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. i art. 73§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu K. A. (1) na okres próby lat 5 (pięciu) i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

11. Oskarżonego **I. K. (1)** uznaje za winnego tego, że od połowy grudnia 2008 r. do czerwca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), J. D. (1) i M. L. (1), to jest popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

12. Oskarżonego **I. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od połowy grudnia 2008 r. do czerwca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), J. D. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 112.500 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

13. Oskarżonego **I. K. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

14. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach 11 i 12 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **I. K. (1)** karę łączną 1 (jeden) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

15. Na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. i art. 73§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **I. K. (1)** na okres próby lat 5 (pięciu) i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

16. Oskarżonego **K. P. (1)** uznaje za winnego tego, że od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), **I. K. (1)**, K. A. (1), J. D. (1) i M. L. (1), to jest popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

17. Oskarżonego **K. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), **I.**

K. (1), J. D. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 15.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 75.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

18. Oskarżonego K. P. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

19. Oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż ustala, że oskarżony działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu i wartość tytoniu określa na co najmniej 2.000 zł, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 14 w/w ustawy wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

20. Na podstawie art. 85§ 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach 16, 17 i 19 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu K. P. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

21. Na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. i art. 73§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu K. P. (1) na okres próby lat 5 (pięciu) i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

22. Oskarżonego **J. D. (1)** uznaje za winnego tego, że od czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1) i M. L. (1), to jest popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

23. Oskarżonego **J. D. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 7.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 35.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U.

z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

24. Oskarżonego **J. D. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 3 i 5 k.k.s.

25. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach 22 i 23 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **J. D. (1)** karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

26. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **J. D. (1)** na okres próby lat 3 (trzech).

27. Oskarżonego **M. L. (1)** uznaje za winnego tego, że od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził **W. J. (1)**, **K. A. (1)**, **K. P. (1)** i **J. D. (1)**, to jest popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

28. Oskarżonego **M. L. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z **W. J. (1)**, **K. P. (1)**, **K. A. (1)** i **M. L. (1)** poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

29. Oskarżonego **M. L. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w punkcie III czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 3 i 5 k.k.s.

30. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach 27 i 28 kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **M. L. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

31. Na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. i art. 73§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **M. L. (1)** na okres próby lat 5 (pięciu) i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego

32. Oskarżonego **W. B. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru, poprzez udzielenie informacji i instrukcji, co do sposobu odkażania skażonego alkoholu etylowego oraz elementów służących do skonstruowania instalacji przeznaczonej do odkażania skażonego alkoholu etylowego oraz poprzez obsługę techniczną tej instalacji, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażaniu i przetwarzaniu skażonego alkoholu etylowego, wyrabianiu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu co najmniej 33.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 165.000 złotych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33§1-3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

33. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu W. B. (1) na okres lat 3 (trzech).

34. Oskarżonego **W. R. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez dostarczenie 6.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażaniu i przetwarzaniu skażonego alkoholu etylowego, wyrabianiu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu 6.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 złotych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33§1-3 k.k. wymierza mu karę 8 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

35. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu W. R. (1) na okres lat 3 (trzech).

36. Oskarżonego **H. K. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

37. Oskarżonego **M. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

38. Oskarżonego **R. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

39. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **W. J. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 2 w kwocie 69.500 (sześćdziesięciu dziewięciu tysięcy pięciuset) złotych.

40. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **W. J. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 4 w kwocie 18.500 (osiemnastu tysięcy pięciuset) złotych.

41. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. A. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 7 w kwocie 35.000 (trzydziestu pięciu tysięcy) złotych.

42. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **I. K. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 12 w kwocie 30.500 (trzydziestu tysięcy pięciuset) złotych.

43. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. P. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 17 w kwocie 17.500 (siedemnastu tysięcy pięciuset) złotych.

44. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. D. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 23 w kwocie 7.500 (siedmiu tysięcy pięciuset) złotych.

45. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. L. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 28 w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych.

46. Na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka wobec oskarżonych **W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/13/10, pod pozycjami 1 oraz od 2 do 17, ujawnione na karcie 2061-2062 akt.

47. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 630 k.p.k. zwalnia wszystkich oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłat, a w części uniewinniającej kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

48. Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. tj. z 2009 r., Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.), art. 618§1 pkt 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. E. S. kwotę 6.379,20 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. S. (1), w tym podczas poprzedniego postępowania przed sądem I instancji oraz postępowania przed sądem II instancji,
- adw. S. N. kwotę 738 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. S. (1),
- adw. R. S. (2) kwotę 5.313,50 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu I. K. (1), w tym podczas poprzedniego postępowania przed sądem I instancji oraz postępowania przed sądem II instancji,
- adw. A. S. kwotę 1623,60 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu I. K. (1),

- adw. K. C. kwotę 2.952 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. D. (1), w tym podczas postępowania przed sądem II instancji,
- adw. H. G. kwotę 2.214 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu M. S. (1),
- adw. M. K. (1) kwotę 2.214 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu W. B. (1),
- adw. M. K. (2) kwotę 3.690 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym K. P. (1) i W. R. (1).

SSO Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt II K 29/14

UZASADNIENIE

W. J. (1) w połowie grudnia 2008 r. w K. założył zorganizowaną grupę przestępczą, której celem było popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego, a następnie wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki. We wskazanym wyżej okresie wymieniony oskarżony kierował przedmiotową grupą przestępczą. W okresie od połowy grudnia 2008 r. do czerwca 2008 r. w jej skład wchodził ponadto I. K. (1), w okresie od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. brali w niej udział K. A. (1), zięć W. J. (1) i M. L. (1), od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. K. P. (1) i od czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. J. D. (1) (VIDE: k. 83-87, 100-103, 200-208, 358v). W. J. (1) kierował grupą do 9 lipca 2009 r., ponieważ w dniu 10 lipca 2009 r. o godz. 13:10 w G. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do sprawy Sądu Rejonowego w Lęborki, w której został skazany za podobne przestępstwa polegające na przetwarzaniu i odkażaniu skażonego alkoholu etylowego (k. 253-256). Natomiast wskazana wyżej grupa przestępcza działała do 23 lipca 2009 r., jej działalność została zakończona z uwagi na interwencję funkcjonariuszy policji, którzy dokonali zatrzymania J. D. (1), K. A. (1) i K. P. (1) w K. na terenie posesji oskarżonego W. J. (1) przy u. (...) 85b/A, na której funkcjonowała linia przeznaczona do odkażania, przetwarzania i butelkowania alkoholu etylowego do plastikowych litrowych opakowań (VIDE: k. 4, 9, 12, 17 i 184). Grupą kierował W. J. (1), który wydawał stosowne polecenia I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1) dotyczące przetworzenia, odkażenia i rozlania określonej ilości spirytusu. Ponadto wymieniony przekazywał polecenia wydania określonej ilości alkoholu konkretnym odbiorcom, ewentualnie pobrania od nich zapłaty oraz zapisania tych ilości i kwot w odpowiednich notatnikach. W. J. (1) organizował też skażony spirytus, dostarczał go m.in. W. R. (1) i M. L. (1), ale nie ustalono źródeł jego pochodzenia. Wskazany wyżej założyciel opisywanej grupy przestępczej zorganizował również niezbędny sprzęt, pojemniki (mauzery), pompy i substancje niezbędne do odkażania alkoholu etylowego, odpowiednie opakowania jednostkowe oraz zapewniał zbyt na odkażony spirytus. Zajmował się wszelkimi kwestiami organizacyjnymi i finansowymi. Po jego zatrzymaniu 10 lipca 2009 r. zastępował go jego zięć K. A. (1) (k. 83-87, 101-103, 126 i 129).

M. L. (1) w grudniu 2017 r. złamał rękę, w okresie od 14 do 17 grudnia 2007 r. i od 3 do 11 stycznia 2008 r. był hospitalizowany w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K. na Oddziale (...) (k. 298). Z tego powodu wymieniony nie mógł wyjechać do pracy do N.. Pomoc zaoferował mu więc W. J. (1) (k. 1482). Praca M. L. (1) dla W. J. (1) polegała na tym, że pozostawał on w gotowości „pod telefonem” i na polecenie wozic „towar” – to jest mauzery wypełnione skażonym spirytusem. Działalność tą oskarżony M. L. (1) rozpoczął w październiku 2008 r. i zakończył w lipcu 2009 r. (k. 1713-1714). Początkowo od października 2008 r. do połowy grudnia 2008 r. oskarżeni W. J. (1) i M. L. (1) nie działali w ramach zorganizowanej grupy, ponieważ nie ustalono, aby działali wówczas w ramach grupy z innymi sprawcami (grupa musi składać się z co najmniej 3 osób). Dopiero od połowy grudnia zaczęła funkcjonować grupa składająca się z dwóch w/w oskarżonych oraz I. K. (1) i K. A. (1). W okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. oskarżony M. L. (1) dostarczył na teren posesji przy ul. (...) /A 6.000 litrów skażonego spirytusu, było to sześć

mauzerów o pojemności 1.000 litrów każdy. Wymieniony na polecenie W. J. (1) jeździł na stację benzynową w P. lub na parking znajdujący się przy budynku byłego zakładu (...) w K.. Na terenie wskazanych parkingów W. R. (1) przekazywał mu samochód dostawczy wraz z kluczami – był to F. (...) lub V. (...), w pojazdach tych były umieszczone mauzery ze skażonym spirytusem, przy czym raz było to dwa mauzery, a cztery razy po jednym mauzerze, łącznie 6 pojemników o pojemności 1.000 litrów (k. 203 i 1482). Na terenie w/w posesji M. L. (1) przekazywał pojazd wraz z kluczami W. J. (1). M. L. (1) w pełni zdawał sobie sprawę, że spirytus ten będzie odkażany i przetwarzany, a następnie napoje w postaci spirytusu i wódki będą wprowadzane do obrotu (k. 1482-1483). Ponadto po telefonicznym wydaniu polecenia przez W. J. (1) M. L. (1) przyjeżdżał na posesję przy ulicy (...)/A i zabierał odkażony już spirytus – w plastikowych butelkach o pojemności 1 litra zapakowanych po 20 sztuk do kartonów, przedmiotowy alkohol zawoził na te parkingi, z których odbierał skażony spirytus, takich sytuacji było kilka, łącznie odebrał i przewiózł około 4.000 litrów (butelek). Przedmiotowy alkohol jeden raz odbierał W. R. (1), a w pozostałych przypadkach przekazywał go nieznanemu mężczyźnie, jednocześnie otrzymywał zapłatę za dostarczony towar w kwotach 4.200, 3.000 zł, przyjmując więc wartość 5 zł za litr spirytusu, jednorazowo dostarczał od 600 do 840 litrów, to jest od 30 do 42 kartonów, zawierających po 20 litrowych plastikowych butelek. Za jeden kurs ze spirytusem M. L. (1) otrzymywał od W. J. (1) od 100 – 150 zł (k. 204 i 1483).

Oskarżeni W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1) dokonywali odkażania roztworów spirytusów skażonych w ten sposób, że usuwali z nich skażalnik w postaci benzoesanu denatonium. Roztwory spirytusowe zawierające ten skażalnik cechuje wyjątkowo odrażający gorzki smak, przez co nie nadają się do wytwarzania podróbek napojów alkoholowych. Pozostałe skażalniki np. izopropanol i substancje dodatkowe takie jak: metanol, glikol propylenowy i glikol etylenowy w roztworach spirytusowych są trudniej wyczuwane organoleptycznie, a ich obecność dla nieświadomych konsumentów często jest nawet niezauważana. Oskarżeni usuwali bitrex w ten sposób, że: na wstępie roztwory spirytusowe skażone wstępnie mieszano z niewielką ilością podchlorynu sodu; do jednego litra spirytusu wystarczyło dodać mniej niż 1 ml podchlorynu, który został zabezpieczony na posesji przy ul. (...)/A w K., po dodaniu w/w podchlorynu sodu benzoesan denatonium wytrącał się w postaci drobnego zmętnienia, widocznego jako opalizacja roztworu; jednocześnie zanikał silnie gorzki smak spirytusu, taki roztwór był filtrowany przez szereg filtrów składających się z komory pustej, filtra warstwowego z wkładem o dużej gęstości, dwóch filtrów z wkładem filtrującym z włókna polietylenowego, filtra wypełnionego wymiennicem jonowym oraz dużego filtra wypełnionego węglem aktywowanym; filtr warstwowy i filtry z włókna polietylenowego usuwały zmętnienie, filtr wypełniony wymiennicem jonowym usuwał wcześniej nie wydzielone resztki bitrexu, a końcowy filtr wypełniony węglem aktywnym ostatecznie miał za zadanie zatrzymać wcześniej nie usunięte resztki zmętnienia, chlor nie zużyty w reakcji z benzoesanem denatonium oraz zanieczyszczenia wymywane z wymiennicza jonowego; takie oczyszczone roztwory alkoholowe nie zawierały benzoesanu denatonium i nie miały gorzkiego smaku. Odkażając w ten sposób spirytus skażony oskarżeni nie usuwali z niego substancji skażających w postaci alkoholu izopropylowego oraz innych substancji dodawanych do spirytusów skażonych w celu wytworzenia z nich produktów handlowych typu rozcieńczalników, rozpuszczalników, podpałek do grilla lub płynów do mycia szyb. (k. 1435-1439).

Podczas przeszukania posesji oskarżonego W. J. (1) pobrano cztery próbki alkoholowe zawierające alkohol etylowy skażony izopropanolem, próbka czwarta była dodatkowo skażona bitrexem – próbka nr 4 zawierała 2,42 litra izopropanolu i 2,2 g bitrexu na 100 litrów, pozostałe próbki nie zawierały bitrexu, a jedynie izopropanol w ilościach: 2,51 litra; 2,48 litra; 2,38 litra na 100 litrów roztworu. Próbki te nie spełniały wymagań (...) „Spirytus rektyfikowany” oraz wymagań zawartych w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/98. Nie spełniały też wymagań dla alkoholu skażonego zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1309/2005 z dnia 10 sierpnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (k. 1435-1439).

Oskarżeni przeprowadzając wyżej opisany proces odkażania alkoholu korzystali z aparatury składającej się z pojemników, węży, rurek, pomp i filtrów oraz z substancji w postaci podchlorynu sodu i węgla aktywowanego.

I. K. (1) brał udział w procesie odkażania skażonego spirytusu, przede wszystkim zajmował się rozlewaniem alkoholu w opakowanie jednostkowe (plastikowe litrowe butelki zamknięte żółtą nakrętką) oraz umieszczaniem tych butelek w kartonach po 20 sztuk, ponadto na polecenie W. J. (1), a później K. A. (1) wydawał odkażony spirytusu odbiorcom, dokonywał zapisów w zeszytach i kalendarzach dot. ilości, wartości wydanego towaru, uiszczonych kwot za ten produkt oraz pośredniczył w rozliczeniach transakcji i przekazywaniu pieniędzy (k. 200-207 i 358-359). W okresie od grudnia 2008 r. do końca marca 2009 r. wymieniony przetwarzał wraz z W. J. (1) i K. A. (1) oraz M. L. (1) co najmniej 3.000 litrów skażonego spirytusu miesięcznie w okresie połowy grudnia 2008 r. i trzech pierwszych miesięcy 2009 r. odkażono więc co najmniej 10.500 litrów alkoholu. W okresie od kwietnia 2009 r. do końca działalności grupy przerabiano co najmniej 4.000 litrów spirytusu miesięcznie w okresie kwietnia, maja i czerwca 2009 r. wytworzono więc 12.000 litrów spirytusu; łącznie I. K. (1) uczestniczył więc w wyrobieniu co najmniej **22.500** litrów napojów spirytusowych, przy czym były one sprzedawane za kwotę co najmniej 5 złotych za liter, a więc ich wartość wynosiła co najmniej 112.500 zł (k. 83-87, 200-207 i 358-359).

K. P. (1) również zajmował się produkcją przy odkażaniu spirytusu (działając wspólnie z W. J. (1), K. A. (1), M. L. (1) i I. K. (1), a od czerwca 2009 r. J. D. (1)), jego przelewaniem i pakowaniem do kartonów, ponadto przygotowywał do wydania i wydawał alkohol, a także zdarzało się, iż odbierał pieniądze za ten towar. W okresie od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. uczestniczył w wytworzeniu co najmniej **15.000** litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 75.000 złotych (w kwietniu, maju i czerwcu po 4.000 litrów – to jest **12.000** litrów i w lipcu 2009 r. do dnia 23 co najmniej **3.000** litrów - jeżeli miesięcznie wytwarzano 4.000, to jest dziennie 133 litry, a w ciągu 23 dni około 3.000 litrów).

Analogicznie J. D. (1) brał udział w procesie odkażania spirytusu, rozlewał gotowy wyrób w plastikowe butelki, pakował je do kartonów, przygotowywał do transportu (k. 101-103). W okresie czerwca 2009 r. brał udział wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w wytworzeniu 4.000 litrów spirytusu i w lipcu do 23 – 3.000 litrów (bez I. K. (1)), łącznie co najmniej **7.000** litrów o wartości 35.000 zł.

Na czele grupy stał W. J. (1), który od co najmniej października 2008 roku na swojej posesji w K. ul. (...)/A zajął się odkażaniem skażonego spirytusu, który po rozlaniu w opakowania – butelki plastikowe o poj. 1 litra sprzedawany był różnym nabywcom jako spirytus spożywczy. Wytwarzanie takiego wyrobu spirytusowego odbywało się wbrew obowiązującym przepisom, bez wymaganych zezwoleń oraz niezgodnie z obowiązującymi technologiami produkcyjnymi. Linia technologiczna służąca do odkażania skażonego spirytusu początkowo znajdowała się w zabudowanej części załadunkowej samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...), zaparkowanego na posesji, który wcześniej był własnością W. R. (1) i w styczniu 2007 roku służył do produkcji wyrobów spirytusowych na terenie L., za co W. J. (1) został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 17/08. W późniejszym czasie odkażanie spirytusu odbywało się w pomieszczeniach piwnicznych remontowanego budynku przy ul. (...)/A w K. (k. 83-87, 101-103, 109-110, 200-207, 358-357 i 362-363).

W zainstalowaniu i uruchomieniu linii produkcyjnej służącej do odkażania spirytusu w okresie od października 2008 roku do dnia 23 lipca 2009 roku pomagał W. B. (1). W/w przekazywał informacje i instrukcje co do sposobu odkażania skażonego spirytusu, informacje oraz instrukcje w zakresie stosowanych urządzeń i substancji oraz obsługi technicznej instalacji. Zajmował się również okresową wymianą filtrów stosowanych w procesie odkażania spirytusu (k. 200-207 i 362-363).

W. J. (1) w okresie od października 2008 roku do marca 2009 roku nabywał i przetwarzał miesięcznie co najmniej 3000 litrów skażonego spirytusu, a w okresie od kwietnia 2009 roku do końca funkcjonowania grupy, tj. 23 lipca 2009 roku co najmniej 4000 l skażonego spirytusu miesięcznie. Przez okres 6 miesięcy od października 2008 r. do marca 2009 r. przetworzył więc co najmniej 18.0000 litrów przedmiotowego spirytusu, przez kolejne 3 miesiące co najmniej 12.000 litrów i w okresie 9 dni lipca 2009 roku co najmniej 1.200 litrów (133,33 litry dziennie, tj. 4000 : 30, a więc 1.200, tj. 133 x 9). Łącznie wyrobił (początkowo przez okres października, listopada i połowy grudnia 2008 r.

z M. L. (1), a później z wymienionymi wyżej mężczyznami oraz z K. A. (1) we wskazanych okresach) i wprowadził do obrotu co najmniej 31.200 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 156.000 złotych.

K. A. (1) uczestniczył w procederze odkażania skażonego spirytusu co najmniej od połowy grudnia 2008 r., ponieważ wówczas pokazywał linię produkcyjną I. K. (1), ten ostatni oskarżony często widywał zięcia W. J. (1) przy tej aparaturze. Ponadto już przed świętami Bożego Narodzenia w 2008 r. i później I. K. (1) widział jak K. A. (1) mieszał spirytus z wodą w 200-litrowej beczce i napełniał taką mieszanką butelki półlitrowe z etykietą Absolut. Jednorazowo rozlewał od 20 do 50 litrów wódki. Ponadto K. A. (1) wydawał polecenia dotyczące tego ile alkoholu ma być przygotowane, komu i kiedy ma być on wydany, wymieniony wydawał też osobiście spirytus i pobierał pieniądze za ten alkohol. K. A. (1) w okresie od co najmniej połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. działając wspólnie i w porozumieniu z wchodzącymi w skład zorganizowanej grupy przestępczej W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) wyrobił co najmniej 25.500 litrów napojów spirytusowych (od połowy grudnia 2008 r. do końca marca 2009 r. 10.500 litrów, tj. 1.500 + 9.000, od kwietnia do końca czerwca 2009 r. 12.000 litrów i w ciągu 23 dni lipca 2009 r. 3.000 litrów, czyli 10.500 + 12.000 + 3.000 = 25.500 litrów) o wartości co najmniej 127.500 złotych. Wymieniony część z odkażonego spirytusu rozcieńczał wodą i tak uzyskany produkt sprzedawał w butelkach opatrzonych etykietami wódki (...) – zarejestrowanym znakiem towarowym, którego oskarżony nie miał prawa używać, zastrzeżonym na rzecz Polmos B.. Butelki były zamknięte zakrywkami oznaczonymi podrobionym w/w znakiem towarowym. Rozcieńczenie oraz rozlew takiego wyrobu odbywało się w K. na posesji przy ul. (...)/A. W okresie od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. K. A. (1) wprowadził do obrotu – sprzedał innym osobom po 5 zł z za butelkę 225,5 litra w/w napoju spirytusowego sprzedawanego jako wódka w 451 opisanych wyżej butelkach (k. 129, 200-207, 646-649 i 1179-1182 oraz dołączone do akt zapiski i notatniki).

W dniu 23 lipca 2009 r. w wyniku działania prokuratury i policji opisana działalność grupy została zakończona. Przeprowadzone przeszukanie na posesji W. J. (1) w K. na ul. (...)/A doprowadziło do ujawnienia 960 plastikowych butelek o poj. 0,9 litra zamkniętych korkiem i wypełnionych cieczą o intensywnym zapachu alkoholu i mocy pozornej około 95%, 21 pojemników z tworzywa sztucznego o poj. 30 litrów wypełnionych cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy pozornej około 95%, 1 beczki z tworzywa sztucznego o poj. 60 litrów wypełnionej cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy pozornej około 95%, 1 pojemnika z tworzywa sztucznego o pojemności 100 litrów z cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy pozornej około 95%, 9.000 plastikowych nakrętek, 1.900 metalowych nakrętek oznaczonych nieautentycznym znakiem wódki (...), 600 metalowych nakrętek oznaczonych napisem Fabryka (...), 2.000 samoprzylepnych etykiet z nadrukiem (...), 35 samoprzylepnych etykiet z nadrukiem „Rozcieńczalnik Spirytusowy firmy (...)”, 600 plastikowych dozowników na butelki, 6.600 butelek z tworzywa sztucznego o poj. 0,9 litra, 1.440 pustych szklanych butelek o pojemności 0,5 litra oznaczonych etykietami wódki (...), 5 worków z proszkiem koloru czarnego z napisem (...), pojemnika z tworzywa sztucznego z cieczą oznaczoną etykietą o treści „(...)”(k. 22-31 i 37-40).

W pomieszczeniach piwnicznych w/w posesji znaleziono i zabezpieczono linię technologiczną do oczyszczania skażonego spirytusu. W samochodzie ciężarowym marki M. o nr rej. (...) m.in wagi mechaniczną i elektroniczną oraz niewielkie ilości tytoniu. W samochodzie marki V. (...) należącym do W. J. (1) znaleziono 40 kartonów z zawartością po 20 plastikowych zamkniętych żółtą nakrętką butelek o poj. 0,9 litra każda z bezbarwną cieczą o intensywnym zapachu alkoholu. W samochodzie F. (...) należącym do K. A. (1) znaleziono 3 plastikowe butelki z żółtymi nakrętkami z bezbarwną cieczą (k. 37-40, 43-44 i 45-47).

Wyprodukowany na terenie posesji skażony spirytus został wprowadzony do obrotu i sprzedany m.in. H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1), a także W. R. (1) oraz innym nieustalonym nabywcom, w jednostkowych opakowaniach jako spirytus spożywczy lub wódka po cenie co najmniej 5 zł za litr (VIDE: k. 85).

W. B. (1) w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. wykonując w/w czynności – pomagając w zainstalowaniu linii produkcyjnej służącej do odkażania spirytusu, przekazując informacje i instrukcje co do sposobu odkażania skażonego spirytusu, informacje i instrukcje w zakresie stosowanych urządzeń i substancji oraz obsługi technicznej instalacji, a także wymieniając filtry używane w tym procesie – pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1),

I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażeniu i przetworzeniu skażonego alkoholu etylowego, wyrobieniu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu co najmniej 33.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęły korzyść majątkową w kwocie co najmniej 165.000 złotych.

W. R. (1) W okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. poprzez dostarczenie 6.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażaniu i przetwarzaniu skażonego alkoholu etylowego, wyrabianiu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu 6.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęły korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 zł. Ponadto W. R. (1) odebrał od M. L. (1) co najmniej raz odkażony spirytus w ilości co najmniej 600 litrów wartości co najmniej 3.000 zł (VIDE: k. 1483 i str. 3 niniejszego uzasadnienia).

Jednocześnie należało podkreślić, iż w zabezpieczonych czterech próbkach spirytusów na terenie posesji oskarżonego W. J. (1) przy ul. (...)A stwierdzono alkohol izopropylowy w ilościach 2,51 l/hl, 2,48 l/hl, 2,38 l/hl i 2,42 l/hl, ponadto w ostatniej z w/w próbek stwierdzono 2/2 g/hl bitreksu, w pozostałych próbkach nie wykryto tej substancji (k. 1435-1439). Próbkami te nie spełniały wymagań dla alkoholu etylowego skażonego zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1309/2005 z 10 sierpnia 2005 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (k. 1439). Alkohol ten nie spełniał więc wymagań pozwalających na całkowite zwolnienie od podatku akcyzowego, a więc oskarżeni nie mogli zmienić celu i przeznaczenia wyrobu akcyzowego, już w momencie przystąpienia do jego przerabiania przez oskarżonych nie podlegał on bowiem zwolnieniu od w/w podatku.

W okresie od maja do lipca 2009 r. W. J. (1) kupił od S. C. 9.000 sztuk plastikowych 1 litrowych butelek, były trzy transporty po 3.000 sztuk butelek, płacił za nie za każdym razem w/w oskarżony (k. 1700-1702 i 1709-1710).

Oprócz głównej zasadniczej działalności związanej z odkażaniem i produkcją napojów spirytusowych poszczególni członkowie grupy pobocznie zajmowali się innymi działaniami.

W. J. (1) zajmował się na posesji w K. przy ul. (...) wytwarzaniem bez wymaganých zezwoleń i wprowadzeniem do obrotu wyrobów tytoniowych. W okresie od października 2008 roku do 9 lipca 2009 roku wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru co najmniej 925 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia. W/w tytoń został wprowadzony do obrotu w jednostkowych opakowaniach po 1 kg i sprzedany za kwotę co najmniej 20 zł za kilogram (k. 1580v). Część procesu ważenia i pakowania tytoniu odbywała się w części ładunkowej samochodu ciężarowego marki M. o nr rej. (...), zaparkowanego na posesji przy ul. (...)A. W wyniku tej działalności W. J. (1) uzyskał korzyść majątkową w kwocie co najmniej 18.500 zł. K. P. (1) w okresie od kwietnia 2009 r. do 9 lipca 2009 r. pomógł W. J. (1) w wytworzeniu i wprowadzeniu do obrotu co najmniej 100 kilogramów wyrobów tytoniowych o wartości co najmniej 2.000 złotych, w ten sposób, że ciął dostarczony tytoń i mieszał go z odpadkami tytoniowymi oraz ważył i pakował w jednostkowe opakowania (k. 93-94, 206, 1179-1182 oraz zapiski i notatniki dołączone do akt i k. 1580v).

Stałymi odbiorcami wyrobu wyprodukowanego ze skażonego spirytusu byli m.in. H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) W/w po zakupie nielegalnie wyprodukowanego alkoholu za kwotę co najmniej 5 zł za litr przynajmniej częściowo sprzedawali go innym nieustalonym nabywcom. H. K. (1) w okresie od październik 2008 r. do 23 lipca 2009 r. nabył od W. J. (1) oraz innych osób wchodzących w skład w/w zorganizowanej grupy przestępczej łącznie co najmniej 1.440 litrów wyrobów spirytusowych o wartości co najmniej 7.200 zł, przy czym nie ustalono ile z tego alkoholu zostało sprzedane innym osobom, nie ustalono tych nabywców, nie ustalono cen za jakie kupowali towar oraz jakimi w tym zakresie

kierowali się względami, a także jaka była ich wiedza odnośnie pochodzenia przedmiotowego spirytusu (k. 984, 1167-1168, 1179-1182 oraz protokoły oględzin monitoringu i załączone do akt notatniki).

Podobnie M. S. (1) w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. nabył od W. J. (1) oraz innych osób wchodzących w skład w/w nielegalnej zorganizowanej grupy przestępczej co najmniej 240 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 1.200 zł. Nie ustalono ile z tego alkoholu sprzedał innym osobom, nie ustalono tych nabywców, nie ustalono cen za jakie kupowali towar oraz jakimi w tym zakresie kierowali się względami, a także jaka była ich wiedza odnośnie pochodzenia przedmiotowego spirytusu (k. 991, 1168, 1169, 1179-1182 oraz protokoły oględzin monitoringu i załączone do akt notatniki).

R. S. (1) w okresie od października 2008 r. do 23 czerwca 2007 r. nabył od W. J. (1) i innych osób wchodzących w skład w/w zorganizowanej grupy przestępczej co najmniej 380 litrów nielegalnych wyrobów spirytusowych o wartości co najmniej 1.900 zł. Nie ustalono ile z tego alkoholu sprzedał innym osobom, nie ustalono tych nabywców, nie ustalono cen za jakie kupowali towar oraz jakimi w tym zakresie kierowali się względami, a także jaka była ich wiedza odnośnie pochodzenia przedmiotowego spirytusu (k. 1168, 1169, 1179-1182 oraz protokoły oględzin monitoringu i załączone do akt notatniki).

W. J. (1) urodził się w dniu (...) w P.. Jest synem K. i J. zd.(...)Jest żonaty. Ma dwoje dorosłych dzieci. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest kierowcą mechanikiem. Nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada też żadnego majątku. Pracuje na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) H. V., (...) L., zlecenie dotyczy montażu paneli fotowoltaicznych. Zarabia około 2.200 zł miesięcznie. W miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię (k. 4082-4084 i 4090). W Areszcie Śledczym w P. osiadał przeciętną opinię (k. 2277).

Był uprzednio wielokrotnie karany, i tak:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 28 listopada 2000 r. w sprawie VII CKKs 51/00 został skazany za przestępstwa skarbowe z art. 65§1 k.k.s. i art. 69§1 k.k.s. na karę łączną 100 stawek dziennych grzywny po 30 złotych jedna stawka,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie VII Ks 33/05 został skazany za przestępstwo skarbowe z art.65§1 k.k.s. na karę 25 stawek dziennych grzywny po 40 złotych jedna stawka,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie II K 17/08 został skazany za przestępstwo z art. 44 ust. 1 ustawy wyrobie napojów spirytusowych, art. 42 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy, art. 13 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego, art. 229§3 k.k. i art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 277 stawek dziennych grzywny po 70 złotych jedna stawka,

- wyrokiem Sądu we Frankfurcie nad Odrą w Niemczech z dnia 25 września 2009 r. w sprawie (...)został skazany na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności za paserstwo,

- wyrokiem Sądu w K. W. w N. z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie 4120 Js (...) został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za kradzież (k. 4063-4065).

Dwaj biegli lekarze psychiatrzy nie stwierdzili u oskarżonego W. J. (1) objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, stwierdzili w wywiadzie zaburzenia adaptacyjne, ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał w stopniu znacznym poczytalności oskarżonego in tempore criminis (k. 1522-1525).

K. A. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem T. i A. zd. A.. Jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 5 i 8 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest elektromonterem pojazdów samochodowych. Pracuje w P. Browary (...) jako przedstawiciel handlowy, zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, zarabia 2.000 – 2.500 zł miesięcznie (k. 4095-4096 i 4108). Nie był wcześniej karany (k. 4079).

I. K. (1) urodził się w dniu (...) w S.. Jest synem K. i S. zd. Dawidko. Jest rozwiedziony, ma dorosłą córkę. Posiada wykształcenie podstawowe, ukończył kurs kierowcy, spawacza i pilarza. Pracuje dorywczo jako operator koparki w firmie (...) w S., zarabia 1.000 złotych miesięcznie netto. Nie posiada żadnego majątku. W miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię (k. 4104-4107).

Był wcześniej wielokrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie II K 1373/01 został skazany za przestępstwo z art. 207§1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie II K 496/07 został skazany za przestępstwo z art. 207§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie XIV K 853/12 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 5 grudnia 2016 r. w sprawie XIV K 175/16 został skazany za przestępstwo z art. 157§2 k.k. na karę 1 roku ograniczenia wolności (k. 4072-4073).

Dwaj biegli lekarze psychiatrzy nie stwierdzili u oskarżonego I. K. (1) objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznali zespół uzależnienia od alkoholu, ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał w stopniu znacznym poczytalności oskarżonego in tempore criminis. Może brać udział w czynnościach procesowych (k. 1536-1539).

K. P. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem R. i M. zd. O.. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest monterem instalacji budowlanych. Podejmuje prace dorywcze, zarabia 1.000 do 1.200 zł miesięcznie (k. 4092).

Był uprzednio wielokrotnie karany, i tak:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 20 września 2001 r. w sprawie II K 671/01 został skazany za przestępstwo z art. 27a ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o rybactwie śródlądowym na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 9 lipca 2002 r. w sprawie II K 1017/00 został skazany za przestępstwo z art. 279§1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 maja 2006 r. w sprawie VII K 421/06 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 19 października 2015 r. w sprawie II K 1041/15 został skazany za przestępstwo z art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym na karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka (k. 4070-4071).

J. D. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem K. i S. zd. L.. Pozostaje na utrzymaniu matki, ponadto podejmuje prace dorywcze. Jest kawalerem, ojcem dwóch synów, 13 i 11 letniego. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Nie posiada majątku (k. 4088 i 4121-4122). Nie był wcześniej karany (k. 4077).

M. L. (1) urodził się w dniu (...) w W.. Jest synem C. i L. zd. R.. Jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest monterem układów elektronowych i automatykiem przemysłowym. Jest zarejestrowany w PUP jako bezrobotny. W miejscu zamieszkania nie odnotowane negatywnych opinii odnośnie jego osoby (k. 4110 i 4111-4112).

Był trzykrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 3 lutego 2005 r. w sprawie VI K 672/04 został skazany na karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka za przestępstwo z art. 178a§1 k.k.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 17 kwietnia 2007 r. w sprawie VII K 275/07 został skazany na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka za przestępstwo z art. 178a§1 k.k.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 4 października 2007 r. w sprawie VII K 909/07 został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat i 100 stawek dziennych grzywny po 25 złotych jedna stawka za przestępstwo z art. 244 k.k. (k. 4068-4069).

W. B. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem Z. i Z. zd. P.. Jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie podstawowe. Jest osobą bezrobotną, pobiera zasiłek w kwocie 600 złotych miesięcznie, ponadto korzysta z pomocy konkubiny i podejmuje prace dorywcze. Nie posiada żadnego majątku. Cieszy się pozytywną opinią środowiskową (k. 4086 i 4123-4124). Nie był wcześniej karany (k. 4078).

W. R. (1) urodził się w dniu (...) w M.. Jest synem E. i M. zd. P.. Jest rozwiedziony. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem budowy maszyn. Posiada dwoje dorosłych dzieci. Pracuje w firmie (...) w miejscowości B. jako ślusarz, monter, zarabia 13 zł za godzinę, zatrudniony jest na podstawie umowy zlecenia. Nie posiada majątku. Komisariat Policji w Ś. nie ma wobec niego uwag (k. 4081 i 4113-4116). Nie był wcześniej karany (k. 4075).

H. K. (1) urodził się w dniu (...) w O.. Jest synem M. i Z. zd. S.. Jest żonaty, ma dorosłą córkę. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem. Pobiera rentę w kwocie 800 zł miesięcznie i podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w wysokości 500 zł miesięcznie. Jest właścicielem domu jednorodzinnego i działki rolnej o pow. 1,2 ha. W miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię (k. 4098-4100 i 4103). Nie był karany (k. 4076).

M. S. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem J. i K. zd. O.. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest cukiernikiem – piekarzem. Jest żonaty, ma 3-letniego syna. Pracuje w (...) w K. jako suwnicowy, na podstawie umowy o pracę (k. 4117-4118). Nie był karany (k. 4074).

R. S. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest synem R. i D. zd. R.. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem telekomunikacji. Pracuje w firmie (...) w T. jako kierowca, zatrudniony jest na podstawie umowy zlecenia, zarabia 400 zł netto za kurs. Jest kawalerem, ma 7-letnią córkę (k. 4125-4127). Był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 1 czerwca 2011 r. za przestępstwo z art. 177§2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat (k. 4066-4067).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonych: W. J. (1) (k. 3788 w zw. z k. 261-264, 306, 1456-1458, 1799-1801 i 2450v-2451 oraz k. 3791 i 3932), K. A. (1) (k. 3787 w zw. z k. 119-124, 125-127, 128-130, 167-168, 594, 645-649, 1184-1185, 1624-1627 i 2451 oraz k. 3790v), I. K. (1) (k. 3788v-3789 w zw. z k. 198-208, 295-297, 358-359, 395-398, 414-415, 537-542, 1465-1468 i 2451v-2452, k. 3790 w zw. z k. 3024-3026 oraz k. 3931v-3932 w zw. z k. 362-363, 1580-1581 i 1885-1886), K. P. (1) (k. 3791v-3792 w zw. z k. 81-88, 91-95, 128-130, 290-291, 292-294, 412-413, 1167-1168, 1200-1201, 1602-1605, 1764-1767, 1877-1878, 1888-1890 i 2452v), J. D. (1) (k. 3904v-3905 w zw. z k. 99-104, 107-110, 125-127, 248-252, 410-411, 1170-1171, 1615-1618, 1887, 1888-1890 i 2453v-2454), M. L. (1) (k. 3789v-3790 w zw. z k. 241-247, 292-294, 295-297, 315, 1146, 1472-1479, 1480-1485, 1713-1714 i 2454), W. B. (1) (k. 3791 w zw. z k. 352-357, 1608-1610 i 2454v-2455), H. K. (1) (k. 3791 w zw. z k. 1783-1785 i 2455), M. S. (1) (k. 3787v-3788 w zw. z k. 1792-1794 i 2455), R. S. (1) (k. 3792v w zw. z k. 1922-1928 i 2455v) i W. R. (1) (k. 3790v w zw. z k. 490-497, 537-542, 717, 1826-1828 i 2565v-2566);

- zeznań świadków: J. K. (k. 3982 w zw. z k. 274-275 i 2626), J. A. (k. 4181v w zw. z k. 607-608 i 2626v), M. T. (k. 4033v-4034 w zw. z k. 757-758 i 2626v-2627), E. C. (1) (k. 4181v w zw. z k. 1172-1173 i 2628), T. M. (k. 4181v w zw. z k. 1174-1175 i 2628), M. R. (k. 4181v w zw. k. 1196-1197 i 3026), M. P. (k. 4181v w zw. k. 1695-1696 i 2693v-2694), S. C. (k. 4057 w zw. z k. 1697-1699 i 1709-1710), D. G. (k. 4181v w zw. z k. 1711-1712 i 2743v-2744), R. P. (1) (k. 4181v w zw. z k. 1703-1704 i 2694), R. K. (k. 4056 w zw. z k. 1736-1737, 2744 i 4018v-4019), P. A. (k. 4006 w zw. z k. 1839-1740 i 2695), K. S. (1) (k. 4006 w zw. z k. 1742-1743 i 2695), R. P. (2) (k. 4181v w zw. z k. 1879-1881 i 2695v-2696), A. G. (k. 4006 w zw. z k. 1882-1883 i 2696), częściowo M. C. (k. 4034-4035 w zw. z k. 111-115, 384-385 oraz k. 96 akt Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. II Ko 16/12);
- pisemnych i ustnych opinii biegłego z zakresu chemii T. G. (k. 162-163, 574-575, 1435-1439 w zw. z k. 4057 oraz k. 3905-3906v w zw. z k. 2796-2797);
- pisemnych opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów E. L. i A. C. dot. oskarżonego W. (...) (k. 1522-1525 i 1804-1805 w zw. z k. 4057);
- pisemnej opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów E. L. i A. C. dot. oskarżonego I. K. (k. 1536-1539 w zw. z k. 4057);
- pisemnej opinii biegłego psychologa mgr A. Ś. dot. świadka M. C. (k. 4040-4044 w zw. z k. 4057);
- dowodów z dokumentów: protokołów zatrzymania osoby (k. 4, 9, 12, 17, 184, 225, 468 w zw. z k. 4057), kart informacyjnych (k. 5, 13, 18 w zw. z k. 4057), protokołów przeszukania (k. 6-8, 10-11, 14-16, 19-21, 37-40, 41-42, 45-47, 55-56, 57-58, 187-189, 226-228, 229-230, 471-472, 578-579 w zw. z k. 4057), protokołów oględzin (k. 22-32, 43-44, 380-381, 382-383, 387, 474-475, 587-592, 595-600, 609-644, 714-716, 725-756, 759-787, 789-797, 957-1000, 1001-1090, 1162-1163, 1191-1195, 1570-1577 w zw. z k. 4057), szkiców sytuacyjnych (k. 33-36 w zw. z k. 4057), protokołów zatrzymania przedmiotów (k. 48-51 w zw. z k. 4057), kalkulatora wyliczenia należności (k. 52, 53, 72, 192, 194, 215, 217, 389, 391 w zw. z k. 4057), kopii pokwitowania (k. 54 w zw. z k. 4057), dyspozycji usunięcia pojazdu (k. 59-62 w zw. z k. 4057), wydruków z bazy (...) (k. 63-66 w zw. z k. 4057), kopii pisma Izby Celnej w P. (k. 67 w zw. z k. 4057), protokołów pobrania próbek (k. 68 w zw. z k. 4057), protokołów klasyfikacji produktów (k. 69, 193, 214, 216, 388, 390, 402-409, 419-426 w zw. z k. 4057), protokołów wyliczenia uszczuplenia należności podatkowych (k. 70, 191 w zw. z k. 4057), stawek obowiązujących od 01.01.2009 r. (k. 218 w zw. z k. 4057), protokołu wizji lokalnej (k. 220-223 w zw. z k. 4057), kopii dokumentów dot. pojazdu marki M. (k. 231-233 w zw. z k. 4057), dokumentów dot. zatrzymania W. (...) (k. 253-256 i 281-282 w zw. z k. 4057), kserokopii dokumentacji medycznej (k. 266-269, 337-340 w zw. z k. 4057), dokumentów grupy (...) (k. 276-280 w zw. z k. 4057), informacji (...) w K. dot. M. L. (k. 298 w zw. z k. 4057), informacji AŚ w P. (k. 305 w zw. z k. 4057), obliczenia kary (k. 341 w zw. z k. 4057), tablicy poglądowej (k. 360-361, 1169, 1186-1190, 1202-1206, 1582-1586 i 1876 w zw. z k. 4057), pokwitowań (k. 386 w zw. z k. 4057), opinii dot. K. A. (k. 446-450 w zw. z k. 4057), kopii dokumentów dot. działalności gospodarczej W. R. (k. 476-486 i 937-952 w zw. z k. 4057), danych o karalności (k. 501, 502, 504-505, 519-524, 526-529, 1948-1950, 2053, 2096, 2635-2652, 2807-2811, 2813-2826, 2891-2909, 3276-3295, 3806-3811, 3816-3823, 3825-3827 w zw. z k. 4057 oraz k. 4063-4079 w zw. z k. 4172), odpisów wyroków (k. 548-550, 553-556, 559-561, 564, 567, 570-571, 653-686, 821-824 w zw. z k. 4057), informacji o nieruchomościach (k. 581-586, 650 w zw. z k. 4057), historii choroby W. (...) (k. 652 i 814 w zw. z k. 4057), informacji zastępcy dyrektora AŚ w P. (k. 705 w zw. z k. 4057), kserokopii umowy sprzedaży samochodu (k. 713 w zw. z k. 4057), informacji o stanie majątkowym (k. 801-801, 809, 2058, 2059, 2095 w zw. z k. 4057), historii choroby I. K. (k. 813 i 2827 w zw. z k. 4057), pytania o osobę (k. 894-896 w zw. z k. 4057), kopii postanowienia Urzędu Celnego w K. (k. 953-956 w zw. z k. 4057), dokumentów dot. pojazdów (k. 1094-1142 w zw. z k. 4057), kopii umowy najmu (k. 1147-1149 w zw. z k. 4057), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 1159-1161 w zw. z k. 4057), protokołu pobrania próbek (k. 1176-1177 w zw. z k. 4057), notatki z analizy odręcznych zapisków (k. 1179-1182 w zw. z k. 4057), notatki z oględzin monitoringu (k. 1183 w zw. z k. 4057), informacji firm wskazanych przez W. R. (k. 1214, 1420-1425 i 1431 w zw. z k. 4057), informacji (...) SA (k. 1216-1413 w zw. z k. 4057), informacji (...) Sp. z o.o. (k. 1414-1416 w zw. z k. 4057), informacji (...) Sp. z o.o. (k. 1417-1419 w zw. z k. 4057), informacji P4 Sp. z o.o. (k. 1442-1444 w zw. z k. 4057);

zw. z k. 4057), dokumentacji fotograficznej (k. 1550-1565 w zw. z k. 4057), analizy bilingów (k. 1567-1569 w zw. z k. 4057), wydruków z systemu N.. (...) (k. 1658-1670 w zw. z k. 4057), wykazu sprzedaży nieudokumentowanej (k. 1700-1702 w zw. z k. 4057), wydruków stopklatek (k. 1707-1708, 1727-1733, 1738 w zw. z k. 4057), kserokopii orzeczenia o niepełnosprawności (k. 1723 w zw. z k. 4057), dokumentów dot. oskarżonego H. K. (k. 1816-1819 w zw. z k. 4057), wykazu dowodów rzeczowych (k. 1850-1852 i 2040-2045, 2061-2062, 2065-2067 w zw. z k. 4057), dokumentów nadesłanych z AŚ w P. dot. ujawnienia telefonu komórkowego (k. 1935-1944 w zw. z k. 4057), kserokopii akt II K 17/08 Sądu Rejonowego w Łęborku (k. 1957-2034 w zw. z k. 4057), pokwitowań (k. 2046, 2071 w zw. z k. 4057), kopii dokumentów dot. R. S. (k. 2074-2080 w zw. z k. 4057), opinii z aresztu śledczego (k. 2277-2278 w zw. z k. 4057), informacji aresztu śledczego (k. 2426 w zw. z k. 4057), dokumentów z akt III R Ns 28/09 Sądu Rejonowego w Koninie dot. J. D. (k. 2439-2443 w zw. z k. 4057), dokumentów przedłożonych przez H. K. (k. 2468-2487 w zw. z k. 4057), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 2587 w zw. z k. 4057), skróconego odpisu aktu zgonu (k. 2680 w zw. z k. 4057), wywiadów środowiskowych (k. 2974-2975, 2978-2982, 2987-2991, 3837-3845, 3851-3857, 3866-3867, 3873-3874, 3879-3885 w zw. z k. 4057 oraz k. 4081-4127, 4138-4142 i 4164 w zw. z k. 4172v);

- rzeczowego materiału dowodowego: zapisów monitoringu zainstalowanego na posesji oskarżonego W. (...) (k. 3932 i 3933v oraz wykaz dowodów rzeczowych nr II/14/10) oraz notatników, zeszytów, zapisków i innych dowodów rzeczowych wskazanych na k. 4181v akt w zw. z k. 2061-2062 i 2065-2067.

Oskarżony **W. J. (1)** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i podczas dwóch przewodów sądowych nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W dniach 29 i 30 lipca, 14 grudnia 2009 r. oraz 9 marca 2010 r. odmówił składania wyjaśnień i udzielenia odpowiedzi na pytania (k. 263, 306, 1458 i 1801).

Także przed Sądem w dniu 11 stycznia 2011 r. odmówił składania wyjaśnień (k. 2450v-2451).

Podczas rozprawy głównej w dniu 5 kwietnia 2016 r. stwierdził, że nie będzie składał wyjaśnień, bo nie wie dokładnie o co chodzi. Na pytanie: do czego służyła instalacja znajdująca się na jego posesji? Odpowiedział, że ta instalacja była stara, była tam już długo, już wcześniej miał za to sprawę; sprawę tą miał gdzieś nad morzem, nie pamięta, było to miasteczko niedaleko S., został skazany na 2 lata pozbawienia wolności bez zawieszenia, odbył tę karę, był to może 2003 r., sprawa była tam, ponieważ tutaj zrobił alkohol i tam zawiózł, po tej sprawie już nie używał tej instalacji. Na pytanie: do czego służyły mu takie ilości pojemników, butelek, chemikaliów? Odpowiedział, że jeżeli tam coś było, to ze starych czasów (k. 3788).

W dniu 28 czerwca 2016 r. po odtworzeniu zapisów monitoringu podał, że jedynie na jednej z kamer widoczny był wjazd na jego posesję, na pozostałych widoczna była posesja mechanika M. T.; ponadto na nagraniach tych nie widać, aby były wywożone ilości spirytusu jakie są zarzucane, nie widać nawet żadnych ilości (k. 3932).

Oskarżony **K. A. (1)** w toku pierwszego przesłuchania podczas postępowania przygotowawczego w dniu 24 lipca 2009 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że posesja przy ul. (...) w K. należy do jego teścia W. J. (1), który obecnie przebywa w szpitalu zamkniętym w P., ale nie wie dokładnie co mu jest. Podał, iż na w/w posesji teść chciał otworzyć noclegownię, „taki niby hotel”. Wskazał, że sam był na tej posesji około półtora roku temu, później od czasu do czasu jeździł tam ze swoją żoną, widział przeprowadzane remonty, zawsze ktoś tam był i wykonywał prace budowlane, ale nie zna tych ludzi. Wyjaśnił dalej, że około 2-3 miesięcy temu na zlecenie teścia wykonywał tam ze swoim ojcem T. A. remont łazienek, wówczas różne prace wykonywały w tym miejscu osoby, z których dwie zostały z nim zatrzymane, te dwie osoby tam mieszkały i pracowały, chodzi o P. i G., trzecia zatrzymana osoba to M. z T., on nie pracował, tylko przyjeżdżał do W. J. (1). Około 2-3 tygodnie temu – jak podał – jego teść poszedł do szpitala i poprosił go, aby od czasu do czasu pojechał i zobaczył co się dzieje na w/w posesji; W. J. (1) mówił, że ma dopilnować, żeby osoby, które tam mieszkają, chodziło o P. i G., pracowały, tj. aby gipsowali poszczególne pomieszczenia, malowali, kładli płytki. Wskazał, że jak sam robił ze swoim ojcem remont to nie widział tam żadnego alkoholu, butelek lub sprzętu do robienia albo odkażania alkoholu. Przyznał, że po raz pierwszy około 1,5 miesiąca

temu (tj. na przełomie maja i czerwca 2009 r.) widział na przedmiotowej posesji kartony z alkoholem, były to butelki plastikowe z płynem i żółtymi nakrętkami, domyślał się, że to spirytus, nikogo o to nie pytał, teść nic mu nie mówił o alkoholu, ale powiedział, żeby brał pieniądze od P. i G., gdy będą chcieli mu je dać, nie przekazał ile tych pieniędzy będzie i za co, miał je przechowywać, trzymał je w domu. Wskazał, że w okresie 2-3 tygodni jeździł na w/w posesję średnio 1-2 razy dziennie, mógł wówczas łącznie otrzymać tych pieniędzy około 4.000 zł, z tej puli jeden raz zapłacił jakiemuś mężczyźnie kwotę 3.700 zł za to, że przywiózł białym pojazdem marki M. tzw. mauzer, tj. pojemnik w kształcie sześcianu o pojemności 1.000 litrów z zawartością przezroczystej cieczy, którą wypełniony był do pełna. Wskazał: „ja zapłaciłem temu mężczyźnie na skutek oświadczenia P. i G., że za dostarczony towar trzeba mu zapłacić”. Sam nigdy na tej posesji – jak zaznaczył – nie produkował żadnego alkoholu, nie odkażał alkoholu, nie nalewał alkoholu do butelek, ani nie pakował do kartonów żadnych butelek, a jedynie w okresie 2-3 tygodnie wstecz (przed datą przesłuchania) doglądał co robią P. i G.. Nikt mu nie mówił co się dzieje, co się produkuje, dopiero w tym w/w ostatnim okresie zorientował się, że na obiekcie teścia prowadzona jest produkcja alkoholu. Wskazał, że nigdy nie był tam w nocy, nie widział, aby P. i G. produkowali alkohol, widział jedynie w piwnicy 2 mauzery, jakieś węże, plastikowe butelki i kartony; wydaje mu się, że był tam prowadzony jakiś proces produkcyjny, chemiczny, fizyczny, widział jak po tej piwnicy chodzili P. i G., ale nie dostrzegł, aby coś robili przy tym sprzęcie, oni nic nie mówili o przedmiotowej produkcji; raz widział, jak ktoś przywoził na posesję butelki plastikowe. Zaznaczył, że bywał na tej posesji nawet 2 razy dziennie, ale były to krótkie wizyty, trwające około 30 minut. Wskazał, że kojarzy osobę o imieniu I., która przebywała na w/w posesji i wykonywała jakieś remonty. Zaprzeczył, aby komukolwiek wydawał alkohol, ale zdarzyło się parę razy, że w ostatnich 2-3 tygodniach sam zabrał karton lub dwa kartony z alkoholem po 20 sztuk butelek o pojemności 1litra każda. W butelkach był spirytus nadający się do użycia. Alkohol brał na własne potrzeby ale jak zdarzył się kupiec sprzedawał go za różną cenę, zazwyczaj 15 zł za butelkę. Dodał, że nie odbierał pieniędzy, gdy był na posesji razem z teściem, nigdy też nie przekazywał pieniędzy P. i G. z tytułu jakiegokolwiek wynagrodzenia (k. 121-124).

W tym samym dniu podczas konfrontacji z oskarżonym J. D. (1) wyjaśnił, iż zna wymienionego, jest to G. i podtrzymał cyt. wyżej relację. Podkreślił, że nie kierował procederem przetwarzania alkoholu, nie wydawał żadnych poleceń G. i P., nie wydawał alkoholu i nie pobierał od odbiorców pieniędzy; pieniądze te odbierali G. i P. i mu przekazywali (k. 126-127).

Podobne wyjaśnienia złożył w toku konfrontacji z oskarżonym K. P. (1), stwierdził jednak odmiennie, że mógł tytułem wynagrodzenia przekazać P. jakieś pieniądze (k. 130).

W dniu 25 lipca 2009 r. podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 167).

17 sierpnia 2009 r. przyznał się częściowo do winy i odmówił składania wyjaśnień (k. 594).

Przesłuchiwany w dniu 29 września 2009 r. przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, że chciałby złożyć szczegółowe wyjaśnienia. Podał, iż 26 lipca 2008 r. ożenił się z A. J., córką W. J. (1), od około półtora roku bywał na posesji teścia przy ulicy (...) w K.; w celu wyremontowania znajdującego się tam budynku W. J. (1) zatrudnił kilku mężczyzn byli nimi G., P. i I.. Oskarżony K. A. (1) – jak wyjaśnił – razem ze swoim ojcem T. A. pomagał teściowi w pracach remontowych, prace te zakończył półtora miesiąca przed swoim zatrzymaniem, a kilka miesięcy wcześniej (przed tymi pracami) dowiedział się o tym, że na tym terenie był przetwarzany spirytus. Wskazał, że w rozmowie z teściem dowiedział się, iż w piwnicy znajduje się linia do odkażania spirytusu, W. J. (1) pokazał mu osobiście tę linię. Zapytał teścia – jak wyjaśnił – czy może kupować od niego odkażony spirytus, jego pierwsza transakcja została odnotowana w zeszycie, który był prowadzony przez W. J. (1), a w czasie jego nieobecności przez P., wpisywane tam były imiona lub ksywki, ilości i rozliczenia finansowe. Przyznał, że sam też dokonał kilku wpisów, kupował od teścia spirytus po 6 zł za litr, w miesiącu mógł kupić około 200 litrów, sprzedawał go następnie różnym osobom, zaczął od sprzedaży znajomym, sprzedawał spirytus w butelkach plastikowych, a także po rozrobieniu w butelkach szklanych po (...) o pojemności 0,5 litra, które zakręcał kapslem, nie naklejał znaków akcyzowych, butelki brał z piwnicy znajdującej się na posesji przy ul. (...), tych butelek i kapsli nigdy nie zamawiał, nie wie jak one znalazły

się w tej piwnicy, płacił teściowi 20 złotych za 15 sztuk butelek, nie posiada urządzenia do kapslowania, robił to własnoręcznie. Podał dalej, że w/w butelki szklane brał do mieszkania przy ul. (...) w K. i tam dokonywał rozlewania spirytusu, który rozcieńczał wodą w proporcjach pół na pół, tak rozcieńczoną wódkę w butelce 0,5 l sprzedawał po 5 zł. Dodał, że sprzedawał pojedynczym osobom po 2-5 butelek, nie chciał podać danych nabywców, nigdy nie sprzedawał ilości hurtowych. Kupował butelki i spirytus od teścia – jak wyjaśnił – przez kilka miesięcy, z tego co wie za odkażenie spirytusu odpowiedzialny był P., bo on czasem dostawał polecenia przygotowania pewnej partii spirytusu od teścia, G. miał natomiast zajmować się remontem, z tego co wie I. również zajmował się wszystkim, łącznie z odkażaniem spirytusu. Podał dalej, że do czasu, kiedy teść udał się do szpitala, nie miał wiedzy skąd kupował towar i komu sprzedawał, widział różne osoby, które przyjeżdżały do W. J. (1), niektóre z tych osób brały od teścia kartony ze spirytusem. Gdy teść udał się do szpitala przekazał mu, żeby telefonicznie kontaktował się z mężczyzną o imieniu D., którego znał z gry w piłkę nożną, osoba ta miała na telefon przywieźć spirytus. Podał, że nieobecność teścia miała trwać kilka tygodni, mówił, że idzie do szpitala na obserwację. Potwierdził, że raz zamówił „surówkę”, tj. 2 mauzery po 1000 litrów każdy, za które zapłacił po 3700 zł za każdy, pieniądze otrzymał od P. za sprzedany przez niego alkohol, ponadto P. zgłosił mu, aby zamówił w/w „surówkę”, zamówienie to miało miejsce dzień lub dwa przed jego (K. A.) zatrzymaniem, dostawa nastąpiła w dniu zamówienia, pieniądze – 7.400 zł przekazał przed dostawą. Wskazał, że teść powiedział, aby doglądał P., żeby odkażał spirytus i G., żeby remontował budynek, przy czym ten ostatni też na prośbę P. zajmował się odkażaniem spirytusu. Dodał, że widział parę razy D. na posesji przy ul. (...) przed hospitalizacją teścia, nie wie jednak, czy wtedy darek również przywiózł „surówkę”, nie wie jaki był udział D. w tym procederze, znał on dobrze W. J. (1). Przyznał, że w okresie kiedy teść był w szpitalu zamawiał też butelki plastikowe 2 lub 3 tysiące sztuk, za które zapłacił około 1000 zł, numer telefonu do dostawcy butelek plastikowych otrzymał od P.. Wskazał, że nie liczył ile spirytusu mógł kupić od teścia i jakie ilości mógł sprzedać po rozrobieniu, więcej sprzedał samego spirytusu niż rozrobionej wódki, mógł sprzedać swoim klientom co najmniej 15 kartonów butelek absolwenta, ze sprzedaży mógł mieć zarobek około 1500 zł miesięcznie. Wyjaśnił, że w tym samym okresie kupował również od teścia tytoń na kilogramy, za kilogram płacił 25 zł, miesięcznie mógł kupić 20-30 kg; tytoń sprzedawał znajomym oraz sąsiadom na własny użytek, za kwotę 35-40 zł za 1 kg, średnio jednemu klientowi sprzedawał od 1-5 kg, sprzedaż szła słabo, bo tytoń był niskiej jakości, przechowywany był na samochodzie ciężarowym marki M. (...), który zaparkowany był na posesji przy ul. (...), nie wie skąd ten tytoń pochodził. Wskazał, że A. zna z futsalu, w jego towarzystwie przebywał K., mężczyzn tych dobrze znał P., kupowali oni spirytus, nie wie czy nabywali też tytoń, sam nigdy nie sprzedawał im spirytusu. Potwierdził, że zna mężczyznę o pseudonimie (...), ma on na imię W., jest „przy kości”, lubi wypić, mieszka w S. K., nie był przy tym jak on kupował spirytus. Ponadto podał, że C. kupował spirytus, na pewno raz płacił mu gotówką 4000 zł za 800 litrów spirytusu, nie wie do czego wykorzystywał on ten spirytus (k. 646-649).

W kolejnych wyjaśnieniach 19 listopada 2009 r. przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów. Dodał, że dokładnie nie pamięta od kiedy zaczął kupować odkażony spirytus; teść raczej nie zapoznawał go z żadnymi innymi osobami przebywającymi na tej posesji, z którymi robił jakieś interesy. Ponadto rozpoznał na tablicy poglądowej: M. L. (1) – (...), podał, że płacił mu on 4.000 zł za 800 litrów spirytusu, W. B. (1), W. R. (1), który przyjeżdżał do jego teścia, ale nie wie jakie łączyły ich interesy, D. S., u którego raz zamawiał skażony spirytus, R. S. (1), widywał go na posesji przy ul. (...), raz podwoził go z posesji teścia do miasta. Dodał, że nie wie nic o udziale D. S. w przestępczym procederze (k. 1184-1185).

Także w dniu 13 stycznia 2010 r. oskarżony K. A. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, za wyjątkiem IV zarzutu z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej, co do którego stwierdził, że trudno mu się ustosunkować, chociaż faktem jest, iż wyprodukowany przez siebie wyrób wlewał do butelek posiadających nalepki od wódki (...), do zamykania używał starych nakrętek, butelki i nakrętki brał od teścia. Wskazał, że nie może wykluczyć, iż butelek było łącznie tyle co w zarzucie, tj. 450 sztuk (k. 1626).

Podczas rozprawy głównej w dniu 11 stycznia 2011 r. wyjaśnił: „nie przyznaję się do zarzucanych mi czynów; prostuję częściowo przyznaję się, tzn. przyznaję się do pkt IV, tj. przestępstwa z art. 305 ustawy prawo własności przemysłowej”. Jednocześnie odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku śledztwa, a w odniesieniu do wyjaśnień złożonych w dniu 29 września i 19 listopada 2009 r. stwierdził, że je podtrzymuje w

części, która nie jest sprzeczna z tym co wyjaśnił dzisiaj podczas rozprawy, nie podtrzymuje wyjaśnień co do winy, a podtrzymuje co do faktów. Po odczytaniu wyjaśnień z 13 stycznia 2010 r. podał, że podtrzymuje je częściowo, przyznaje się tylko do ostatniego zarzutu (k. 2451).

W toku kolejnego przewodu sądowego w dniu 5 kwietnia 2016 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wcześniejsze relacje, za wyjątkiem składanych 29 września i 19 listopada 2009 r., 13 stycznia 2010 r. i 11 stycznia 2011 r. Wskazał, że jak człowiek jest zamknięty 3 miesiące w więzieniu, to różne głupoty wygaduje, żeby wyjść (k. 3787).

Oskarżony **I. K. (1)** podczas śledztwa przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W dniu 28 lipca 2009 r. podał, że W. J. (1) poznał w Areszcie Śledczym w S., obiecał mu on wówczas, że załatwi pracę w K. I. K. (1) – jak wyjaśnił – przyjechał do K. po świętach Wielkanocnych w 2008 r., podjął pracę na budowie domu córki i zięcia W. J. (1) na osiedlu (...); do października 2008 r. pracował na tej budowie, mieszkał na jej terenie w przyczepie kempingowej. Następnie w październiku 2008 r. po opuszczeniu wskazanej budowy zamieszkał w budynku W. J. (1) w K., przy ul. (...), miał pracować przy budowie pokoiów, ponieważ właściciel tej nieruchomości planował uruchomienie hotelu robotniczego. Oskarżony potwierdził, że już po kilku dniach, jeszcze w październiku 2008 r. zorientował się, że W. J. (1) prowadzi jakąś działalność nielegalną, ponieważ przyjeżdżały często samochody, które zabierały kartony w różnych ilościach od 1 do kilkunastu jednorazowo, wszystko robione było po cichu i wąskim gronie osób. W listopadzie 2008 r. oskarżony – jak podał – zorientował się, że chodzi o handel alkoholem, gdyż (...) prosił o pomoc w rozładowaniu samochodu, który przywiózł plastikowe butelki z żółtymi nakrętkami; w grudniu 2008 r. W. J. (1) albo jego zięć K. A. (1) pokazali mu linię produkcyjną służącą do odkażania spirytusu, która znajdowała się w piwnicy domu, wyglądało to w ten sposób, iż przywożony spirytus znajdował się w 1000 litrowym mauzerze, stamtąd rurką przepuszczany był przez pojemnik podobny do bojlera, gdzie (...) wsypywał węgiel, a następnie szedł przez 3-4 filtry – przy użyciu pompy, które miały go oczyszczać i spływał do pojemnika o pojemności 600 litrów. Podał, że W. J. (1) mówił mu, że w ten sposób oczyszcza spirytus, ale nie mówił co to jest za spirytus i gdzie go kupuje. Wyjaśnił, że K. A. (1) często przyjeżdżał do (...) od kiedy on (I. K.) tam był, na pewno przyjeżdżał wcześniej, ale tego nie widział. Podał dalej, że w/w K. A. (1) wiedział doskonale o aparaturze, często go widział przy niej, widział już przed Świętami Bożego Narodzenia 2008 r., jak wymieniony mieszał spirytus z wodą w 200 litrowej beczce i robił w ten sposób wódkę, którą rozlewał do butelek szklanych z etykietą Absolwent, następnie pakował w kartony z napisem Absolwent i gdzieś wywoził swoim samochodem, nie wie do kogo woził te kartony. Wyjaśnił, że jednorazowo oskarżony ten rozlewał od 20 do 50 litrów wódki i około 100 litrów miesięcznie wódki Absolwent przez cały czas jego pobytu u (...), tj. do czerwca 2009 r, chociaż czasem miał przestoje, gdyż – jak mówił – nie miał klientów, widział, że czasami butelki były oklejone banderolami akcyzy, a czasami nie, zamknięte były oryginalnymi kapslami i aby wyglądały na oryginalne zagniatał je jakimś narzędziem; (...) mówił, że nie chce się bawić w produkcję wódki, bo jest to bardzo pracochłonne. Wskazał ponadto, że wszystko organizował W. J. (1), tzn. on stworzył tę linię produkcyjną, dostarczał spirytus, węgiel, filtry, on też organizował zbyt przerobionego alkoholu. I. K. (1) – jak podał – sam zaczął sporadycznie pracować przy rozlewie spirytusu od grudnia 2008 r., robił to w ten sposób, że butelki plastikowe napełniał spirytusem lejącym z kraników z w/w 600-litrowej beczki, generalnie produkcją zajmował się osobiście (...), a pomagał mu przy tym zięć, często rozlewał to w nocy. Oskarżony I. K. (1) przyznał, że rozlewał alkohol przeciętnie raz w tygodniu, zdarzało się, iż W. J. (1) zadzwonił do niego i powiedział, że nie może przyjechać i ma on z P. rozlać szybko około 100 litrów spirytusu, zapakować w karton i przygotować dla klienta; po rozlaniu kartony wynosił z piwnicy, czekał na klienta, po wydaniu alkoholu pobierał pieniądze, ale najczęściej klienci rozliczali się później z (...). Podał, że przy sprzedaży dużej ilości cena spirytusu była niższa, wynosiła 6 zł za butelkę o pojemności 0,9 litra, przy mniejszych ilościach 7-8 zł za butelkę. Wyjaśnił następnie, że od kwietnia 2009 r. dołączył do niego K. P. (1), który wcześniej pracował przy budowie w/w domu, to z nim od kwietnia 2009 r. na polecenie (...) rozlewał spirytus, ale robili to „z doskoku”, generalnie robił to sam (...), ewentualnie z zięciem. Podał, że kilka razy widział jak przywożone były mauzery ze spirytusem, nie zawsze był przy tych dostawach, najczęściej były dowożone białym busem F. (...) (nie wie przez kogo i skąd) oraz V. (...) W. J. (1) przez (...), który od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. przywiózł 5 razy spirytus za każdym razem po 1 mauzerze o pojemności 1000 litrów. Ponadto był przypadek – jak wyjaśnił – że

białym busem zostały przywiezione 2 mauzery i wówczas (...) z drugiego mauzera przepompował spirytus do mauzera znajdującego się na piętrze budynku; (...) przeciętnie odbierał i przerabiał co najmniej 3 mauzery po 1000 litrowe spirytusu miesięcznie w okresie od października 2008 r. do końca czerwca 2009 r. Podał, że przerobiony już spirytus odbierali różni ludzie, których on nie zna, zabierali 1 do 5 kartonów, mówił, że są to detaliści, przy czym pamięta C., który nie tylko, że przywoził spirytus to też odbierał duże ilości przerobionego już alkoholu, były to ilości rzędu 500 butelek, czyli 25 kartonów, zabierał je swoim samochodem terenowym, były to dwa pojazdy, posiadające kierownicę po prawej stronie z angielskimi tablicami rejestracyjnymi, zabierał w/w ilość kilka razy, łącznie mógł odebrać 4.000 butelek. Wskazał, że u (...) przebywał i pracował od października 2008 r. do końca czerwca 2009 r. i w/w ilość 4.000 butelek spirytusu C. odebrał w w/w okresie. Podał, że (...) płacił mu nieregularnie, nie miał stałej pensji, otrzymywał co tydzień około 100 zł, ponadto otrzymywał mieszkanie i wyżywienie, z tym że w okresie ostatnich trzech miesięcy nie otrzymywał pieniędzy i jedzenia. Wyjaśnił dalej, że w końcu czerwca 2009 r. W. J. (1) dał mu bilet do S. i powiedział, żeby sobie jechał. Przyznał, że zna również D., on w całym w/w okresie był u (...), ale nie potrafi powiedzieć jak często, nie może powiedzieć, czy wiedział on o oczyszczaniu spirytusu, chociaż bywając tam musiał wiedzieć, częściej zaczął go widywać w czerwcu 2009 r., na dwa tygodnie przed odejściem, malował pokoje, nie widział go przy produkcji alkoholu. Wyjaśnił, że po świętach wielkanocnych 2008 r. widział na podwórku (...) samochód ciężarowy marki M., był do niego doprowadzony prąd, teraz domyśla się, że w tym pojeździe była zamontowana linia oczyszczania spirytusu, która została przeniesiona do piwnicy budynku (...), widział, że do tego M. wchodził często B. (...), a do piwnicy linię przeniesiono w październiku 2008 r. Dodał, że nie widział linii produkcyjnej na aucie, ale widział jak pod ten samochód podjeżdżały inne pojazdy i zabierały z niego jakieś kartony. Już po swoim przyjeździe na ul. (...) w październiku 2008 r. widział tam – jak wyjaśnił – często B. i z rozmów z nim dowiedział się, iż uważa się on za chemika i robi dobrej jakości spirytus, wg. niego to białek zmontował tą linię i uczył (...) jak się nią posługiwać; słyszał jak B. pouczał (...) co należy dodawać do spirytusu przy jego oczyszczaniu, wydaje mu się, że mówił o chlorze, ponadto widział jak B. wymieniał filtry przy aparaturze w piwnicy, mówił wówczas coś o kokosie, tzn. że filtry są kokosowe, często chwalił się swoimi umiejętnościami w przerabianiu spirytusu. Z rozmów, które wymienieni (B. i (...)) prowadzili wynikało, że są doświadczeni w tym procederze, gdy M. stał na podwórzu B. mówił, że idzie spać, bo ma nockę, świadczyło to o tym, iż idzie nadzorować oczyszczanie spirytusu. Ponadto P. z (...) cieleń liście tytoniu na zrobionej do tego celu sieczkarni; P. pakował ten tytoń w worki po 1 kg, mieszając z odpadami tytoniowymi, ten tytoń i odpady przywozili mężczyźni o imionach A. i K., w jego ocenie (...) wyprodukował około 1 tony tytoniu, który sprzedawał po 30-40 zł za 1 kilogram, nie zna odbiorców oprócz B., który brał go na swoje potrzeby i K. A. (1), który brał kilka razy po około 10 kg przedmiotowego tytoniu, ta ilość i fakt, że K. nie pali wskazują, że brał tytoń w celu odsprzedaży. Dodał, że mężczyzna o danych W. Z. dowoził „surówkę” F. (...) – przywiózł kilka razy, w tym raz 2 mauzery, łącznie mógł przywieźć około 5 mauzerów po 1.000 litrów każdy (k. 200-207).

Podczas konfrontacji z oskarżonym M. L. (1) podtrzymał w/w relację, podał, że zna w/w mężczyznę, jest to (...), o którym wyjaśniał, wskazał ponadto, że opisywany przez niego czasokres to od października 2008 r. do czerwca 2009 r. (k. 296).

I. K. (1) podtrzymał i sprecyzował swoje wyjaśnienia także podczas przesłuchania w dniu 6 sierpnia 2009 r. Wskazał wówczas, że od połowy grudnia 2008 r. zaczął pracę przy odkażaniu spirytusu na polecenie W. J. (2), zakończył tą pracę pod koniec czerwca 2009 r. Podał, że na pace samochodu ciężarowego marki M. widział raz tytoń, na tej ciężarówce pracowali P. i (...), nakładali tytoń do worków strunowych, ponadto widział na tej pace mężczyzn o imionach K. i A., przyjeżdżali oni co najmniej dwa razy w miesiącu z tytoniem w celu jego odsiania, za każdym razem było to około 100 kg, działali tak przez około 3 miesiące, tj. od kwietnia do czerwca 2009 r. Wskazał dalej, że na samym początku swojego pobytu na wskazanej posesji widział jak Fala wchodził do M., zajmował się odkażaniem spirytusu i przelewaniem go w plastikowe butelki o pojemności 0,9 litra, na początku linia produkcyjna odkażania spirytusu stała na pace M., stała tam jeszcze zanim zaczął pracować na posesji przy ul. (...), została przeniesiona do piwnicy w październiku. Po okazaniu tablicy pogłądowej rozpoznał W. R. (1), wskazując, że wcześniej o nim wyjaśniał, ale omyłkowo podał, iż nazywa się Z., wymieniony często przyjeżdżał do W., rozliczali się finansowo, ale nie wie z jakiego tytułu. Stwierdził dalej, że nie wie, czy do R. należał samochód F. (...), którym był przywożony spirytus, a o którym wcześniej wyjaśniał, nigdy nie widział, aby W. R. (1) dowoził skażony spirytus jakimkolwiek pojazdem, bądź też go odbierał. Ponadto I.

K. (1) rozpoznał W. B. (1). Następnie sprostował wyjaśnienia dotyczące W. R. (1) w ten sposób, że raz widział jak mężczyzna ten samochodem marki F. (...) przywiózł na posesję przy ul. (...)/A w K. „surówkę” W. do odkażenia, nie pamięta daty kiedy to zdarzenie miało miejsce, nie jest pewien, czy był to ten sam F. (...), o którym mówił, iż przywoził spirytus na posesję (...). Pamięta natomiast – jak wyjaśnił – że otwierał wówczas bramę R., który przywiózł jeden mauzer z zawartością skażonego spirytusu, który (...) przelał do piwnicy. Dodał, że jest przekonany, iż widział linię produkcyjną do odkażenia spirytusu zamontowaną na M., podczas pierwszego przesłuchania musiał użyć nie takich słów, mówiąc, że się domyślał (k. 358-359).

Także w dniu 6 sierpnia 2009 r. podczas konfrontacji z W. B. (1) podał, że go rozpoznaje, podtrzymał swoją relację w całości, potwierdził, iż widział jak Fała pracuje na M. przy odkażaniu spirytusu, pomagał mu przy nakręcaniu korków na plastikowe butelki (k. 362-363).

W dniu 13 sierpnia 2009 r. w Prokuraturze Okręgowej w Koninie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, chociaż robił to wszystko na polecenie W. J. (1), który tym kierował, nie potrafi dokładnie określić przy jakiej ilości spirytusu pracował, tzn. ile mógł rozlać, o ilościach przetworzonych już wcześniej mówił. Dodał, że największe korzyści z odkażenia spirytusu miał (...), sam dostawał grosze – miesięcznie 100 – 150 zł, to było za pracę na budowie i przy spirytusie, przez ostatnie 2-3 miesiące nie otrzymywał w ogóle zapłaty, na koniec W. J. (1) wręczył mu bilet na powrót. Podał, że wszelkich rozliczeń związanych ze spirytusem dokonywał (...), na jego polecenie wydawał alkohol i zapisywał to w kalendarzu – wpisywał odbiorcę, ilość spirytusu oraz to, czy brany był on na „krechę”, czy za gotówkę. Powtórzył, że widział linię produkcyjną na pace samochodu M., później była ona zamontowana w piwnicy, wówczas pojazd był pusty, więc musiała być to ta sama linia. Potwierdził, że raz widział, jak skażony spirytus przywiózł F. (...) W. R. (1), którego początkowo błędnie określał Z., wydaje mu się iż tym samym autem przywożono skażony spirytus jeszcze trzy razy, w tym raz dwa mauzery, nie potrafi wskazać danych kierowcy odnośnie tych trzech przypadków (k. 397-398).

Tego samego dnia przesłuchiwany przez funkcjonariuszy policji podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia oraz dodał, że w ramach pracy u W. J. (2) dostał terminarz na 2009 r. celem zapisywania ile oraz komu wydano odkażonego spirytusu oraz tytoniu oraz zapisywania wzajemnych rozliczeń finansowych, prowadził ten terminarz od stycznia 2009 r., nie wie dokładnie do jakiego okresu, po okazaniu rozpoznał ten otrzymany od W. J. (1), wpisy były dokonywane przez niego, W. i K. A. (1), do każdego dnia przypisane są ilości wydane klientom, przy tych ilościach są ksywki i rozliczenia finansowe; większość wpisów dokonywał na polecenie W. J. (1), pierwszego wpisu dokonał 2 stycznia 2009 r., ale już od połowy grudnia 2008 r. wydawał ten towar, ostatni wpis dokonał 21 maja 2009 r., ale proceder przestępczy trwał nadal, do końca jego pobytu, tj. do końca czerwca 2009 r. Wskazał, że przy części transakcji nie uczestniczył, zapis „L.pl.” oznacza litry plastik, „szk.” to szkło, czyli butelki do wódki, ksywki (...) to C., Fała to W. B. (1), K., K., K. to K. A. (1), Młody to pracownik M. z warsztatu, znajdującego się obok posesji W. J. (1), pozostałych osób nie zna, byli to stali klienci W., do których nie był dopuszczony; ostatnie strony zostały zapisane przez W. J. (1) (k. 414).

W dniu 11 września 2009 r. podczas konfrontacji z W. R. (1) wyjaśnił, iż wpuścił pana R. przez bramę, on przez jakiś czas rozmawiał z (...). Przyznał, że nie wie co było w mauzerze przywiezionym przez W. R. (1), powiedział, iż „surówka”, ponieważ tak przypuszczał, nadal tak twierdzi, bo została ona złana przy użyciu pompki do piwnicy do pustego pojemnika, zawartość tego mauzera wyglądała tak jak w innych przypadkach, gdy dostarczana była surówka. Wyjaśnił, że po tej dostawie był w piwnicy i widział napelniony mauzer, znajdowała się w nim „surówka”, przed dostawą pojemnik ten był pusty, jest pewien, iż była to „surówka”, nie był to olej napędowy, ponieważ (...) nie ubrudziłby sobie mauzera, który był wykorzystywany do przerabiania spirytusu, wystarczy sam zapach, żeby sprawdzić co to jest, zapach ten poczuł, gdy tego samego dnia szedł do piwnicy, w tym czasie nikt inny nie przywoził cieczy (k. 538-541).

W dniu 4 grudnia 2009 r. podtrzymał ponownie swoją relację oraz rozpoznał po okazaniu tablicy poglądowej oskarżonego M. L. (1), wskazał, że mężczyzna ten przywoził i zabierał gotowy towar, nie wie skąd go brał i gdzie wywoził; rozpoznał też dwóch mężczyzn – K. i A., którzy przywozili tytoń oraz W. B. (1), podał, że pomagał on zmontować linię technologiczną do odkażenia spirytusu i W. R. (1), który raz przywiózł spirytus w ilości 1.000 litrów. Oskarżony I. K. (1) rozpoznał także oskarżonego H. kulę, ale nie wie jakie interesy łączyły go z W., nie wydawał mu spirytusu, podobną relacją złożył odnośnie R. S. (1). Ponadto wskazał, że K. A. (1) był zapisywany w notesie jako K.,

Kry, K., K., K., XKrycha; rozpoznał w okazanym mu terminarzu swoje zapiski, podał, że zapisana jest data 22.12.2008 r. imię K. wraz z ilościami zakupionego szkła i spirytusu, te zapiski dotyczą K. A. (1), praktycznie wszystkie rozliczenia z tym oskarżonym były zapisywane, aby móc się rozliczyć z teściem. Na pytanie: kto był zapisany w terminarzu pod nazwą „W. 31pacze”? odpowiedział: „pacze to według mnie tak były zapisane paczki z plastikowymi butelkami, do których był przelewany spirytus; jeśli chodzi o imię W., to ja znam jedynie W. R. (1), natmoast nigdy go nie widziałem, żeby po takie paczki przyjeżdżał” (k. 1580-1581).

15 grudnia 2009 r. I. K. (1) wyjaśnił dodatkowo, że M. L. (1) przywoził 4-5 razy skażony spirytus w mauzerach, przywoził samochodem W. V. (1) busem, natomiast swoim J. zabierał już odkażony alkohol w butelkach spakowanych w kartonach, które umieszczał w tylnej części pojazdu również na siedzeniach, jednorazowo mógł zabrać 300-400 kartonów, łącznie mógł zabrać takie ilości jakie oskarżony – jak podał – opisał zaraz po zatrzymaniu. Potwierdził, że od kiedy został wprowadzony do tego procederu, to znaczy od połowy grudnia 2008 r., to K. A. (1) już w tym był, on pojawiał się z różną częstotliwością, ale zachowywał się jak „drugi kierownik” zaraz po (...). Wskazał, że produkcją wódki zajmował się wyłącznie K. A. (1), ilość zabieranych przez niego butelek była zapisywana w zeszytach, zapis „szkło pustak” oznacza pustą szklaną butelkę do wódki, z tego co wie na ulicy (...) mógł łącznie wyprodukować około 200 półlitrowych butelek wódki Absolwent, jeżeli zabierał więcej butelek to nie wie w jakim celu, był on zapisywany w zeszycie pod różnymi pseudonimami: K., K.. Podkreślił, że tym wszystkim kierował W. J. (1), pozostali byli na jego usługach i nie mieli praktycznie żadnych korzyści (k. 1467-1468).

Wymieniony ponownie podtrzymał swoje wyjaśnienia w dniu 24 marca 2010 r. podczas śledztwa (k. 1885).

W toku rozprawy z dnia 11 stycznia 2011 r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymał relacje złożone podczas śledztwa, stwierdził jednak, że chciałby zakwestionować ilość, w akcie oskarżenia ma 25.000 spirytusu, a tego nie widział na oczy, jego udział w produkcji był sporadyczny, pan (...) sobie sam tam grzebał; przyznał się, bo coś wiedział, nie miał gdzie mieszkać i tam pracował (k. 2451v-2452).

W dniu 10 czerwca 2013 r. stwierdził, że chciałby sprostować kilka faktów, bo pojawiło się kłamstwo, z gospodarzem jakimś rolnikiem miał załatwione, że on rozwoził jakieś mleko i miał załatwioną sprzedaż i w kalendarzu jest kilka takich zapisów, iż gdzieś tam dodatkowo dorabiał. Wskazał, że z racji tego, iż po wyjeździe z K. do S. miał delirkę, omamy, był w szpitalu, krótko po tym był przewieziony i przesłuchiwany, „z racji tego pojawiło się kilka spraw z mojej chorej wyobraźni”. Nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, teraz jest po kilkuletniej abstynencji, dopiero pobierał myśli. Po odczytaniu wyjaśnień składanych podczas śledztwa nie podtrzymał ich, podał że na dole nie był, chodzi o tą rzekomą linię produkcyjną. Wskazał, że o tym jak taka linia produkcyjna działa dowiedział się od chłopaka, z którym pracował na budowie. U (...) nie widział – jak wyjaśnił – takiej linii, to był raczej spirytus skażony, a jak on chodził, jak był sprzedawany nie wie. Powtórzył, że po stanie delirycznym strach przed aresztem to był taki amok, to był totalny dla niego szok, że wzięło go CBS i faktem jest, że miał złość do (...), bo wygnał go z tej pracy, miała być normalna praca i nic z tego nie wyszło, w tamtym czasie był podatny na sugestie, był wtedy w stanie mówić byle co. Odnośnie tytoniu podał, że na pewno palili go w piecu, to był typowy opał. Na pytanie: „dlaczego przed sądem przyznawał się do zarzucanych mu czynów i podtrzymywał wcześniejsze wyjaśnienia, skoro od pierwszych wyjaśnień upłynęło blisko 2 lata?” Odpowiedział: „ja chciałem pograć (...), źle mnie potraktował, wyganając mnie, miałem na niego złość”. Wskazał, że nie widział, aby oskarżony W. R. (1) przywiózł (...) spirytus skażony, domysły były przeróżne, to są pijackie mrzonki, 24 godziny na dobę chodził mocno pijany. Potwierdził, że W. R. (1) bywał u W. J. (1), nie ma wiedzy od kiedy ta znajomość się datowała, nie zna członków rodziny R., nie wie, czy żony w/w oskarżonych się znały, dużo aut przyjeżdżało do warsztatu, nie widział, żeby pan R. naprawiał pojazd u (...), nie pamięta jak wyglądał bus R., nie zapisywał w notesie, aby kupował on wódkę, czy cokolwiek na jego temat (k. 3024v-3026).

Podczas drugiego przewodu sądowego w dniach 5 kwietnia 2016 r. i 28 czerwca 2016 r. oskarżony I. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i nie podtrzymał wyjaśnień składanych w toku śledztwa, podając, iż bardzo dużo pił, „miał filmy”, aktualnie się leczy. Wskazał, że w terminarzu nie było pisane, że spirytus, brali butelki plastikowe na mleko, bo mleko po osiedlach sprzedawali, dlatego robił te zapiski, w skrócie było plastik, nie miało to nic wspólnego z alkoholem. Stwierdził też, iż podczas konfrontacji prokurator wkładał mu w usta słowa, podpisał ten

protokół, cały czas dojeżdżał ze S., był zastraszony, ten człowiek (W. R.) przywiózł ropę a nie spirytus (k. 3788v-3789, 3790 i 3931v-3932).

Oskarżony **K. P. (1)** w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 lipca 2009 r. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów za wyjątkiem posiadania papierosów bez akcyzy. Wyjaśnił, że w marcu 2009 r. pracował przy wykończeniu budynku w K. przy ul. (...)/a, którego właścicielem jest W. J. (1); początkowo nie wiedział, że w budynku tym rozlewany jest spirytus, po miesiącu zorientował się, iż przyjeżdża tam dużo samochodów, a jacyś ludzie wynoszą kartony. Na początku kwietnia 2009 r. – jak podał – W. J. (1) zaproponował mu dorobienie pieniędzy przy rozlewaniu spirytusu, wyraził zgodę i od około końca kwietnia zaczął rozlewać ten alkohol do butelek, nie był dopuszczony do przerobu spirytusu, w tym czasie oczyszczali alkohol W. J. (1) wraz z I. K. (1), w czerwcu 2009 r. ten I. wyjechał w okolice S.. Wskazał dalej, że oczyszczony spirytus rozlewał w plastikowe butelki z żółtymi nakrętkami. Dodał, że nie zna się na działaniu oczyszczalni i może jedynie powiedzieć, iż polegało to na przepuszczaniu skażonego spirytusu, który był w jednej beczce (mauzerze) przez rurki zaopatrzone w filtry do drugiego pojemnika, nie widział jak wymienieni to robili i co dodawali do tego spirytusu, widział beczki z różnymi substancjami, z których pamięta podchloryn sodu, na beczkach zawierających skażony spirytus znajdował się napis „rozcieńczalnik spirytusowy”, nie wie skąd on był sprowadzany, widział, że przywożony był dużym, białym busem, nie pamięta numerów rejestracyjnych, zawsze był to ten sam pojazd i ten sam kierowca. Stwierdził, że według niego ten rozcieńczalnik był przywożony od kwietnia 2009 r., tj. od kiedy tam pracował do dnia wczorajszego, tj. 23 lipca 2009 r. trzy razy w miesiącu i za każdym razem dostarczano od jednego do dwóch mauzerów, miesięcznie (...) odbierał 4 mauzery rozcieńczalnika o pojemności 1.000 litrów każdy, spirytus był spuszczały wężem z mauzerów na samochodzie do piwnicy, gdzie odbywała się jego przeróbka. Podał również, że po odejściu I. spirytus rozlewał z nim J. D. (1), I. zajmował się nie tylko produkcją, ale też pomagał mu w rozlewaniu, D. zaczął rozlewać przed około miesiącem, zaangażował go (...), klienci placili od 5 do 7 zł za butelkę litrową spirytusu, widział jak dawali, placili najczęściej W. J. (1), ale również K. A. (1). Przyznał, że sam też kilka razy odbierał pieniądze, jak nikogo nie było, wcześniej zawsze dzwonił do niego K. A. (1) i mówił ile ma wydać spirytusu za jaką kwotę oraz jaki samochód przyjedzie po przedmiotowy alkohol. Wskazał, że nie widział, aby K. A. (1) przerabiał lub butelkował rozcieńczalnik, ale przyjeżdżał kilka razy dziennie na chwilę, zazwyczaj w celu wydania spirytusu i pobrania pieniędzy, rozmawiał z W. J. (1), czasami z nimi, był dokładnie zorientowany w tym co robią i widział całą linię do przetwarzania rozcieńczalnika. Przyznał, że sam praktycznie codziennie był na terenie tej posesji, często tam spał; jeżeli przywożono dwa mauzery z rozcieńczalnikiem, to jeden (jego zawartość) przepompowywano do pojemnika znajdującego się w piwnicy, stanowiącego część linii produkcyjnej, a drugi do mauzera znajdującego się na parterze budynku. Nie wie – jak wyjaśnił – skąd pochodzą butelki plastikowe, do których nalewał spirytus, załatwiał je (...), nie widział, aby alkohol był nalewany do butelek szklanych z napisem Absolwent lub do innych. Podał, że w dniu 23 lipca 2009 r. K. A. (1) kazał mu załadować do busa marki V. (...), należącego do (...), 800 butelek spirytusu – tj. 40 kartonów po 20 butelek o pojemności 1 litra. Dodał, że od kwietnia 2009 r. mógł rozlać z I., a później z J. D. (1), około 12.000 litrów spirytusu, w marcu 2009 r. linia produkcyjna musiała już stać w piwnicy, bo nie widział wówczas, aby przywożono jej elementy (k. 83-87).

Podczas kolejnego przesłuchania w tym samym dniu wyjaśnił, że za rozlanie do butelek jednego mauzera spirytusu otrzymywał 150 zł od W. J. (1), a po jego zatrzymaniu od K. A. (1). Przyznał ponadto, że na terenie w/w posesji był również cięty tytoń i pakowany w kilogramowe opakowania, robił to (...), a on (K. P.) czasami go pakował w woreczki foliowe, od kwietnia 2009 r. W. J. (1) przerobił około 50 kg tytoniu, do którego dodawał surowiec pochodzący z odpadów, łącznie z tym tytoniem z odpadów przerobił około 100 kg przeznaczonego do sprzedaży tytoniu. Wskazał, że za kilogramową torebkę przedmiotowego tytoniu (...) brał od 20 do 30 złotych. Dodał, że po aresztowaniu W. J. (1), K. A. (1) przyjeżdżał częściej, wyglądało to tak, jakby przejął cały interes. (k. 93-94).

W toku konfrontacji z K. A. (1) podtrzymał swoją relację oraz dodał, że wydaje mu się, iż po zatrzymaniu (...) nikt nie kierował procederem przetwarzania alkoholu, sam wykonywał te same czynności, zdarzało się, że K. mówił mu co ma robić, tzn. ile alkoholu ma przygotować, komu i kiedy go wydać, instrukcje od A. otrzymywał dopiero po zatrzymaniu W. J. (1), który do tego czasu kierował interesem, dwa albo trzy razy otrzymał pieniądze od K., były to kwoty 150 zł za remont i rozlewanie spirytusu (k. 129).

W dniu 30 lipca 2009 r. K. P. (1) ponownie podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i dodał, że jednym z wielu klientów W. J. (1) był mężczyzna o pseudonimie (...), który przyjeżdżał na posesję przy ul. (...) w K. od kwietnia 2009 r. (tj. w okresie w jakim oskarżony tam pracował), rozmawiał w właścicielem tej nieruchomości, ale na osobności. Oskarżony K. P. (1) – jak podał – zaczął wydawać C. kartony z odkażonym spirytusem w maju 2009 r. Mężczyzna ten zamawiał alkohol telefonicznie u W. J. (1), a jeżeli go nie było to u niego (K. P.) lub u K. A. (1). C. określał spirytus jako „sprajt”, od maja do lipca 2009 r. odbierał ten alkohol raz do dwóch razy w tygodniu za każdym razem do około 5 kartonów po 20 butelek 0,9 litra, łącznie mogło to być około 1.080 litrów odkażonego spirytusu; wymieniona osoba przyjeżdżała samochodem terenowym koloru bordowego, był on raz obecny w piwnicy, gdzie znajdowała się „linia produkcyjna”, i widział proces odkażania. K. P. (1) podał, że nie wie jaką kwotę płacił C. za spirytus, ale było to od 6 do 9 zł za butelkę, rozliczał się z W. J. (1), a gdy został on zatrzymany z K. i z nim (oskarżonym K. P.), gotówkę następnie przekazywał A., za dwa kartony spirytusu płacił 200 zł. Dodał, że nie widział aby C. przywoził jakiegokolwiek mauzery lub beczi, od kwietnia jedynie odbierał odkażony spirytus. Wskazał też, iż był jeszcze mężczyzna o pseudonimie (...), odbierał on pojedyncze butelki z odkażonym spirytusem (k. 290-291).

Tego samego dnia podczas konfrontacji z oskarżonym M. L. (1) wskazał, że konfrontowany z nim mężczyzna to C., o którym wcześniej wyjaśniał (k. 293).

Ponownie podtrzymał swoją relację w dniu 13 sierpnia 2009 r. i po okazaniu mu tablicy poglądowej rozpoznał na niej W. R. (1) i wskazał, że widział go kilkanaście razy w okresie, gdy pracował na terenie posesji przy ul. (...) w K., mężczyzna ten spotykał się z W. J. (1), nie wie jakie łączyły ich interesy, zawsze rozmawiali na osobności, nie wie, czy R. był zaangażowany w proceder związany z odkażaniem wyrobów spirytusowych, nie widział, aby przywoził on spirytus i zabierał odkażony lub wódkę, nie rozliczał się też z nim finansowo. Ponadto rozpoznał W. B. (1), podał, że przeważnie rozmawiał on z W., brał niewielkie ilości spirytusu i tytoniu. Wyjaśnił także, iż w zeszytach miał zapisywać wszystkie osoby, które brały spirytus i tytoń, jak również, czy zapłaciły za te towary, wszystkie ksywki, ilości oraz rozliczenia finansowe były mu dyktowane przez samego W. J. (2), co do ksywek pewny jest tylko kilku, i tak: (...), (...) to K. A. (1), M. to osoba z warsztatu znajdującego się obok posesji W., brał spirytus do czyszczenia silników i innych urządzeń w warsztacie, „MarcinTor.” to M. z T., który brał jedynie ilości na własny użytek, nie zna większości osób, ponieważ to W. mówił mu jak ma je zapisywać przy konkretnych ilościach tytoniu i spirytusu, zdarzało się, że nie widział tych osób, ponadto W. J. (1) sam dokonywał zapisów w zeszytach (k. 412-413).

W dniu 29 października 2009 r. po raz kolejny podtrzymał swoje wyjaśnienia i dodał, że rozpoznaje na zdjęciach okazane mu samochody oraz osoby, które przyjeżdżały na w/w posesję, to jest W. z M., P., R. K., H. ze S., mężczyznę o pseudonimie Huta – M. S. (1) kupowali oni niewielkie ilości spirytusu i tytoniu. Rozpoznał też R. S. (1) i D. S., jako osoby, które bywały na bazie. Dodał, że jednym z największych odbiorców odkażonego spirytusu był (...) (k. 1167-1168).

30 listopada 2009 r. podtrzymał swoją relację oraz rozpoznał na tablicy poglądowej M. L. (1) – jednego z większych odbiorców spirytusu, R. K., który przyjeżdżał na ryby i popić, W. B. (1), który nabywał niewielkie ilości spirytusu na własne potrzeby, W. R. (1), który rozmawiał tylko z W., M. S. (2) – kupował odkażony spirytus, D. S. – rozmawiał tylko z W., H. K. (1) – kupował niewielkie ilości spirytusu, R. S. (1) – kupował niewielkie ilości na swoje potrzeby, Z. T. – rozmawiał tylko z W.. Dodał, że niektórzy klienci dzwoniли przed przyjazdem, aby wyłączyć kamery, polecenia te były wykonywane (k. 1200-1201 i 1202-1206).

W dniach 12 stycznia 2010 r. i 26 lutego 2010 r. w Prokuraturze Okręgowej w Koninie oskarżony K. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Potwierdził, że pomógł W. J. (1) w wytworzeniu około 100 kg tytoniu, pomoc polegała na łączeniu i mieszaniu lepszego tytoniu z gorszym oraz ważeniu i pakowaniu porcji o masie około 1 kilograma, czynności te wykonywał na pace samochodu ciężarowego marki M., który stał na w/w posesji przy ul. (...) w K., nie wie kto był właścicielem tego auta. Dodał, że opisane czynności wykonywał wspólnie z W. J. (1), tytoń pakowany był w foliowe woreczki bez żadnych oznaczeń, zaprzeczył, aby dawał

numer telefonu do dostawcy plastikowych butelek K. A. (1), nie miał takich informacji, nie wie też skąd pochodziły szklane butelki (k. 1604-1605 i 1766-1767).

Następnie w dniu 19 marca 2010 r. wymieniony po raz kolejny podtrzymał swoje wyjaśnienia, potwierdził, że już wcześniej podał, że wydawał niewielkie ilości mężczyznom, których przezywali Huta, H. ze S. i R., rozpoznał ich wizerunki na tablicy pogładowej nr 3, zapiski w zeszytach odzwierciedlają rzeczywisty obrót spirytusem (k. 1877-1878).

Ponadto w dniu 24 marca 2010 r. podczas konfrontacji z oskarżonym J. D. (1) podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone 12 stycznia 2010 r. (k. 1888-1889).

W toku rozprawy głównej oskarżony K. P. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, a także odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podtrzymał jednak wszystkie poprzednie wyjaśnienia, dodając, że co do ilości to jest trochę za dużo (k. 2452v-2453).

Podczas kolejnego przewodu sądowego w dniu 5 kwietnia 2016 r. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, po odczytaniu pierwszego protokołu sporządzonego w śledztwie stwierdził, że w części nie podtrzymuje tych wyjaśnień, nie wie, czy to był spirytus, „jakieś rozpaliki do grillów, czy coś, ja nawet nie rozlewałem, tylko pracowałem przy pracach budowlanych”; nie podtrzymał swoich pozostałych wyjaśnień za wyjątkiem złożonych podczas konfrontacji z J. D. (1), wskazał, że to było wymuszone w (...) Biurze (...), a jak nie to groziło aresztem tymczasowym (k. 3791v-3792).

Również oskarżony **J. D. (1)** w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 lipca 2009 r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i wyjaśnił, że około półtora miesiąca temu W. J. (1), który jest jego bliskim kolegą, zlecił mu remont hali, remontował ten obiekt sam od czerwca br. Podał, że myśli, iż proceder przetwarzania alkoholu rozpoczął się kiedy był w Belgii, wrócił do Polski na początku 2008 r., proceder ten organizował W., a obecnie jego zięć K.. Przyznał, że około miesiąc wcześniej W. J. (1) zaproponował mu pracę przy alkoholu, miał go przefiltrować i rozlać w butelki i następnie włożyć je do kartonów, rozlewali przedmiotowy alkohol do butelek plastikowych o pojemności 0,9 litra, alkohol był wydawany przez P. i K., on tego nie robił, nie wie kto odbierał ten towar, mieli specjalne urządzenia do przetwarzania alkoholu – dwa filtry węglowe, siedem filtrów normalnych i pompa, nie wie skąd był alkohol, przywoził go samochód, raz widział mężczyznę, który go przywiózł. Wskazał dalej, że w okresie od początku czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. był przy dostawie około 5.000 litrów alkoholu, nie wyklucza, że alkoholu było więcej, bo przez dwa tygodnie nie pracował z powodu złamanej ręki. Wyjaśnił, że P. miał wyższą pozycję niż on, ten współoskarżony był cały czas obecny w budynku, zajmował się oczyszczaniem i konfekcją tego alkoholu, K. przyjeżdżał rzadko, by sprawdzić, czy wszystko jest w porządku, poznał go w marcu-kwietniu na hali, gdzie odbywało się oczyszczanie alkoholu. Dodał, że jak wcześniej bywał u (...) nie widział urządzeń służących do alkoholu, była to strefa zamknięta w piwnicy, na wejście wsunięta była maszyna. (...) – jak wyjaśnił – był szefem tego całego przedsięwzięcia, to on kierował co kto ma robić, przychodził zobaczyć jak odbywa się praca, przyjeżdżali do niego jacyś ludzie, P. być może pracuje od początku roku, ale dokładnie nie wie, nie rozmawiał z nim o tym kto przywozi i odbiera alkohol, pieniądze zawsze odbierał K., jeżeli otrzymał je P. to następnie przekazywał (...) lub K., po aresztowaniu W. kierował tą działalnością K.. Przyznał, że po raz pierwszy zaczął brać udział w oczyszczaniu alkoholu na początku czerwca 2009 r., miał świadomość, że ich działalność jest nielegalna, ale miał z tego pieniądze, (...) płacił mu średnio 400 zł tygodniowo, wcześniej pracował facet z okolic S. o imieniu I., ale zaczął kraść i (...) go wyrzucił, w pewnym okresie ten I. sam zajmował się oczyszczaniem i pakowaniem alkoholu (k. 101-103).

Podał też, iż nic nie wie na temat przerabiania liści tytoniu, widział liście w ilości jednego worka o pojemności około 100 litrów, nie widział, żeby ktokolwiek przerabiał te liście. Wskazał, że od połowy 2006 r. do końca 2007 r. pracował legalnie w Belgii, przez cały 2008 r. i do czerwca 2009 r. był u (...) może 10 razy, ale tylko pogadać, nie widział wówczas, aby (...) przerabiał skażony spirytus. Dodał, że pod koniec 2008r. lub na początku 2009 r. rozmawiał w K., ale nie pamięta z kim i dowiedział się wówczas, iż W. J. (1) handluje spirytusem, od chwili gdy został on (W. (...)) zatrzymany przez Policję całym interesem dot. przerobu i sprzedaży spirytusu zajmował się jego zięć K. – sprzedawał alkohol, brał za to pieniądze i robił wypłaty mu (J. D.) i P. (k. 109-110).

Tego samego dnia podczas konfrontacji z K. A. (1) podał, że mężczyzna ten to zięć W. J. (1), ma na imię K., nie wie jak się nazywa, to on kierował procederem przetwarzania alkoholu po zatrzymaniu swojego teścia, wydawał mu ustne polecenia – tj. ile alkoholu wyprodukować, ile przygotować dla odbiorców, po raz pierwszy na posesji przy ul. (...) w K. widział K. chyba na początku marca 2009 r., a polecenia zaczął wydawać w lipcu 2009 r., wcześniej te polecenia wydawał W. J. (1), zdarzało się, że przy nim K. wydawał alkohol odbiorcom, nie widział jak odbiera on pieniądze, nie otrzymywał też od niego pieniędzy. Ponadto J. D. (1) wskazał, że nigdy nie pobierał od odbiorców alkoholu żadnych pieniędzy i nie przekazywał ich K. (k. 126-127).

W dniu 29 lipca 2009 r. ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymał swoje wyjaśnienia oraz podał, że w proceder przestępczy zaangażowany był mężczyzna o imieniu I., pochodzący z okolic S., odpowiedzialny był on za odkażanie, rozlewanie i sprzedaż spirytusu, zajmował się interesem podczas nieobecności W. J. (1), odbierał również od klientów pieniądze, pracował do połowy czerwca 2009 r. Ponadto oskarżony J. D. (1) przyznał, że zna osobiście M. L. (1), przyjeżdżał on na posesję przy ul. (...)/A codziennie oprócz weekendów, nie wie jakie interesy łączyły go z W. J. (3), nie widział, aby przekazywali sobie pieniądze, nie widział też, żeby M. L. (1) przywoził spirytus lub odbierał odkażony, ale mogą o tym więcej wiedzieć P. lub I. ze S., bo on (J. D.) nie zajmował się wydawaniem spirytusu i przyjmowaniem pieniędzy. Potwierdził, że M. wiedział czym się zajmują na tej posesji, raz pomagał mu i K. P. (1) wyjmować kartony z odkażonym alkoholem z piwnicy. Wyjaśnił ponadto, że w czerwcu 2009 r. dostał polecenie, aby na parterze budynku na w/w posesji zrobić na samym końcu korytarza pomieszczenie gospodarcze z ukrytymi drzwiami prowadzącymi do ostatniego pomieszczenia tzw. warsztatu, w którego podłodze miało znajdować się niewidoczne wejście do piwnicy, gdzie znajdowała się linia do produkcji spirytusu, wszystkie te prace budowlane były robione po to, aby zamaskować prawdziwą działalność prowadzoną na tej posesji (k. 250-251).

18 sierpnia 2009 r. w toku czynności okazania tablicy poglądowej rozpoznał W. R. (3), widział go jakieś dwa razy na terenie w/w posesji, rozmawiał wówczas z W., nie wie, czy był on zaangażowany w proceder związany z odkażaniem wyrobów spirytusowych, nie widział, aby przywoził lub odbierał spirytus Ponadto rozpoznał oskarżonego W. B. (1), wskazując, że przychodził on na posesję W. J. (1) jedynie wypić z nim lub P., brał butelkę lub kilka na własne potrzeby (k. 410-411).

Ponownie podtrzymał swoje wyjaśnienia w dniu 29 października 2009 r. (k. 1170).

W dniu 12 stycznia 2010 r. podał, że przyznaje się jedynie do rozlewania spirytusu, ponieważ nie miał z tego żadnej korzyści, ale podtrzymał wszystko to co wcześniej wyjaśnił (k. 1617-1618).

Także w dniu 24 marca 2010 r. podtrzymał swoją relację oraz dodał, że nie zapisywał w zeszytach rozliczeniowych, nie wie po ile był sprzedawany spirytus (k. 1887).

Podczas konfrontacji z K. P. (1) zmienił swoją relację jedynie w zakresie włamania do budynku przy ul. (...) w K. (k. 1888-1889).

W toku rozprawy głównej oskarżony J. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i odmówił składania wyjaśnień oraz udzielania odpowiedzi na pytania. Podtrzymał jednak odczytane wyjaśnienia składane w czasie śledztwa, choć co do pierwszego protokołu (k. 99-104), podał, że nie pamięta, „czy takie coś zeznawał” (k. 2453v-2454).

Podczas kolejnego przewodu sądowego oskarżony w dniu 18 maja 2016 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, stwierdził, że nie powinien niczego w prokuraturze podpisywać, bo był pod wpływem tabletek relanium, kazano mu podpisać to podpisał, nie ma nic więcej do wyjaśnienia. Jednocześnie nie podtrzymał wyjaśnień składanych podczas śledztwa, po odczytaniu pierwszego protokołu wskazał, że nie pamięta, aby coś takiego zeznawał. Następnie wyjaśnił, że był tam na grillu z dziećmi z trzy razy, L. i P. zna, bo mieszkali obok siebie, natomiast W. R. (1) zna, ponieważ jeździł do M. na ryby (k. 3904v-3905).

Oskarżony **M. L. (1)** podczas śledztwa w dniu 29 lipca 2009 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśniając, iż w okresie objętym zarzutami w większości pracował w Niemczech, Hiszpanii i Anglii; zagranicą pracowała od 2000 r. do chwili obecnej, przez cały 2008 r. do chwili obecnej pracował w S. jako pracownik budowlany, do domu do K. przyjeżdżał na święta, na wakacje letnie i gdy dostał parę dni wolnego, nie potrafi określić ile razy w 2008 r. przyjeżdżał z N. do K., ale na pewno kilka, kilkanaście razy, przebywał wówczas w miejscu zamieszkania od 3 dni do 2 tygodni. Podał dalej, że w 12 lub 17 grudnia 2008 r. złamał rękę, gdy remontował swoje mieszkanie, od tej daty do końca stycznia 2009 r. leżał w szpitalu, gips na prawej ręce nosił do co najmniej końca marca 2009 r., przebywał wówczas w K., bo nie mógł prowadzić samochodu. Następnie przyznał, że do dnia dzisiejszego poza krótkimi jedno – dwudniowymi wyjazdami do N. przebywa w K. i czeka na operację. Wskazał, że W. J. (1) zna od 1991 – 1992 r., razem wyjeżdżali do pracy w Niemczech, od 2008 r. przyjeżdżał do niego na ulicę (...) kilkanaście razy w różnym celu, m.in. na ryby, pożyczyć sprzęt budowlany. Przyznał, że od jakiegoś czasu – tj. od 2008 r. domyślał się, iż (...) może mieć coś wspólnego z handlem alkoholem, ale nie potrafi powiedzieć nic konkretnego na ten temat, nigdy nie kupował od niego spirytusu ani innego alkoholu, ani nie brał w celu dalszej odsprzedaży, nie widział też, by ktokolwiek kupował od niego alkohol. Przyznał, że poznał kiedyś zięciów (...), wie, iż mają na imię K. i M., ale nie zna ich nazwisk, znane mu jest nazwisko W. B. (1), którego prawdopodobnie poznał u (...), ale nic bliższego na jego temat nie może powiedzieć. K. P. (1) i I. albo H. – jak wyjaśnił – zna z widzenia, ich również poznał na posesji W. J. (1), widział, iż remontowali dom, natomiast bliżej zna J. D. (1), bo mieszkał on kiedyś w bloku na ul. (...) w K., a on (W. L.) mieszkał przy tej samej ulicy pod numerem 33, nic mu nie wiadomo, aby ci mężczyźni zajmowali się handlem alkoholem. Przyznał dalej, że w 2008 r. od końca listopada do marca lub kwietnia 2009 r. był właścicielem samochodu terenowego marki T. (...) koloru granatowego, a od marca tego roku ma samochód terenowy marki M. (...) koloru ciemno – czerwonego, pojazdami tymi przyjeżdżał do W. J. (1), ale nigdy nie przywoził spirytusu w pojemnikach o poj. 1.000 litrów, do tych aut taki mauzer nie zmieściłby się. Zaprzeczył też, aby odbierał od (...) alkohol; w 2008 r. mogło tak być, że był u niego I. lub H. z (...) i mogło mieć to związek z nawigacją (...), który myślał, że on ją pożyczył. Dodał, że nie posiadał w tych latach innych samochodów, w tym busa, wie, iż (...) ma srebrnego V. busa i zdarzyło się, że pożyczał ten pojazd w 2008 r. dwa lub trzy razy, jeździł nim po płytki i materiały budowlane, raz był tym autem w W. z rodziną na zakupach; w 2009 r. nie pożyczał od (...) tego busa ani żadnego innego samochodu, zdarzało się, że (...) pożyczał pod niego samochód terenowy, bo jego często się psuł (k. 243-247).

W dniu 30 lipca 2009 r. podczas konfrontacji z oskarżonym K. P. (1) podał, iż zna tego mężczyznę – z widzenia i przezwiska, mówiono na niego P.. Podtrzymał, iż nigdy nie przywoził do W. J. (1) spirytusu i nie odbierał od niego celem dalszej dystrybucji, nie potrafi powiedzieć, dlaczego K. P. (1) wygłasza takie twierdzenia (k. 293).

Podobne wyjaśnienia złożył w toku konfrontacji z oskarżonym I. K. (1), stwierdził, że uważa, iż to co mówi konfrontowany z nim mężczyzna jest nieprawdą (k. 296-297).

W tym samym dniu przed Sądem Rejonowym w Koninie w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oświadczyły: „przyznaję się poniekąd do popełnienia zarzucanych mi czynów, tzn. przyznaję się, że brałem spirytus od (...), dostawałem od niego ten spirytus i kupowałem, ale były to niewielkie ilości; brałem spirytus przez 3-4 miesiące, gdyż (...) w ten sposób chciał mi pomóc jako osobie bezrobotnej”, brał po 5-10 butelek spirytusu w sumie przez ten okres mógł wziąć do 10 kartonów, część sprzedawał w różnych okolicznościach po znajomych i rodzinie. Podał, że nigdy nie sprzedawał spirytusu w mauzerach, W. dawał mu jedynie te pojemniki do umycia, płacił mu za to. Wskazał też, iż I. widział go kilka razy u (...), poza tym on ciągle był pijany (k. 315).

16 października 2009 r. nie przyznał się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz do pomocnictwa w oszustwie. Wskazał, że zgadza się jedynie po części z czynem trzecim, ponieważ kupował niewielkie ilości (k. 1146).

Następnie w dniu 15 grudnia 2009 r. przyznał się do tego, że od W. J. (1) kupował część odkażonego spirytusu, a część od niego dostawał. Wyjaśnił, że kiedyś pożyczył od W. J. (1) pieniądze i pracując u niego zmniejszał zadłużenie, przeważnie jeździł jako kierowca i czasami pomagał przy planowaniu rozkładu pomieszczeń w remontowanym budynku, czasami też na jego polecenie mył mauzery. Wskazał, że po zatrzymaniu mówił funkcjonariuszom, iż w październiku 2008 r. brał od W. J. (1) dwa puste mauzery, potrzebne mu były na budowę, bo z rynny leciała woda

i zalewała podwórko, zapłacił za te pojemniki 100-150 zł za jeden, przez jakiś czas je posiadał, a później sprzedał znajomemu – P. A., który używa ich jako szamba na działce nad jeziorem za K.. Podał, że (...) poprosił go o umycie innych mauzerów, na przestrzeni 2-3 tygodni zabierał od niego pojedynczo puste mauzery, woził na myjkę koło S., łącznie mógł umyć 4-5 pojemników, odwoził je następnie (...), ponadto jadąc na budowę ze swoimi mauzerami mógł wjeżdżać do (...), żeby oddać mu narzędzia. Dodał, że u w/w współoskarżonego bywał rzadko, wjeżdżał na krótko, uciekał stamtąd, bo było tam jedno wielkie pijaństwo, osoby, które tam przebywały mogą kojarzyć jego charakterystyczny pseudonim – (...), jak brał dla siebie karton lub dwa to mógł być parę minut dłużej. Jeżeli chodzi o spirytus to brał go – jak wyjaśnił – w różnych ilościach, czasami dwie butelki, a czasami maksymalnie trzy kartony, mógł wziąć maksymalnie od 160 do 200 butelek, za około $\frac{3}{4}$ zapłacił, jak nie było W. J. (2), to czasami płacił K. P. (1), za karton zawierający 20 butelek o pojemności 1 litra z żółtymi zakrętkami płacił 120 zł. Dodał, że część spirytusu wypił, część dał znajomym, a część sprzedał, kupował lub dostawał ten alkohol gdzieś od października, listopada 2008 r., wcześniej też mogło się zdarzyć, bywał tam nieregularnie, czasami dwa razy w tygodniu, a czasami nawet dwa miesiące nie przyjeżdżał. Wskazał ponadto, że mauzery przewoził samochodem W. V. (2) bus, czasem mógł jeździć samochodem marki F. (...) K. A. (1), zakup spirytusu uzgadniał telefonicznie z (...), a wydawał mu ten alkohol P., nie potrafi powiedzieć, czy ilości i kwoty były zapisywane, sprzedać mógł 40 litrów z tego spirytusu, w różnych cenach po 7 i po 10 zł. Przyznał, że widywał przy ul. (...) w K. K. A. (1), ale od niego nigdy nie brał spirytusu, przed zatrzymaniem mógł mu dać 240 lub 260 zł za zakupiony wcześniej spirytus, miało to być na adwokata dla W. J. (2). Wskazał też, że osoby, które go pomawiają porozumiały się i wpadły na taki genialny pomysł, że ponieważ nie był on karany, przebywa w areszcie, żeby część winy przejął na siebie. Dodał, że nikt nigdy nie namawiał go do złożenia wyjaśnień określonej treści, ale dowiedział się, iż dobrze by było, żeby wziął winę na siebie; jedyna osoba, która mogła mieć do niego pretensje to I. K. (1), ponieważ zwracał uwagę W. J. (1) na jego pijaństwo i przyczynił się do zwolnienia tego mężczyzny z pacy. Stwierdził też, iż będąc na wolności będzie mógł nawet w dość krótkim czasie dowiedzieć się kto za tym się kryje, tzn. komu zależy na tym, aby go pomówić. (k. 1474-1478).

Tego samego dnia podczas kolejnego przesłuchania przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że miał złamaną rękę i nie mógł pojechać do pracy do N., więc W. J. (1) zaproponował mu możliwość dorobienia, która miała polegać na tym, iż miał pozostawać „pod telefonem” i na jego polecenie wozić towar, chodziło o przewożenie mauzerów wypełnionych ciecżą, wiedział, że to był skażony spirytus, woził go z parkingu przy (...) w P., był tam 3 razy, ponadto 2 razy odbierał spirytus w dużych mauzerach z parkingu znajdującego się przed firmą (...) w K.. Podał, że za każdym razem ten skażony spirytus był brany od W. R. (1), we wszystkich tych przypadkach był on na miejscu i czekał, on (M. L.) wsiadał do samochodu, w którym był mauzer ze skażonym spirytusem i przewoził go do (...), te pojemniki były umieszczone w F. (...), a w 2 przypadkach w srebrnym busie należącego do (...). R. przekazywał mu – jak wyjaśnił – samochód i kluczyki do niego oraz kazał jechać do (...) na ul. (...), gdzie zostawiał pojazd wraz ze spirytusem, a kluczyki przekazywał (...), następnie do miejsca gdzie zostawił swój samochód był dowożony przez samego (...) albo któregoś z jego pracowników. Przyznał, że wiedział, iż (...) wcześniej zajmował się odkażaniem spirytusu i dlatego nie chciał kręcić się po jego posesji. Wskazał, że czasami od R. dostawał pieniądze w kwotach 3-4 tys., które miał przekazać (...), te pieniądze mógł przekazywać 4 razy. Ponadto – jak wyjaśnił – na telefon przyjeżdżał do (...) i zabierał już odkażony spirytus w kartonach, woził go w te same miejsca, z których wcześniej odbierał skażony spirytus, poruszał się tymi samymi samochodami, wywoził w opisany sposób alkohol 4 razy, nie potrafi powiedzieć ile było tych kartonów za każdym razem, podał jedynie, iż dużo, jeden raz odkażony spirytus w kartonach odbierał od niego W. R. (1), w pozostałych przypadkach był to mężczyzna, którego nie zna, on tylko pytał czy C. od (...) i brał kluczyki. Oskarżony – jak wyjaśnił – czekał następnie, aż mężczyzna ten wróci rozładowanym busem – przekazywał rozładowany pojazd oraz pieniądze, raz była to kwota 4.200 zł, raz 3.000 zł, pustym busem wracał do (...), który za kurs płacił mu 100-150 zł, dwa puste mauzery, o których wcześniej wyjaśniał otrzymał jako rozliczenie za kursy, niezależnie od tego wykonywał inne prace, m.in. polegające na myciu mauzerów, na swoje potrzeby brał spirytus w ilościach podanych w poprzednim przesłuchaniu, częściowo sam go zużył, częściowo rozdał, częściowo sprzedał, kartony brał do swojego samochodu, czasami wykonywał inne prace – woził materiały, narzędzia. Dodał, że zapiski, z których wynika, że kupił 1.781 litrów spirytusu dotyczą rozliczeń między (...) a R.. Wskazał, że (...) bał się wozić odkażony spirytus i dlatego posługiwał się innymi osobami. Podał, że mógł dostarczyć (...) 5 mauzerów ze skażonym spirytusem, kojarzy to z ilością ile razy miał zapłacone za kurs, w tej chwili nie potrafi określić ilości spirytusu wywiezionego, ale jednorazowo do busa wchodziło

około 1.000 litrów, nie wyklucza, że łącznie mógł wywieźć 4.000 litrów odkażonego alkoholu. Dodał, że wcześniej składał wyjaśnienia odmiennej treści, nie chciał obciążać (...), bo on mu w życiu pomógł, a poza tym obawiał się odpowiedzialności. Wskazał, że podtrzymuje wcześniejsze wyjaśnienia w zakresie w jakim mówił o ilości kupowanego lub otrzymywanego spirytusu oraz w zakresie prac wykonywanych na jego rzecz, nie podtrzymuje ich w części, w której nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów. Podał też, iż wie, że K. A. (1) brał spirytus, a później, gdy (...) był zamknięty dysponował kluczami od nieruchomości, działał z pozostałymi mężczyznami tam pracującymi. Dodał, że skażony spirytus pochodził z Ł. i P., ale nie wie z jakich firm i od kogo (k. 1482-1984).

Podczas ostatniego przesłuchania w toku śledztwa 15 lutego 2010 r. przyznał się po części do zarzutu III. Wskazał, iż podczas poprzedniego przesłuchania przyznał się do zarzutów I i II, ponieważ chciał wyjść na wolność. Podał dalej, że pracując dla W. J. (1) domyślał się, iż możliwe, że to był spirytus, przewoząc mauzery z dwóch miejsc, tj. (...) w P. i parkingu koło K. nie za każdym razem były one wypełnione cieczą, na pewno ze dwa razy były wypełnione cieczą w ilości 1.000 litrów, za każdym razem był to jeden mauzer. Stwierdził, że nie wiedział czym się zajmuje (...), nie widział miejsca odkażania spirytusu, wiedział, iż wcześniej był on zamieszany w jakąś działalność ze spirytusem, wie to ze słyszenia, zabierał od niego kartony, ale nie wie z czym one były. Potwierdził, że raz W. R. (1) odbierał od niego kartony, ale nie wie co w nich się znajdowało, pozostałe wyjaśnienia podtrzymał. Dodał, że jego współpraca z (...) trwała od października 2008 r. do czerwca 2009 r. – tj. do momentu zamknięcia (...). Podał, że wydaje mu się, iż za każdym razem polecenia otrzymywał od W. J. (1), który mówił, gdzie ma podjechać, informował też, że ktoś podejdzie. Spirytus odbierał jeden raz W. R. (1), ponadto mężczyzna z czarnego B. (...) i dwóch innych młodych mężczyzn i raz „mężczyzna w podeszłym wieku około 50 lat”, nie zna tych osób, ich danych i pseudonimów, nie wie, czy byli oni od W. R. (1), wydaje mu się, iż mniej spirytusu wywoził niż przywoził. Wskazał, że nie wie czy R. sam odkażał spirytus, nie wie, iż (...) odkażał spirytus (k. 1713-1714).

Przed sądem oskarżony M. L. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Nie podtrzymał odczytanych wyjaśnień, gdzie przyznał się do przedmiotowych występków. Dodał, że w pierwszym protokole została powtórzona strona, ponieważ zostało napisane zupełnie co innego, niż to co mówił, są to drobne szczegóły, ale bardzo ważne, ponieważ prokurator zarzucał mu, iż przewoził mauzery i chciał udowodnić że ma świadka, „gdy udowodniłem mu to, mówiąc, że jest to niemożliwe technicznie i fizycznie, pan prokurator zmienił i podarł tamte strony i napisał to, co jest napisane w tej chwili” (k. 2454).

Podczas kolejnego przewodu sądowego w dniu 5 kwietnia 2016 r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Stwierdził, że była manipulacja pana prokuratora K., przy nim były podarte protokoły, zrobiła to pani, która pisała na maszynie. Nie podtrzymał wcześniejszej relacji, iż kupował niewielki ilości alkoholu od (...). Wskazał, że przyznał się do zarzutów po 6 miesiącach aresztu, gdy nie miał kontaktu z rodziną, po sugestii prokuratora i swojego obrońcy, że jeśli nie powie czegokolwiek więcej na pana R. lub inne osoby, to nie zostanie wypuszczony, powiedział to adwokat po rozmowie z prokuratorem (k. 3789v-3790).

Oskarżony **W. B. (1)** zarówno w toku postępowania, jak i podczas dwóch przewodów sądowych nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W dniu 6 sierpnia 2009 r. wyjaśnił, że rozmawiał z W. J. (1) na temat swojej poprzedniej sprawy związanej z odkażaniem spirytusu, miał za to wydany wyrok przez Sąd Rejonowy w Radziejowie; rozmów na ten temat było kilka, przeważnie były przy alkoholu, mówił jak wyglądało odkażanie spirytusu, urządzenie do tego służące, opowiadał dość szczegółowo, co do jego budowy, przekazał, że używany był węgiel jako filtr, o filtrach końcowych, które służyły do wyłapywania pyłu węglowego. Wskazał, że nie miał jednak świadomości, iż te informacje zostaną wykorzystane do odkażania spirytusu, takich rozmów mogło być kilka, nawet chwalił się, iż musiał być niezłym chemikiem, ponieważ spirytus był dobrej jakości i nie było czuć innymi substancjami, były to luźne rozmowy, nikt go nie ciągnął za język. Wyjaśnił, że jak bywał na posesji (...), to widywał przy budynku jeden czy dwa mauzery, jak się stało o sprawie głośno to już wie, że tam była linia produkcyjna do odkażania spirytusu, widywał tam samochód ciężarowy typu izoterma, chyba M., nie wie, czy coś do tej izotermy było podłączone, nigdy nie był w niej w środku, wydaje mu się, że był w piwnicy budynku, dokładnie nie pamięta co się tam znajdowało, bo był wtedy „wypity”, wydaje mu się, iż był tam w tym roku.

Przyznał, że zna pozostałe osoby wymienione w zarzucie. Potwierdził też, iż kupował od (...) alkohol, raz parę litrów, a drugim razem cały karton, w kartonie były butelki plastikowe o pojemności 1 litra, kapslowane żółtymi plastikowymi nakrętkami, płacił chyba 6 zł za butelkę, ten alkohol sam zużył, nie wie skąd on (W. (...)) miał ten alkohol, myślał, że sobie załatwił. Dodał, że być może wspominał też o filtrach kokosowych, nie może wykluczyć, iż przy tych rozmowach były (...) i inne osoby. Zaprzeczył, aby widział linię do odkażania alkoholu na terenie posesji W. J. (1), nie widział też większych ilości papierosów i tytoniu, nigdy nie kupował ich od (...) (k. 354-357).

Także w dniu 12 stycznia 2010 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał, że praktycznie w tej sprawie nic nie wie, ponadto podtrzymał w/w wyjaśnienia (k. 1610).

Podczas rozprawy głównej w dniu 11 stycznia 2011 r. odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania, podtrzymując wyżej cytowaną relację (k. 2454v-2455).

W toku kolejnego przewodu sądowego 5 kwietnia 2016 r. oskarżony W. B. (1) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że prokurator oskarżył go na podstawie wyjaśnień K., że coś robił na tym samochodzie, a to było niemożliwe, ponieważ do września pracowali razem z K. w W., a od września pracował on (W. B.) za P. na budowie, przebywał tam na kwaterze do Wielkanocy następnego roku. Po odczytaniu pierwszych wyjaśnień złożonych w śledztwie podtrzymał je z tym, że sprostował co do alkoholu, wskazując, iż to był alkohol skażony, wziął go do czyszczenia pod okleiną na drewno, miał trochę drzwi do oklejania (k. 3791).

Oskarżony **H. K. (1)** w dniu 5 marca 2010 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając jedynie, że nie spożywa alkoholu od kilku lat z powodu choroby – kamicy nerkowej i choroby wątroby (k. 1785).

Także przed sądem dwukrotnie nie przyznał się i odmówił składania wyjaśnień (k. 2455 i 3791).

Podobnie oskarżony **M. S. (1)** w toku śledztwa i przewodu sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 1794, 2455 i 3787v-3788).

Także oskarżony **W. R. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając w dniu 25 sierpnia 2009 r., że zna W. J. (1), jego zięcia K. A. (1), J. D. (1) i z widzenia M. L. (1). Wskazał, że raz zawiózł na posesję W. J. (1) 500 litrów ropy, zawiózł to F. (...) w 1.000 litrowym pojemniku, u (...) przepompował ten olej do innego pojemnika znajdującego się w budynku na parterze, wąż przekładał przez dziurę w ścianie, mogło to być w tym roku, nie pamięta za jaką kwotę sprzedał ten olej i nie pamięta, czy jeszcze coś zawoził (...), brał natomiast jakieś rury stalowe, części metalowe na pomost. Wskazał, że był raz w pomieszczeniach przy ul. (...), ale nie w piwnicy. Zaprzeczył, aby zawoził (...) rozcieńczalnik lub skażony spirytus, takie rzeczy mógł sprzedawać tylko na fakturę, raz – latem 2008 r. w Ł. kupił 1.000 litrów rozcieńczalnika do wyrobów celulozowych na bazie spirytusu, nie pamięta nazwy firmy, w której kupił ten produkt, sprzedał to w małych ilościach, żeby zarobić, nie pamięta komu, tzn. nie chce pamiętać tych osób, kupił ten spirytus z hurtowni, dlatego nie musiał wtedy prowadzić działalności, prowadząc działalność, żeby kupić skażony spirytus musiał być składem podatkowym i kupić od składu podatkowego, przetworzony taki wyrób mógł sprzedać zarejestrowanej firmie. Dodał, że o tym, iż (...) zajmował się odkażaniem skażonego spirytusu wiedział z telewizji i prasy (k. 492-496).

W dniu 11 września 2009 r. podczas konfrontacji z I. K. (1) stwierdził, że to co mówi współoskarżony to „bzdura na resorach”, zbiornik, w którym przywiózł olej napędowy był pokryty blachą, więc konfrontowany nie mógł widzieć co jest w środku, jakiego koloru i ile tego było. Wskazał też, iż I. K. (1) był za każdym razem, kiedy go widział pijany, nie znał jego imienia i nazwiska, ale kojarzy go z posesji (...) (k. 539-542).

28 września 2009 r. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podtrzymał swoje wyjaśnienia oraz podał okoliczności dotyczące sprzedaży samochodu ciężarowego marki M. (k. 717), także podczas ostatniego przesłuchania w toku śledztwa nie przyznał się do zarzutu i odmówił składania wyjaśnień (k. 1828).

W toku rozprawy głównej w dniu 26 lipca 2011 r. oskarżony W. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i jednocześnie podtrzymał wyżej cytowaną relację. Dodał, że podczas w/w konfrontacji prokurator zadawał przynajmniej pięć razy pytania oskarżonemu K., on odpowiadał, że nie wie, nie widział, poszedł na budowę, aż w pewnym momencie powiedział, iż może coś takiego było i wtedy pan prokurator to zapisał i wg jego oceny został w tym momencie ukierunkowany, to była jednorazowa sytuacja podczas tej konfrontacji, ma odczucie, iż pan L. został również przez policję lub prokuratora ukierunkowany lub nawet zmuszony do zmiany zeznań, opiera to na liście tego oskarżonego, który znajduje się w aktach sprawy, pan L. zmienił swoje zeznania, aby wyjść z aresztu (k. 2565v- 2566).

W toku kolejnego przewodu sądowego oskarżony ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, powtórzył, że znał przede wszystkim W. J. (1), z widzenia A., z widzenia L., D. pracował w ośrodku wypoczynkowym, który prowadził, K. nie zna, widział go tylko u (...), był wtedy pijany „jak bela” i go to dziwiło, że taki człowiek mógł pracować przy spirytusie (k. 3790v).

Oskarżony **R. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w dniu 1 kwietnia 2010 r. podczas śledztwa wyjaśnił, że zna jednego W., z którym grał w piłkę, czasem bywał u niego niedaleko zakładów (...), gdzie były prowadzone jakieś prace budowlane; z tych wizyt pamięta dwóch mężczyzn, jeden z nich miał na imię chyba L.. Podał, że na terenie tej posesji mógł bywać do 24 czerwca 2009 r., ponieważ tego dnia miał wypadek, mógł tam być kilka razy, wchodził jedynie do korytarza, kuchni i łazienki. Zaprzeczył, aby kupował spirytus, nie widział sytuacji, aby jakieś osoby zabierały kartony albo wypełnione cieczą butelki, nie kupował też tytoniu, o odkazanym spirytusie dowiedział się dopiero po wypadku z internetu. Dodał, że kojarzy mężczyznę o pseudonimie (...), jego syn grał z nimi w piłkę, ponadto rozpoznał oskarżonych M. L. (1), W. B. (1) i W. R. (1) po okazaniu mu tablicy poglądowej, mężczyzn tych zna z meczy piłki nożnej (k. 1924-1927).

W dniach 11 stycznia 2011 r. i 5 kwietnia 2016 r. przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania (k. 2455v i 3792v).

Oceniając wartość dowodową wyżej zacytowanych wyjaśnień oskarżonych należy na wstępie podkreślić, iż:

- dużą wartość dowodową posiadały i były wiarygodne złożone podczas śledztwa relacje oskarżonych I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1), a częściowo także K. A. (1) i M. L. (1),
- wyjaśnienia w/w oskarżonych w połączeniu z rzeczowym materiałem dowodowym, zapisami w notatnikach, zapisami z monitoringu, a także przy uwzględnieniu opinii biegłego z zakresu chemii pozwoliły na dokonanie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, bez tych wyjaśnień na podstawie samych zapisów w notatnikach z uwagi na ich niepełność i specyficzną formę oraz na podstawie samego monitoringu też przecież niepełnego poczynienie ustaleń byłoby nader utrudnione i zapewne również niepełne,
- po trzeciej na podstawie w/w materiału dowodowego sąd przyjął najbardziej korzystne dla oskarżonych ustalenia dotyczące ilości odkazanego alkoholu oraz jego wartości,
- ponadto wszyscy oskarżeni z upływem czasu składali coraz bardziej niewiarygodne i wręcz naiwne wyjaśnienia, np. I. K. (1), który twierdził, że w notatnikach zapisywał jakoby sprzedaż mleka a nie alkoholu.

Przechodząc do analizy wyjaśnień poszczególnych oskarżonych Sąd w całości nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. J. (1). Przede wszystkim niewiarygodne były wyjaśnienia oskarżonego, jakoby zabezpieczona na terenie jego posesji w K. instalacja do odkazania spirytusu była stara i za jej posiadanie został już wcześniej skazany, było to niedaleko S.. Oskarżony rzeczywiście został skazany przez Sąd Rejonowy w Łęborku za podobny czyn, ale wówczas zatrzymano aparaturę do przetwarzania alkoholu na terenie posesji w L., przy ul. (...) w dniu 12 stycznia 2007 r. (VIDE: k. 1959-1992). Sąd Rejonowy w Łęborku wyrokiem z dnia 5 listopada 2008 r. orzekł przepadek tych przedmiotów (k. 2017-2019). Nie jest więc możliwe, żeby zabezpieczone w K. urządzenia były tymi, „za które miał oskarżony sprawę nad morzem”.

Ponadto z zeznań postronnego świadka S. C. wynika, że okresie od maja do lipca 2009 r. sprzedał on W. J. (1) 9.000 sztuk plastikowych 1 litrowych butelek, były trzy transporty po 3.000 sztuk butelek, płacił za nie za każdym razem oskarżony (k. 1709-1710).

W zakresie w jakim oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wyjaśnienia te pozostawały w jaskrawej sprzeczności z relacjami złożonymi podczas śledztwa przez oskarżonych J. D. (1), K. P. (1), I. K. (1) i częściowo M. L. (1) oraz zeznaniami świadka M. C., a także z całym rzeczowym materiałem dowodowym, to jest zabezpieczoną podczas przeszukania linią produkcyjną na terenie posesji przy ul. (...)/A w K., znajdującymi się tam chemikaliami, opakowaniami, butelkami, ponadto z zapisami zawartymi w notatnikach, treściami utrwalonymi na monitoringu oraz z opinią biegłego z zakresu chemii wydaną w oparciu o rzeczowy materiał dowodowy. Przedmiotowy rzeczowy materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na sprawstwo i winę oskarżonego W. J. (1), przy jednoczesnym ustaleniu, że zabezpieczona instalacja nie pochodziła ze sprawy Sądu Rejonowego w Lęborku. Ponadto z opinii biegłego chemika jednoznacznie wynika, że urządzenia te służyły do odkażania spirytusu skażonego poprzez usuwania jednego smażalnia – bitrexu. Oskarżony W. J. (1) jako właściciel posesji musiał wiedzieć, iż taki proceder jest na niej prowadzony, wniosek taki dodatkowo wzmacniają relacje w/w oskarżonych i świadka. Sprawstwo oskarżonego znajduje więc potwierdzenie nie tylko w osobowych źródłach dowodowych, ale i w rzeczowy materiale dowodowym oraz w opinii biegłego.

Oskarżony nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów próbował więc jedynie uniknąć grożącej mu odpowiedzialności karnej, tym bardziej, iż był już wcześniej skazany za czyn z art. 44 ust. 1 i art. 42 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych i art. 13 ustawy z 2 marca 2001 r. wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k. (k. 2017-2019 i 2023).

Wyjaśnienia oskarżonego K. A. (1) zasługiwały na przymiot wiarygodności jedynie częściowo. Wiarygodne były fragmenty, w których oskarżony przyznał, że przyjmował na polecenie teścia pieniądze od P. i G., ponadto płacił za 1.000 litrów bezbarwnej cieczy, z tym że należy uściślić, iż był to skażony spirytus, a oskarżony miał w tym zakresie pełną wiedzę. Wiarygodne były te wyjaśnienia również w zakresie, w jakim oskarżony przyznał, że sprzedawał wytworzone napoje alkoholowe zarówno w postaci spirytusu w plastikowych butelkach, jak i wódki w butelkach ze znakami towarowymi Absolwent, a także we fragmencie, w którym potwierdził, że zamówił mauzery po 1.000 litrów „surówki”, za które zapłacił po 3.700 zł za jeden mauzer i 2.000 lub 3.000 sztuk butelek plastikowych, z które zapłacił około 1.000 zł. Ponadto należało dać wiarę oskarżonemu we fragmencie, w którym wskazał, że kupował od teścia tytoń. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie w postaci składanych podczas śledztwa wyjaśnień oskarżonych I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1), częściowo M. L. (1) i zeznań świadka M. C.. Wyjaśnienia te znalazły też oparcie w wyżej wskazanym rzeczowym materiale dowodowym, opinii biegłego z zakresu chemii i dokumentach w postaci zapisów i nagrań z monitoringu. W szczególności w notatnikach zawarte zostały zapisy dot. osoby o danych K., Kry, K., K., K., XKrycha, w/w współoskarżeni wskazywali, iż określenia te dotyczyły K. A. (1). Ponadto w zakresie w jakim oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wyjaśnienia te były logiczne i wysoce prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego.

W pozostałej części wyjaśnienia oskarżonego nie zasługiwały na przymiot wiarygodności pozostawały one bowiem w sprzeczności z wyżej wymienionymi dowodami, ale także z przywołaną wcześniej relacją samego oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego K. A. (1) były więc wewnętrznie sprzeczne i w tym fragmentach, które pozostawały też w sprzeczności z rzeczowym materiałem dowodowym oraz wyjaśnieniami wymienionych współoskarżonych złożonymi w śledztwie, musiały być ocenione jako oczywiście niewiarygodne. W tym zakresie wyjaśnienia te były obliczone na uniknięcie grożącej oskarżonemu odpowiedzialności karnej. Wskazać należy, iż ilość wytworzonej przez świadka wódki z podrobionym znakiem towarowym ustalona została na podstawie zapisów w notatnikach, przy czym dodatkowo zapisy te korespondowały z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego I. K. (1) oraz częściowo z relacją samego K. A. (1). Zauważyć zresztą trzeba, że w toku całego procesu K. A. (1) próbował umniejszyć swoją rolę w

przestępczym procederze albo co najmniej zaniżyć ilości alkoholu, w którego odkażeniu brał udział. W tym zakresie relacja ta jako sprzeczna ze wskazanym materiałem dowodowym, nielogiczna i niespójna musiała być odrzucona.

Wiarygodne były wyjaśnienia oskarżonego I. K. (1) złożone w toku śledztwa, całkowicie niewiarygodne były natomiast relacje zaprezentowane przed sądem w dniach 10 czerwca 2013 r. oraz 5 kwietnia i 28 czerwca 2016 r. Wyjaśnienia składane w prokuraturze i wobec funkcjonariuszy policji korespondowały z dowodami w postaci wyjaśnień J. D. (1) i K. P. (1), składanymi podczas postępowania przygotowawczego, częściowo też M. L. (3) i K. A. (1), jak również z zeznaniami świadka M. C.. Należy podkreślić, iż wyjaśnienia trzech oskarżonych złożone w toku śledztwa (I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1)) były zgodne co do ilości, ceny i sposobu przetwarzania skażonego alkoholu, a także roli jaką odgrywali oskarżeni W. J. (1) i K. A. (1). Pewne drobne rozbieżności w relacjach tych oskarżonych dotyczące np. ceny – 5 czy 6 lub 7 zł za liter wyrobionego spirytusu, potwierdzały dodatkowo spontaniczność i szczerść oskarżonych, którzy nie uzgadniali i nie przygotowywali przedstawianych wersji wydarzeń. Z pewnością też ich wyjaśnienia nie były dyktowane lub sugerowane przez biorących udział w czynnościach funkcjonariuszy. Ponadto pierwotne wyjaśnienia oskarżonego I. K. (1) znalazły oparcie w rzeczowym materiale dowodowym, w szczególności zabezpieczonej linii do odkażania alkoholu i opinii biegłego z zakresu chemii, z której wynika jednoznacznie, iż przedmiotowa aparatura była przeznaczona do przetwarzania skażonego alkoholu, a nie do rozlewania mleka – jak podał oskarżony podczas ostatniego przewodu sądowego. Podkreślenia też wymagało to, że pierwotne wyjaśnienia trzech w/w oskarżonych były nie tylko wzajemnie zgodne, ale i szczegółowe oraz złożone spontanicznie, bezpośrednio po zatrzymaniu, kiedy to wymienieni nie mieli czasu, aby przygotować jakąś niezgodną z prawdą wersję wydarzeń. Dodać należy, że te pierwsze relacje oskarżonych już w późniejszym terminie znalazły potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu chemii oraz protokołach oględzin monitoringu i notatników.

Zaakcentować przy tym trzeba, że sąd nie kwestionuje, iż oskarżony I. K. (1) cierpi na chorobę alkoholową i w okresie popełnienia zarzucanych mu czynów nadużywał alkoholu. Jednakże okoliczności te nie wpływały na wartość dowodową wyjaśnień złożonych podczas śledztwa, ponieważ relacje te z jednej strony znalazły potwierdzenie w innych dowodach, w tym na tyle obiektywnych jak dowody rzeczowe, protokół oględzin miejsca odkażania alkoholu i opinia z zakresu chemii, a z drugiej strony były spójne, logiczne i przy wielości przesłuchań w toku postępowania przygotowawczego stałe i konsekwentne.

Nie zasługiwały natomiast na przymiot wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas rozprawy, gdzie pierwotnie kwestionował ilości odkażonego spirytusu, a następnie w ogóle nie przyznał się do zarzutów i wskazał, że „po osiedlach mleko sprzedawali”. Te wyjaśnienia były wewnętrznie sprzeczne podczas pierwszego przewodu sądowego oskarżony zakwestionował bowiem jedynie ilość spirytusu, po czym następnie w ogóle nie przyznawał się i wskazywał na handel mlekiem. Ponadto wyjaśnienia te były sprzeczne z pozostałym w/w materiałem dowodowym, a dodatkowo nielogiczne i mało prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie chociażby sprzedawania mleka po osiedlach. Wyjaśnienia te jako wewnętrznie sprzeczne i niezgodne z pozostałym materiałem dowodowym, a przy tym nielogiczne i mało prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, Sąd uznał za niewiarygodne i obliczone jedynie na uniknięcie lub zminimalizowanie odpowiedzialności karnej i to nie tylko samego I. K. (1), ale i pozostałych oskarżonych, biorących udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Zważyć bowiem należało na istniejącą w takich grupach swoistą specyficzną pojętą solidarność, wdzięczność wobec osoby kierującej, dającej zatrudnienie innym uczestnikom, na którą wprost wskazywał oskarżony M. L. (1).

Podobnie sąd ocenił wyjaśnienia dwóch wyżej już wskazywanych oskarżonych, to jest K. P. (1) i J. D. (1), tzn. dał wiarę ich relacjom złożonym podczas śledztwa, natomiast niewiarygodne były wyjaśnienia złożone podczas dwóch przewodów sądowych, gdy nie przyznawali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów i twierdzili, że w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia były wymuszone w (...) Biurze (...) (K. P.) lub składane pod wpływem relanium (J. D.).

Oskarżony K. P. (1) 11 razy składał wyjaśnienia podczas śledztwa zarówno na policji, jak i w prokuraturze, w trakcie wszystkich tych przesłuchań wymieniony konsekwentnie podtrzymywał przedstawioną przez siebie wersję wydarzeń, która dodatkowo znalazła oparcie we wskazywanym już wyżej rzeczowym materiale dowodowym oraz wyjaśnieniach I.

K. (1), J. D. (1), częściowo K. A. (1) i M. L. (1), a także w zeznaniach świadka M. C.. Nieprzyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanych czynów przed sądem było więc całkowicie gołosłowne i niewiarygodne.

Podobnie J. P. składał w śledztwie wyjaśnienia 9 razy w komendzie policji i w prokuraturze, był konsekwentny i jednoznaczny w swoich relacjach, były one spójne i logiczne, a przy tym zgodne z całym wyżej wymienionym materiałem dowodowym. Nieprzyznanie się do winy przed sądem było więc niewiarygodne i obliczone jedynie na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. L. (1) złożonym podczas drugiego przesłuchania w dniu 15 grudnia 2009 r. (k. 1482-1484), częściowo wiarygodna była też relacja przedstawiona 15 lutego 2010 r.

Wyjaśnienia złożone w dniu 15 grudnia 2009 r. – w/w karty akt – korespondowały w pełni z relacją I. K. (1), którą prezentował on konsekwentnie w trakcie całego śledztwa. Ponadto wyjaśnienia te były spójne, rzeczowe, logiczne, a także wysoce prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego. Podczas przesłuchania w dniu 15 lutego 2015 r. M. L. (1) w zasadzie potwierdził wyjaśnienia znajdujące się na k. 1482-1484, stwierdził jedynie, że nie wiedział, czym się zajmuje W. J. (1), przyznał jednak, że przewoził mauzery, ale stwierdził, że znajdowała się w nich ciecz, nie wiedział, iż to skażony spirytus, ponadto przekazywał W. R. (1) kartony, ale nie wie co się w nich znajdowało. Zdanie sądu, wyjaśnienia, w których oskarżony wskazywał, że nie widział co woził, były całkowicie niewiarygodne i nieprawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, zważy bowiem chociażby należało, iż trudno sobie wyobrazić, aby oskarżony otrzymywał 100 – 150 zł za kilkukilometrowy kurs podczas, którego nawet nie opuszczał K., gdyby woził puste pojemniki. Ponadto oskarżony przyznał, że wiedział, iż W. J. (1) już wcześniej zajmował się odkażaniem spirytusu.

Wyjaśnienia składane przez M. L. (1) w drugim protokole z dnia 15 grudnia 2009 r. były więc spójne, przekonujące, logiczne i zgodne z relacją I. K. (1), dowodami w postaci zapisków i notatników oraz prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były niewiarygodne jako sprzeczne z w/w dowodami, a także relacją samego M. L. (1) z dnia 15 grudnia 2009 r. Odnośnie podarcie protokołu przesłuchania to wskazać należało, iż oskarżony podtrzymał przecież wyjaśnienia zawarte w protokole, w którym znajduje się powtórzona strona, do powtórzenia tego – zapewne – doszło z tego powodu, iż oskarżony po dokonaniu wydruku uzupełnił jeszcze swoje wyjaśnienia. Sąd nie podzielił też twierdzenia oskarżonego, iż w dniu 15 grudnia 2009 r. przyznał się, ponieważ chciał opuścić areszt. W dniu 15 lutego 2010 r. oskarżony potwierdził przecież treść swojej relacji z dnia 15 grudnia 2009 r., a nie był już wówczas stosowany wobec niego izolacyjny środek zapobiegawczy. Podkreślić też należało, iż w dniu 15 grudnia 2009 r. oskarżony M. L. (1) logicznie wyjaśnił, że wcześniej składał relacje odmiennej treści, ponieważ nie chciał obciążać W. J. (1), bo on mu w życiu pomógł, ponadto obawiał się odpowiedzialności. Wreszcie te wiarygodne – w ocenie sądu – wyjaśnienia były szczegółowe i przekonujące, nie stanowiły one jedynie przyznania do winy, ale zawierały wiele detali zgodnych z pozostałym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia złożone przed sądem były więc obliczone na uchronienie przed odpowiedzialnością karną W. J. (1) i na uniknięcie odpowiedzialności przez samego oskarżonego M. L. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. B. (1), albowiem pozostawały one w jaskrawej sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego I. K. (1) składanymi w toku całego śledztwa. Ponadto należało zauważyć, iż oskarżony W. B. (1) częściowo potwierdził relacje oskarżonego I. K. (1), podał bowiem, że przynajmniej kilka razy rozmawiał z W. J. (1) na temat odkażania alkoholu, mówił jak to wygląda, opisywał urządzenia do tego służące, opowiadał dość szczegółowo, co do budowy tej aparatury, przekazał, iż używany był węgiel jako filtr, opisał filtry końcowe, które służyły do wyłapywania pyłu węglowego. Niewiarygodne było twierdzenie dać wiary oskarżonego, iż nie wiedział do czego zostaną wykorzystane te informacje, jeśli zważyć, że przyznał on jednocześnie, iż widział u W. J. (1) mauzery i kupował od niego alkohol w plastikowych litrowych butelkach. Wymieniony przyznał też, iż był w piwnicy budynku W. J. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) w zakresie w jakim zaprzeczyli, aby kupowali alkohol od oskarżonego W. J. (1). Pozostawały one bowiem w sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych I. K. (1), K.

P. (1) i J. D. (1) złożonymi podczas śledztwa oraz z zapisami monitoringu, a także z treścią zawartą w notatnikach i terminarzach, z których wynikają ilości nabywanego przez nich spirytusu (k. 613-644, 725-787, 792-797, 1183 i 1179-1182). Dodać jednak należało, iż okoliczność, że wymienieni oskarżeni nabywali odkażony spirytus nie oznacza, iż tym samym wyczerpali znamiona przestępstwa oszustwa z art. 286§1 k.k., kwestie te zostaną opisane w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Niewiarygodne były również wyjaśnienia oskarżonego W. R. (1), ponieważ pozostawały w jaskrawej sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych I. K. (1), złożonymi podczas śledztwa oraz M. L. (1), zaprezentowanymi podczas drugiego przesłuchania w dniu 15 grudnia 2009 r. i w dniu 15 lutego 2010 r. (k. 200-207, 359, 398, 537-542 i 1480-1485). Należy podkreślić, iż I. K. (1) w toku całego śledztwa był konsekwentny opisując udział W. R. (1) w przestępczym procederze, wersja ta znalazła potwierdzenie w dwóch w/w protokołach przesłuchania oskarżonego M. L. (1). Ponadto oskarżony J. D. (1) rozpoznał W. R. (1), podał, że dwa razy widział go na posesji, rozmawiał wówczas z W. J. (1) (k. 410-411). Podobnej treści wyjaśnienia złożył K. P. (1) (k. 1167-1168 i 1200-1206). W ocenie sądu, wyjaśnienia oskarżonego W. R. (1) były więc obliczone jedynie na uniknięcie grożącej mu odpowiedzialności karnej.

Świadek M. C. w toku postępowania przygotowawczego zeznał, że gdy wynajmował pokój na posesji W. J. (1) zorientował się, że dochodzi tam do rozlewania alkoholu. Podjeżdżały tam samochody osobowe do których ładowano od jednego do pięciu kartonów, w których jak się domyślał był alkohol. Na terenie posesji znajdowali się zazwyczaj P. i G., wchodzili do piwnicy i jak się domyślał, zajmowali się rozlewaniem alkoholu. Jak przyjeżdżał kupiec nosili stamtąd kartony, przypuszcza, że z alkoholem. Całymi działaniami na posesji zarządzał K., zięć (...), który od momentu zatrzymania (...), kierował działaniami w/w mężczyzn. Wcześniej robił to W. J. (2). Nigdy nie widział dostawy spirytusu, ale był obecny, gdy przywieziono butelki z tworzywa sztucznego (k. 111-115).

Podczas kolejnego przesłuchania dodatkowo zeznał, iż gdy przywieziono puste plastikowe butelki o pojemności 0,9 litra i 5 litrów pomagał przeładowywać z przyczepy do busa worki z butelkami o pojemności 5 litrów (k. 384-385).

Natomiast przesłuchiwany przed sądem nie podtrzymał w/w wyjaśnień. Podniósł, iż panowie z policji pokazywali i mówili mu jak ma zeznawać, bo inaczej pójdzie siedzieć. K. nie znał, wiedział tylko, że to zięć (...). To wszystko co zeznał poprzednio dowiedział się od policjantów, powiedzieli mu to w trakcie przesłuchania. Mówili, że w piwnicy rozlewany był alkohol i to było protokołowane. Co do butelek, to według niego nadawały się one do alkoholu, tylko do płynu do mycia naczyń (k. 96-97 akt II Ko 16/12 Sądu Rejonowego w Toruniu).

Podczas rozprawy głównej w dniu 20 grudnia 2016 r. podał, że podczas śledztwa nikt nie mówił co ma zeznać ani nikt nie wymuszał zeznań, ale były delikatne sugestie (k. 4034-4035).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. C. złożonym podczas śledztwa, były one bowiem składane spontanicznie, bezpośrednio po zdarzeniach, a przede wszystkim korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności wyjaśnieniami oskarżonych I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1), złożonymi w toku postępowania przygotowawczego oraz z dowodami z oględzin miejsca zdarzenia, zapisami monitoringu i treścią notatników. Nie zasługiwały natomiast na wiarygodność zeznania w/w świadka złożone dwukrotnie przed sądem. Należało stwierdzić, iż zostały one złożone po upływie blisko 3 lat od pierwotnych zeznań. Świadek jako znajomy i kolega oskarżonego (...) był zainteresowany w złożeniu zeznań na jego korzyść. Ponadto biegła psycholog mgr A. Ś. stwierdziła, iż profil osobowości świadka M. C. ujawnia niepokojące cechy psychopatologii, mogące mieć istotne znaczenie dla oceny złożonych przez świadka zeznań; z uwagi na wysoki poziom psychotyzmu i niski poziom konformizmu jest wysoce prawdopodobne, że świadek celowo modyfikuje wspomnienia, wypowiedzi dostosowując je do aktualnych własnych potrzeb i przekonań; z powodu wieloletniej znajomości z W. J. (1) oraz łączących ich do dnia dzisiejszego bardzo dobrych relacji, świadek może uciekać się do nieuczciwości, może nie ujawniać wszystkich danych zasłaniając się niepamięcią; w związku z niskim poziomem socjalizacji, myśleniem egocentrycznym oraz niewłaściwie przeżytym procesem rozwoju moralnego należy stwierdzić, że są uzasadnione wątpliwości co do psychologicznej wiarygodności relacji świadka (k. 4040-4044).

Świadek J. K. potwierdził, iż okazane mu butelki z logo W. Absolwent są oryginalne i pochodzą z tzw. wtórnego obiegu, używane zaś nakrętki są z całą pewnością fałszywe. Powyższe zeznania były jasne, spójne, logiczne i w pełni zasługiwały na przymiot wiarygodności. Co do wskazanego przez świadka sposobu wyliczenia straty na jednej butelce alkoholu, należy stwierdzić, iż nie było to przedmiotem dociekań sądu, a nadto nic nie stoi na przeszkodzie ewentualnego dochodzenia roszczeń w tym zakresie na drodze postępowania cywilnego.

Świadek J. A. potwierdził jedynie fakt pożyczania samochodu F. (...) od W. R. (1). Świadek K. S. (2) potwierdził okoliczność wydzierżawienia W. J. (1) posesji na ul. (...) / A w K.. Zeznania obu tych świadków nie budziły wątpliwości, nie miały one jednak istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Świadek M. T. zeznał, iż wynajmował od W. J. (1) pomieszczenia warsztatowe na posesji na ul. (...). Widział na posesji duży zbiornik o poj. 1000 litrów z rozcieńczalnikiem, który kupował, średnio 20 litrów miesięcznie po 5-6 zł do celów warsztatowych. Także zeznania tego świadka były rzeczowe, spójne, logiczne i konsekwentne przy wielości przesłuchań. Sąd w pełni dał im więc wiarę.

Świadek E. C. (1) podała okoliczności znalezienia jej dokumentów w busie, którego kierowcą był K. A. (1). Powyższe okoliczności potwierdził świadek T. M.. Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które podważałyby wartość dowodową tych zeznań.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka M. R., który zeznał, iż wykonywał usługi (...) dla W. R. (1), woził skażony spirytus z Polmosu w K. do bazy w okolicach L.. Przewożąc ten spirytus do Czech został zatrzymany na granicy z powodu braku dokumentów. Podał też, że 2 razy był na posesji W. J. (1) zabrać 2 puste mauzery. Czasami W. R. (1) pożyczał od niego samochód F. (...) koloru białego, który następnie mu sprzedał. Będąc na bazie u W. R. (1) widział jak na hali stały zapakowane w plastikowych workach puste butelki z różnymi korkami o pojemności 1 litra oraz 5 litrów. Ponadto na terenie posesji W. J. (1) widział W. B. (1). Zeznania tego świadka były spójne, rzeczowe, logiczne i korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego I. K. (1), składanymi podczas śledztwa.

Świadek M. P., właściciel firmy (...) w S., potwierdził fakt wydzierżawienia zakładu z początkiem maja 2009 roku E. C. (2), który po wydzierżawieniu korzystał też z jego samochodu marki M. (...). Powyższe okoliczności potwierdził świadek S. C. dodając, iż dostarczał puste plastikowe butelki na posesję w K., mogły to być trzy transporty po 3.000 sztuk każdy, przy czym świadek rozpoznał W. J. (1) jako osobę, która za każdym razem płaciła za te butelki (k. 1697-1699, 1700-1702 i 1709-1710). Ponadto powyższe okoliczności potwierdził świadek D. G., pracownik S. C..

Zeznania trzech wskazanych wyżej świadków były w pełni wiarygodne, ponieważ korespondowały ze sobą i uzupełniały się, ponadto nie zawierały sprzeczności, były rzeczowe i logiczne, a przy tym pochodziły od osób postronnych niepowiązanych w żaden sposób z oskarżonymi.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały też zeznania świadka R. P. (1), który przez okres około 3 tygodni pracował na początku 2009 r. na posesji W. J. (1), potwierdził obecność na tej posesji tego oskarżonego, I. (K.), K. (A.) i P.. Ponadto M. T. ostrzegł go, by nie pił z tymi mężczyznami, bo oni mają „wódke rakietową” – zanieczyszczony spirytus. Zeznania te były rzeczowe, spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Brak było podstaw, aby podważyć wartość dowodową zeznań świadka R. K., który potwierdził jedynie swoją obecność na posesji W. J. (1) w K. i znajomość z G. (J. D.), P. i C. (M. L.). Zeznania te nie miały więc istotnego znaczenia w niniejszej sprawie. Podobnie należało ocenić zeznania świadka P. A., który podał, że bywał na posesji W. J. (1) wspólnie z K. czasami z L. i zna z W. J. (1).

Również świadkowie K. S. (1), R. P. (2) i A. G. potwierdzili znajomość z W. J. (1) i obecność na jego posesji. Zeznania te były wiarygodne, ale miały małe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W pełni przydatne były pisemne i ustne opinie wydane przez biegłego z zakresu chemii T. G. z C. Laboratorium (...) w K.. Powyższe opinie były jasne, pełne, sporządzone zostały zgodnie ze wskazaniem wiedzy, wnioski zaś w nich zawarte należą do umotywowanych i opartych na badaniach empirycznych pobranych na terenie posesji oskarżonego W. J. (1) próbek. Należy w szczególności zwrócić uwagę na fakt, iż biegły wskazał na rozprawie iż aparatura, którą posługiwano się przy odkażeniu spirytusu (zabezpieczona na w/w posesji) była wykonana fachowo, ponieważ przy wysokiej wydajności, prawidłowym odkażeniu oraz stanie filtra węglowego, praktycznie dochodziło do całkowitego wytrącenia bitreksu. Przy odkażaniu był dodawany podchloryn sodu, który łącząc się z bitreksiem tworzył osad, jednak skuteczne zastosowanie filtra węglowego powodowało praktycznie jego usunięcie. Nadto wcześniej przed filtrem węglowym stosowano kortionid, aby usunąć część tego osadu dodawanego z podchlorynem, a po drugie po to, filtr ten w sposób trwały wiązał cząsteczki bitreksu. Odkażanie spirytusu było dobrze wykonane. Powyższe świadczy o „fachowości” oskarżonych w zakresie odkażania spirytusu, a nadto wskazuje na skalę całego przedsięwzięcia. Stosowanie takich środków jednorazowo, czy w celu uzyskania spirytusu odkażonego dla siebie, w świetle zasad doświadczenia życiowego byłoby nieracjonalne. Jednocześnie należało podkreślić, iż sąd w pełni podzielił wywody zawarte w pisemnym uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 września 2014 r. (k. 3390-3417), które znalazły dodatkowo poparcie w ustnej uzupełniającej opinii biegłego. Mianowicie z wywodów tych i opinii jednoznacznie wynika, że poddane badaniom cztery próbki alkoholu nie spełniały wymagań dla alkoholu całkowicie skażonego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. Próbki te zawierały bowiem za mało jednego ze skaźników – izopropanolu (k. 3406v-3407). Wobec takich ustaleń biegły sąd uznał, iż oskarżeni nie zmienili celu i przeznaczenia wyrobu akcyzowego i tym samym uniewinnił ich od przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. Oskarżeni usuwali natomiast drugą substancję skażającą praktycznie w całości – bitrex i z tego powodu, w ocenie sądu, wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Zgodnie z ostatnią z tych ustaw i rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 25 czerwca 2008 r. skaźnikiem jest benzoesan denatonium (bitrex) w ilości co najmniej 2 gram na 100 litrów roztworu. Próbka nr 4 była więc prawidłowo zgodnie z ustawą o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych skażona bitreksiem (2,2 grama na 100 litrów), oskarżeni usuwając więc całkowicie tę substancję dopuszczali się przestępstwa z art. 13 pow. ustawy. Pozostałe trzy próbki nie zawierały bitreksu, ponieważ zostały poddane procesowi odkażania stosowanemu przez oskarżonych. Ponadto biegły pobrał próbki z szeregu filtrów, ustalając, iż na badanej instalacji odkażano oprócz spirytusów skażonych, również spirytusy skażone przetworzone, np. w postaci rozcieńczalników lub rozpałek, które oprócz substancji w postaci izopropanolu i bitreksu zawierały też glikol propylenowy. Kwestie te będą jeszcze omówione w dalszej części niniejszego uzasadnienia. W każdym razie jednoznaczna i wyczerpująca opinia biegłego z zakresu chemii pozwoliła na wydanie w/w rozstrzygnięć w niniejszej sprawie.

W pełni przydatne były również opinie sądowo-psychiatryczne sporządzone przez biegłych lekarzy psychiatrów E. L. i A. C. dot. oskarżonych W. J. (1) i I. K. (1). Powyższe opinie były jasne, logiczne i pełne. Sporządzone zostały zgodnie ze wskazaniem wiedzy, w sposób wskazujący na duży profesjonalizm ich autorek. Ponadto oparte zostały na bezpośrednim badaniu oskarżonych i pełnej dokumentacji lekarskiej.

Istotne znaczenie dowodowe miała również wyczerpująca i fachowo sporządzona opinia biegłego psychologa mgr A. Ś. dot. Świadka M. C.. Pozwoliła ona na wyprowadzenie wniosku, iż świadek usiłował zmienić treść swoich zeznań, zmierzając do uchronienia oskarżonego W. J. (1) przed groźącą mu odpowiedzialnością karną.

Brak było podstaw, aby zakwestionować wartość dowodową dokumentów, w tym również zapisów monitoringu oraz notatek zawartych w terminarzach dołączonych do akt. Dodać jedynie należy – na co już wyżej wskazywano – iż znaczenie dowodowe monitoringu i wyżej wskazanych notatników, w których zapisów dokonywał m.in. I. K. (1) było ograniczone. Po pierwsze bowiem zapisy monitoringu obejmowały nie cały okres objęty zarzutami (jedynie od 8 maja do 23 lipca 2009 r.), po drugie zapisy te były niekompletne, ponieważ niektóre osoby nie życzyły sobie, aby ich obecność na posesji przy ul. (...) w K. została utrwalona, monitoring był więc wyłączany; po trzecie sposób prowadzenia zapisów w notatnikach był na tyle nieczytelny, zawierał jedynie imiona, pseudonimy, niejednoznaczne

określenie towarów i ich ilości, iż bez dokonania interpretacji tych zapisów przez oskarżonych, w szczególności I. K. (1), niemożliwe byłoby na tej podstawie dokonanie jakichkolwiek ustaleń. Dowody te (monitoring i notatniki) miały jednak o tyle istotne znaczenie, iż potwierdzały szczerść pierwotnych wyjaśnień oskarżonych I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) (z 15 grudnia 2009 r. i 15 lutego 2010 r.), wszyscy ci oskarżeni po zakończeniu śledztwa już w toku przewodu sądowego próbowali bowiem zminimalizować swoją odpowiedzialność karną lub jej w całości uniknąć.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie i wyżej omówionego materiału dowodowego, nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżony W. J. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od połowy grudnia 2008 r. do dnia 9 lipca 2009 r. w K. założył, a następnie kierował zorganizowaną grupą, mającą na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego, wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził K. A. (1), K. P. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1), takim zachowaniem wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k.,

2. w okresie od października 2008 r. do 9 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a od połowy grudnia 2008 r. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 31.200 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 156.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, takim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k.,

3. w okresie co najmniej od października 2008 roku do 9 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 925 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz osiągając korzyść majątkową w wysokości co najmniej 18.500 zł, takim zachowaniem wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k.

Ponadto w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości, iż oskarżony K. A. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. P. (1), I. K. (1), J. D. (1) i M. L. (1), takim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 258 § 1 k.k.,

2. w okresie od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję

skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 25.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami) korzyść majątkową w kwocie co najmniej 127.500 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, w tym wprowadził do obrotu co najmniej 225,5 litra napoju spirytusowego, sprzedawanego jako wódka w 451 butelkach o pojemności 0,5 litra oznaczonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...), którego nie miał prawa używać, zastrzeżonym na rzecz Polmos B. i zamkniętymi zakrywkami oznaczonymi podrobionym wyżej wskazanym znakiem towarowym, takim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) oraz art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 776) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

Ponadto w świetle omówionego materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości, iż oskarżony I. K. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od połowy grudnia 2008 r. do czerwca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), J. D. (1) i M. L. (1), w ten sposób wypełnił wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258§1 k.k.,

2. w okresie od połowy grudnia 2008 r. do czerwca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), J. D. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 112.500 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, takim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

Oskarżony K. P. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), I. K. (1), K. A. (1), J. D. (1) i M. L. (1), w ten sposób wyczerpał znamiona występku z art. 258§1 k.k.

2. w okresie od kwietnia 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), J. D. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz

poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 15.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 75.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, zachowaniem tym wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.,

3. w okresie od kwietnia 2009 roku do 9 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w warunkach przestępstwa ciągłego i działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pomógł W. J. (1) w wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru co najmniej 100 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia o wartości co najmniej 2.000 zł, w ten sposób, że ciął dostarczony tytoń i mieszał go z odpadkami tytoniowymi oraz ważył i pakował w jednostkowe opakowania, przy czym uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu, takim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 12 k.k.

Ponadto w świetle omówionego materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości, iż oskarżony J. D. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i M. L. (1), w ten sposób wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258§1 k.k.

2. w okresie od czerwca 2009 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1), K. A. (1) i M. L. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 7.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 35.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, w ten sposób wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.,

w opisach dwóch w/w czynów zawartych w wyrokach przed omyłką nie zawarto danych oskarżonego I. K. (1).

Ponadto w świetle omówionego materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości, iż oskarżony M. L. (1) dopuścił się przestępstw polegających na tym, że:

1. od połowy grudnia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem

uzyskanych w ten sposób napojów spirytusowych do obrotu jako spirytusu i wódki, w skład której wchodził W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1), w ten sposób wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258§1 k.k.,

należy w tym miejscu dodać, że omyłkowo pominięto w opisie tego czynu zawartym w wyroku I. K. (1).

2. w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), I. K. (1) i J. D. (1) poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu (wytrącającego substancję skażającą) oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego osiągnął (wspólnie z w/w sprawcami), korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 złotych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, w taki sposób wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

w opisie w/w czynu zawartym w wyroku omyłkowo wskazano, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1) i M. L. (1), oczywistym jest, iż oskarżony nie działał wspólnie i w porozumieniu z samym sobą, a w tym miejscu powinny się znajdować dane I. K. (1) i J. D. (1).

Ponadto zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje bez cienia wątpliwości, iż oskarżony W. B. (1) w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez udzielenie informacji i instrukcji, co do sposobu odkażania skażonego alkoholu etylowego oraz elementów służących do skonstruowania instalacji przeznaczonej do odkażania skażonego alkoholu etylowego oraz poprzez obsługę techniczną tej instalacji, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażaniu i przetwarzaniu skażonego alkoholu etylowego, wyrabianiu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu co najmniej 33.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 165.000 złotych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, w ten sposób wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wreszcie oskarżony W. R. (1) w okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. w K., działając w zamiarze, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez dostarczenie 6.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, pomógł W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. (1) i M. L. (1) w dokonaniu przestępstwa polegającego na odkażaniu i przetwarzaniu skażonego alkoholu etylowego, wyrabianiu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadzeniu do obrotu 6.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 30.000 złotych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, takim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18§3 k.k. w

zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. polega na braniu udziału w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw. Zorganizowaną grupę tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnianie przestępstw, zarówno z góry określonych, jak i zależnie od nadarzającej się okazji. Zorganizowana grupa to coś więcej niż kilku współsprawców bądź luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. Nie jest przy tym wymagana specjalna, stała wewnętrzna struktura organizacyjna czy niezmienny skład. Istotnym jest aby grupa miała podstawy „zorganizowania”, choćby z niskim stopniem. Musi więc istnieć jakaś trwałość, więzy organizacyjne w ramach istniejącego porozumienia, planowanie popełniania przestępstwa, podział ról, czy skoordynowany sposób działania.

Typ kwalifikowany opisywanego czynu zabronionego, unormowany w art. 258 § 3 k.k., określony jest przez czynności sprawcze polegające na „zakładaniu” lub „kierowaniu”. Przez zakładanie należy rozumieć z całą pewnością doprowadzenie do powstania grupy, przy czym odpowiedzialność z tego przepisu ponosi nie tylko inicjator, ale również osoba, która swoją działalnością doprowadziła do powstania grupy. Czynności sprawcza określona terminem „kierowanie” polega na wydawaniu wiążących poleceń innym członkom grupy. Należy przy tym zauważyć, iż zakładanie zorganizowanej grupy może być rozciągnięte w czasie, natomiast kierowanie grupą jest czynnością względnie trwałą.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Wystarczy więc, że sprawca nie ma pewności co do celu związku, w którym bierze udział, ale przewiduje, że jest nim popełnianie przestępstw i na to się godzi. Typ kwalifikowany z § 3 tego przepisu wymaga natomiast zawsze zamiaru bezpośredniego, co wynika chociażby ze specyfiki czynności sprawczej – trudno bowiem sobie wyobrazić, aby zakładanie lub kierowanie grupą odbywało się z zamiarem ewentualnym.

Warunkiem niezbędnym do skazania za udział w zorganizowanej grupie, a tym bardziej za zakładanie czy kierowanie taką grupą wymaga najpierw wykazania, że taka grupa w ogóle istniała.

W realiach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, oskarżeni W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) tworzyli zorganizowaną grupę, mającą na celu popełnianie przestępstw, przy czym grupę tę założył, a następnie nią kierował oskarżony W. J. (1). Ponadto grupa ta funkcjonowała co najmniej od połowy grudnia 2008 roku, kiedy to oskarżeni W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1) i M. L. (1) rozpoczęli odkażać alkohol na terenie posesji W. J. (1), wcześniej działalność tą prowadził oskarżony W. J. (1) i M. L. (1) nie ustalono, aby robiła to jakaś trzecia osoba, dopiero w połowie grudnia 2008 r. do grupy przystąpił I. K. (1) i od tej daty należy liczyć jej początek. Grupa funkcjonowała do dnia 23 lipca 2009 roku, kiedy to oskarżeni I. K. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) zostali zatrzymania przez Policję, przy czym oskarżony W. J. (1) brał udział w opisywanej grupie do dnia 9 lipca 2009 roku, kiedy to został zatrzymany do innej sprawy, a oskarżony I. K. (1) do czerwca 2009 r. K. P. (1) przystąpił do przedmiotowej grupy w kwietniu 2009 r., a J. D. (1) w czerwcu 2009 r.

Za przyjęciem, iż w niniejszej sprawie wyżej wymienieni oskarżeni tworzyli zorganizowaną grupę, a nie jedynie byli współsprawcami przemawia zaistnienie typowych cech wyżej opisanej grupy. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony W. J. (1) nakłonił oskarżonych K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) do wzięcia czynnego udziału w przestępczym procederze, który polegał na oczyszczaniu skażonego spirytusu, a następnie jego dystrybucji. Grupa ta miała trwałą strukturę w jej ramach każdy z uczestników miał określony przydział pracy do wykonania, przy czym całym procederem, zarówno w zakresie produkcji alkoholu, jak i jego dystrybucji kierował oskarżony W. J. (1), który wydawał innym członkom grupy wiążące polecenia w tym zakresie.

Na etapie postępowania sądowego wszyscy oskarżeni nie przyznali się do uczestnictwa w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw. Zebrany w sprawie materiał dowodowy przeczy jednak ich wyjaśnieniom w tym zakresie. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż oskarżony W. J. (1) nakłaniając kolejno oskarżonych M. L. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1) do podjęcia współpracy miał świadomość, że proceder polegający na oczyszczaniu skażonego alkoholu, a następnie jego rozlewanie jako wódki i spirytusu oraz dystrybucja, jest nielegalny. Świadomość tego mieli nadto pozostali członkowie grupy, o czym świadczą następujące okoliczności sprawy: linia produkcyjna była ukryta na skrzyni ładunkowej samochodu ciężarowego, a później w piwnicy. Linia ta składała się z 1000-litrowego pojemnika typu mauzer znajdującego się na parterze, połączonego węzłem o średnicy około 3 cm i pompą elektryczną, ze znajdującymi się w piwnicy 2 stalowymi butlami, zestawem 5-filtrów, oraz węzłem spustowym wprowadzonym do drugiego 1000-litrowego mauzera, do którego zlewano gotowy wyrób. Ponadto mauzer ten był wyposażony w specjalny zestaw 4 zaworów umożliwiający jednoczesne napełnienie kilku butelek. Wykonano również ukryte przejście z korytarza głównego do zlokalizowanego na końcu pomieszczenia, gdzie znajdowała się część linii technologicznej, urządzeń i opakowań oraz ukryte drzwi prowadzące z tego pomieszczenia do piwnicy, gdzie przebiegał zasadniczy proces odkażania skażonego spirytusu. Ponadto skażony alkohol dostarczał M. L. (1), ponieważ W. J. (1) obawiał się uczestniczyć w realizacji tych transportów, wymieniony został już bowiem wcześniej prawomocnie skazany za przestępstwo podobne na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Wymienieni oskarżeni musieli więc mieć świadomość, iż uczestniczą w nieformalnej grupie, której przewodził W. J. (1), a która zajmowała się nielegalnym oczyszczaniem skażonego alkoholu i jego dystrybucją. Stąd twierdzenie, iż nie tworzyli zorganizowanej grupy, nie miało żadnego poparcie w zebranych materiale dowodowym i było jedynie obliczone na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Pojęcie brania udziału w zorganizowanej grupie swym zakresem obejmuje nie tylko formalną przynależność do tej nielegalnej struktury, ale także udział w przestępstwach, dla popełnienia których grupa została założona. Pomocne w ustaleniu treści pojęcia: "zorganizowana grupa przestępcza" mogą być także oceny dokonywane z punktu widzenia psychologicznego (powiązania między członkami grupy wzajemna pomoc, ochrona, jednoczący cel zdobywania środków na utrzymanie, alkohol i rozrywki, jak też na działalność przestępczą), jak i socjologicznego (zbiorowość wyznająca wspólne wartości, zachowująca odrębność od społeczeństwa i jego struktur) – por. wyrok SA w Lublinie z dnia 23 lipca 2002 roku, II AKa 148/01, publ. Prok. i Pr. 2003, nr 4, poz. 20. Należy podkreślić, iż oskarżeni nie tylko wspólnie popełniali wyżej opisane przestępstwa, ale także wspólnie przystosowywali do popełniania tych przestępstw pomieszczenia stanowiące własność W. J. (1), pojazd dostawczy tego oskarżonego, ponadto oskarżeni razem spędzali czas – grali w piłkę, przebywali nad pobliskim jeziorem, spożywali razem wytworzony alkohol.

Wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2 listopada 2004 roku, II AKa 119/04, publ. KZS 2005, z. 3, poz. 24).

Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, iż oskarżeni I. K. (1), K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw. Natomiast zachowanie oskarżonego W. J. (1) należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 258 § 3 k.k., nie budzi bowiem wątpliwości, iż to ten oskarżony najpierw nakłonił pozostałych oskarżonych do współpracy, a następnie kierował założoną przez siebie grupą. Oskarżony W. J. (1) wyszukał kandydatów, złożył im propozycję uczestnictwa, obmyślił strukturę i sposób działania, ustalił miejsce działania, sposób komunikowania się, zgromadził też środki służące do popełnienia przestępstw czy to w postaci filtrów lub zbiorników służących do odkażania alkoholu, czy też w postaci samego skażonego alkoholu etylowego. W opisany wyżej sposób wymieniony „założył” grupę. Natomiast wydając polecenia współoskarżonym dotyczące odkażania spirytusu, rozlewania alkoholu, wydawania go, pobierania zapłaty, dokonywania zapisów w notesach wyczerpał znamię „kierowania” grupą. Oskarżony W. J. (1) podejmował też zasadnicze decyzje związane z funkcjonowaniem grupy dotyczące, np. wykluczenia z grupy I. K. (1) i wejścia do niej J. D. (1) (por. tezy 10 i 11 komentarza do art. 258 k.k. Z. Cwiągalski, Zakamycze 2006, wyd. II).

Okoliczności sprawy przemawiają nadto za uznaniem, iż wszyscy oskarżeni działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli oni pełną świadomość nielegalności działania grupy mającej na celu niezgodną z prawem produkcję i dystrybucję napojów spirytusowych, popełnianie przestępstw z tym związanych oraz chcieli brać udział w tej grupie i popełniać przestępstwa związane z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego, a oskarżony W. J. (1) chciał założyć tę grupę i następnie nią kierować.

Z uwagi na powyższe Sąd w punkcie 1 wyroku uznał oskarżonego W. J. (1) winnym przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto w punktach 6, 11, 16, 22 i 27 wyroku uznał oskarżonych K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) za winnych przestępstwa z art. 258§1 k.k. i wymierzył oskarżonym K. A. (1) i M. L. (1) kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonym I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1) kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przechodząc do omówienia znamion przestępstwa przypisanego oskarżonemu W. J. (1) w punkcie 2, oskarżonemu K. A. (1) w punkcie 7, oskarżonemu I. K. (1) w punkcie 12, oskarżonemu K. P. (1) w punkcie 17, oskarżonemu J. D. (1) w punkcie 23, oskarżonemu M. L. (1) w punkcie 28, oskarżonemu W. B. (1) w punkcie 32 i oskarżonemu W. R. (1) w punkcie 34 wyroku po pierwsze należało podkreślić, iż czyny przypisane w tych punktach nie mogły być kwalifikowane z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. lub z art. 286§1 k.k.

Ponadto oskarżeni H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) sprzedając nabyty od członków w/w grupy przestępczej alkohol w nieustalonej ilości, w nieustalonych okolicznościach i nieustalonym nabywcom nie wyczerpali znamion przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., co doprowadziło do ich uniewinnienia w punktach 36, 37 i 38 wyroku.

Zdaniem Sądu, wyżej wymienieni oskarżeni nie wprowadzili jakichkolwiek nabywców w błąd co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów spirytusowych. Wszyscy nabywcy tych wyrobów w pełni zdawali bowiem sobie sprawę, iż nabywane przez nich napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła i nie odpowiadają jakimkolwiek wymaganiom jakościowym i parametrom. Oskarżeni sprzedawali odkażony spirytus – jak wyżej ustalono – za 5 złotych za litr, była to cena kilkukrotnie niższa niż obowiązująca wówczas w handlu. Dzięki pominięciu należności publicznoprawnych oraz dzięki temu, iż wytwarzali alkohol w sposób niezgodny ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie, oskarżeni osiągnęli zysk, a nie dlatego, że wprowadzali w błąd konsumentów. Konsumenti ci nabywali ten produkt z uwagi na jego niską cenę i z pewnością orientowali się, kupując alkohol w plastikowym opakowaniu, bez etykiety, bez jakichkolwiek znaków akcyzy, ewentualnie w szklanych butelkach ale bez znaków akcyzy oraz w miejscu, w którym nie dokonuje się legalnie obrotu napojami alkoholowymi, że alkohol nabywany w takich okolicznościach nie odpowiada temu, który można nabyć w zwykłym sklepie monopolowym za kilkakrotnie wyższą cenę. Należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie nie ma żadnych pokrzywdzonych nabywców przedmiotowego alkoholu, nie ustalił takich oskarżyciel publiczny ani też nigdy tacy nie zostaną ustalen. Pokrzywdzonym w niniejszej sprawie jest jedynie Skarb Państwa, którego interesy jako monopolisty w zakresie dystrybucji alkoholu, papierosów i tytoniu zostały naruszone przez oskarżonych.

Należało podkreślić, iż jedynie trzech nabywcy odkażonego alkoholu, ustaleni podczas śledztwa – H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) – zostali oskarżeni o czyny z art. 286§1 k.k.

Przypisanie oskarżonym, w tym i w/w H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1), przestępstwa z art. 286§1 k.k. stanowiłoby, w ocenie sądu, niedopuszczalne domniemanie na niekorzyść oskarżonych, ponieważ nie ustalono żadnego z ewentualnych pokrzywdzonych, a tym bardziej okoliczności nabycia napojów spirytusowych i motywów, którymi kierowali się ci rzekomi pokrzywdzeni kupując odkażony alkohol.

Analizując materiał dowodowy i stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie, można dojść do wniosku, iż zarzuty z art. 286§1 k.k. i art. 294§1 k.k. zostały postawione oskarżonym jedynie z tej przyczyny, iż przepisy te przewidują dwukrotnie wyższe zagrożenie karą pozbawienia wolności niż przepisy ustawy o wyrobie napojów spirytusowych,

pozwała to nie tylko na wymierzania znacznie surowszych kar, ale też na znacznie częstsze stosowanie środków zapobiegawczych, w tym i izolacyjnych.

Nie sposób podzielić argumentacji, iż nabywcy przedmiotowych wyrobów spirytusowych byli wprowadzani w błąd co do ich wartości. Rzeczywiście oskarżeni nabywali alkohol etylowy skażony za kwotę około 3,7 zł za liter (VIDE: wyjaśnienia K. A. k. 648 – zapłacił 3.700 zł za 1.000 litrów surówki), a sprzedawali za co najmniej 5 złotych za liter, zważyć jednak należy, że przed sprzedażą poddawali ten alkohol odkażaniu oraz rozlewali go do jednostkowych butelek, sprzedawali więc alkohol z około 1 złotową „marżą” w przeliczeniu na jeden liter, konsumenci otrzymywali produkt o wartości przynajmniej 4 złotych za liter, płacąc umiarkowaną przecież cenę. Nie można więc też twierdzić, że zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co stanowi istotę przestępstwa oszustwa z art. 286§1 k.k.

Ponadto spożywanie alkoholu wytworzonego przez oskarżonych nie było niebezpieczne dla zdrowia, co znajduje też potwierdzenie w opinii wydanej przez Instytut Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. (2) w K. w sprawie Sądu Rejonowego w Łęborku (k. 2011-2014). Metoda odkażania w L. była identyczna. Dodać zresztą należało, iż Sąd Rejonowy w Łęborku prawomocnie przypisał oskarżonemu W. J. (1) przy podobnych ustaleniach wyczerpanie znamion przestępstwa z art. 44 ust. 1, art. 42 ust. 1-3 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych i art. 13 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k., a więc bez przyjmowania kwalifikacji z art. 286§1 k.k. (k. 2017-2023 akt).

Mając na względzie w/w okoliczności sąd uznał, że czyny zarzeczne oskarżonym muszą być kwalifikowane z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. (pkt 2, 12, 17, 23 i 28);

a w odniesieniu do oskarżonego K. A. (1) z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 206) oraz art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 776) w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. (pkt 7 wyroku);

w odniesieniu do oskarżonych W. B. (1) i W. R. (1) z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo z art. 44 ust. 1 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych (...) polega na wyrabianiu lub rozlewaniu napojów spirytusowych bez wymaganego wpisu do rejestru.

Natomiast występki z art. 42 ust. 1 cyt. wyż. ustawy polega na wyrabianiu napojów spirytusowych niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi lub parametrami jakościowymi, określonymi dla nich w ustawie, w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 2 lub w art. 2-5 i 13 rozporządzenia nr 110/2008 lub w załączniku I do tego rozporządzenia lub wprowadzaniu tak wytworzonych napojów do obrotu.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 września 2014 r. w sprawie II AKa 74/14 wskazał, iż pojęcie napoju spirytusowego definiuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), do

którego odwołuje się w/w ustawa o wyrobie napojów spirytusowych (...) str. 40-42 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego.

Zgodnie z art. 2 w/w rozporządzenia "napój spirytusowy" oznacza napój alkoholowy:

a) przeznaczony do spożycia przez ludzi;

b) posiadający szczególne właściwości organoleptyczne;

c) o zawartości alkoholu wynoszącej minimum 15 % obj.;

d) wytwarzany:

(i) bezpośrednio:

- w drodze destylacji - z dodatkiem lub bez środków aromatyzujących - naturalnie sfermentowanych wyrobów, lub

- w drodze maceracji - lub podobnego przetwarzania - surowców roślinnych w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego lub napojów spirytusowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, lub

- w drodze dodania środków aromatyzujących, cukrów lub innych substancji słodzących, wymienionych w pkt 3 załącznika I, lub innych produktów rolnych lub środków spożywczych do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego lub napojów spirytusowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;

(ii) lub poprzez zmieszanie napoju spirytusowego z jednym lub więcej niż jednym spośród niżej wymienionych:

- inne napoje spirytusowe, lub

- alkohol etylowy pochodzenia rolniczego lub destylat pochodzenia rolniczego, lub

- inne napoje alkoholowe, lub

- napoje.

Zdaniem Sądu, produkt uzyskany przez oskarżonych w wyniku usunięcia ze skażonego spirytusu jedynie bitrexi stał się napojem spirytusowym w rozumieniu ustawy z 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Produkt ten był bowiem:

a) przeznaczony do spożycia przez ludzi – spożywali go sami oskarżeni oraz osoby, którym go sprzedawali, w tym celu był on wprowadzany do obrotu – jako produkt spożywczy, a nie dla innych celów, np. jako rozpałka, rozpuszczalnik itp.,

b) posiadał on szczególne właściwości organoleptyczne – i w tym punkcie odbywało się działanie oskarżonych zmierzające i w efekcie prowadzące do wytworzenia napoju spirytusowego, oskarżeni usuwali bowiem bitrex, a roztwory spirytusowe skażone tą substancją cechuje wyjątkowo odrażająco gorzki smak, przez co nie nadają się do wytwarzania podróbek napojów spirytusowych (k. 1437); oskarżeni usuwając ten bitrex doprowadzali więc do zmiany właściwości organoleptycznych alkoholu w ten sposób, iż nie odbiegał on tymi właściwościami w sposób znaczący od napojów spirytusowych wytworzonych zgodnie z odpowiednimi regulacjami, przed usunięciem bitrexi spirytus skażony nie spełniał właściwości organoleptycznych wymaganych dla napoju spirytusowego – to jest punktu 1b art. 2 rozporządzenia nr 110/2008, po usunięciu przedmiotowej substancji napoje spirytusowe spełniały warunki dot. właściwości organoleptycznych, oskarżeni w ten właśnie sposób wyrabiali napoje spirytusowe w sposób niezgodny ze sposobem produkcji opisanym w punkcie 1d art. 2 rozporządzenia nr 110/2008, właśnie dlatego, że napoje te –

spirytus i wódka były wytworzone niezgodnie z w/w regulacją oskarżeni wyczerpali znamiona występku z art. 42 ust. 1 pow. ustawy,

ponadto produkt ten

c) zawierał ponad 15 % alkoholu;

produkt wytwarzany przez oskarżonych spełniał więc wszystkie warunki definicji zawartej w punktach 1a do 1c art. 2 rozporządzenia, a niezachowanie warunków wskazanych w pkt 1d przy produkcji napojów spirytusowych powoduje właśnie wyczerpanie znamion przedmiotowego występku.

Na marginesie można zaznaczyć, iż benzoesan denatonium (bitrex) w Księdze Rekordów G. został uznany za najbardziej gorzką znaną substancję.

W ocenie sądu, nie może więc budzić wątpliwości, iż oskarżeni wyczerpali znamiona opisane w przepisach art. 44 ust. 1 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18 października 2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Z popełnienia przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 1 uczynili sobie stałe źródło dochodu, popełniania tego przestępstwa stanowiło w zasadzie ich stałe zajęcie i stałe źródło dochodu we wskazanych wyżej co do każdego oskarżonego okresach.

Występek z art. 13 ustawy o wyrobieniu alkoholu etylowego (..) polega na odkażaniu alkoholu etylowego skażonego lub w jakikolwiek sposób osłabianiu działanie środka skażającego. W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym i wyżej omówionej opinii biegłego z zakresu chemii, nie może budzić wątpliwości, iż alkohol, który oskarżeni odkażali był, zgodnie z powołaną ustawą i wydanym na podstawie zawartej w niej delegacji rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, skażony – zawierał ponad 2 gramy benzoesanu denatonium (bitrexu) na 100 litrów roztworu – VIDE: str. 39 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego i pow. tam przepisy. Ponadto oskarżeni w całości usuwali bitrex i w ten sposób wyczerpali znamiona w/w przestępstwa, dodać zresztą należy, iż już samo osłabianie działania środka skażającego stanowi przestępstwo z art. 13 pow. ustawy. Działanie oskarżonych z pewnością musiało być więc kwalifikowane jako dokonanie tego występku, a nie jego usiłowanie. Oskarżeni odkażali bowiem alkohol etylowy skażony poddając go skomplikowanemu procesowi filtrowania, a także dodawali różne komponenty, a przede wszystkim podchloryn sodu, który wytrącał substancje skażające. Ponadto wymienieni oskarżeni uczynili sobie z popełnienia przestępstwa opisanego w art. 13 pow. ustawy stałe źródło dochodu, a więc zachowanie ich należało kwalifikować z art. 13 w zw. z art. 14 cyt. wyż. ustawy.

Ponadto oskarżony K. A. (1) wprowadził do obrotu co najmniej 225,5 litra napoju spirytusowego, sprzedawanego jako wódka w 451 butelkach o pojemności 0,5 litra oznaczonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...), którego nie miał prawa używać, zastrzeżonym na rzecz Polmos B. i zamkniętych zakrywkami oznaczonymi podrobionym wyżej wskazanym znakiem towarowym.

Art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej stanowi, iż kto, w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zdaniem Sądu, oskarżony K. A. (1) dopuścił się więc obrotu co najmniej 451 butelkami zawierającymi przedmiotowy napój spirytusowy, oznaczonymi w/w znakami towarowymi.

Ponadto oskarżony z popełnienia przestępstwa z art. 305 ust. 1 powołanej ustawy uczynili sobie stałe źródło dochodu, a więc jego zachowanie należało kwalifikować z art. 305 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Wskazać też trzeba, iż czyn z art. 305 ust. 1 pow. wyżej ustawy może być popełniony jedynie umyślnie. Zdaniem Sądu, oskarżony wyczerpał znamiona tego występku umyślnie co najmniej z zamiarem ewentualnym, albowiem przewidując możliwość jego popełnienia (to jest nie mając pełnej świadomości, iż w/w znak towarowy podlega ochronie), godził się na to.

Przy czym w/w występek z art. 305 ust. 1 i 3 stanowił fragment czynu zarzucanego oskarżonemu K. A. (1) w punkcie II aktu oskarżenia, w/w wódka stanowiła bowiem część odkażonego przez oskarżonych alkoholu etylowego, czynny te sąd połączył więc w opisie jednego czynu ciągłego z art. 12 k.k.

Wyżej opisanych zachowań oskarżeni dopuścili się w ramach czynu ciągłego opisanego w art. 12 k.k., albowiem działali w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru; jednocześnie należało zastosować art. 11§2 k.k., albowiem opisanym wyżej zachowaniem wyczerpali ona znamiona wszystkich wyżej wskazanych przestępstw z ustawy o wyrobieniu napojów spirytusowych, z ustawy o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz z ustawy Prawo własności przemysłowej.

Oskarżeni W. B. (1) i W. R. (1) wyczerpali znamiona pomocnictwa do w/w przestępstw z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy o wyrobieniu alkoholu etylowego w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Stosownie do treści art. 18 § 3 k.k. za pomocnictwo odpowiada ten, kto w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzi, środków przewozu, udzielając rad lub informacji.

Nie ulega wątpliwości, iż W. B. (1) przekazywał członkom zorganizowanej grupy przestępczej informacji i instrukcji, co do sposobu odkażania skażonego spirytusu oraz elementów służących do skonstruowania instalacji służącej do odkażania skażonego spirytusu, a nadto obsługi technicznej tej instalacji. W. B. (1) niewątpliwie miał świadomość przestępczej działalności, którą zajmowali się w/w członkowie zorganizowanej grupy przestępczej. Na jego sprawstwo wskazywały w szczególności: wyjaśnienia oskarżonego I. K. (1) złożone podczas śledztwa. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, przewidując bowiem możliwość popełnienia przestępstwa godził się na to. Ponadto dopuścił się go w ramach przestępstwa ciągłego działając w krótkich odstępach czasowych w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

W. P. dostarczenie co najmniej 6000 litrów skażonego spirytusu pomógł w/w członkom zorganizowanej grupy przestępczej w dokonaniu popełnionych przez nich przestępstw. Nadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż oskarżony ten miał świadomość przestępczej i nielegalnej działalności grupy. Działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, tj. przewidując możliwość popełnienia przestępstwa godził się na to. Ponadto dopuścił się czynu działając w warunkach czynu ciągłego, tj. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

Reasumując:

- w punkcie 2 wyroku Sąd uznał oskarżonego W. J. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 7 wyroku uznał oskarżonego K. A. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) oraz art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 776) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013

r., poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności,

- w punkcie 12 uznał oskarżonego I. K. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 17 wyroku uznał oskarżonego K. P. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 23 wyroku uznał oskarżonego J. D. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 28 wyroku uznał oskarżonego M. L. (1) za winnego przestępstwa z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie 32 wyroku uznał oskarżonego W. B. (1) za winnego przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 206) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 144 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33§1-3 k.k. wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

- w punkcie 34 wyroku uznał oskarżonego W. R. (1) za winnego przestępstwa z 18§3 k.k. w zw. z art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 z późn. zm.) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z

dnia 2.03.2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33§1-3 k.k. wymierza mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych.

Przy czym w punkcie 34 wyroku sąd omyłkowo słownie zapisał „dziesięć” a liczebnikiem „8” miesięcy pozbawienia wolności. Wyniknęło to z omyłki pisarskiej, ponieważ sąd orzekał kary łagodniejsze niż w poprzednim uchylonym przez sąd II instancji wyroku z tego powodu, iż wyeliminowana została kwalifikacja z art. 286§1 k.k., a ponadto ustalono niższą wartość alkoholu. Słowny zapis przy każe pozbawienia wolności powinien więc brzmieć „osiem”.

Ponadto w punkcie 4 wyroku sąd przypisał oskarżonemu W. J. (1) przestępstwo z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k.

Wymieniony w okresie co najmniej od października 2008 roku do 9 lipca 2009 roku w K. działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 925 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz osiągając korzyść majątkową w wysokości co najmniej 18.500 zł. Pomagał mu w tym procederze częściowo K. P. (1), będąc pomocny w wytworzeniu co najmniej 100 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia o wartości co najmniej 2.000 zł, przy czym działał on w warunkach czynu ciągłego i uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu – K. P. (1) ciął dostarczony tytoń, mieszając go z odpadkami tytoniowymi, ważył i pakował w jednostkowe opakowania o masie 1 kilograma. Wymienieni oskarżeni działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Art. 12 a ust. 1 ustawy z dnia 2.03. 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych stanowi m.in. o wytworzeniu wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru. Działanie w/w oskarżonych w tym zakresie nie budzi wątpliwości, co wynika z wyjaśnień oskarżonego K. P. (1) złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznawał się on do zarzucanego mu czynu.

Mając powyższe na względzie sąd w punkcie 4 wyroku uznał oskarżonego W. J. (1) za winnego przestępstwa z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 wyżej cytowanej ustawy w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 14 w/w ustawy wymierzył mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto w punkcie 19 wyroku sąd uznał oskarżonego K. P. (1) za winnego przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 w zw. z art. 14 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 14 w/w ustawy wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W punktach 3, 8, 13, 18, 24 i 29 Sąd uniewinnił oskarżonych W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) od popełnienia przestępstw skarbowych z art. 73§1 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1, 3 i 5 k.k.s.

Przepis art. 73§1 k.k.s. stanowi, iż kto, w użyciu wyrobu akcyzowego, zmienia cel, przeznaczenie lub nie zachowuje innego warunku, od którego ustawa uzależnia zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczenia znakami akcyzy podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Wyżej już wskazano (we fragmencie dotyczącym opinii biegłego z zakresu chemii), iż odkażany przez oskarżonych alkohol nie spełniał wymagań dla alkoholu skażonego, zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1309/2005 z 10 sierpnia 2005 r. zmieniającego Rozporządzenie (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. Wszystkie pobrane próbki alkoholu zawierały bowiem zbyt mało skaźnika w postaci izopropanolu (zob. również wywody Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

k. 3406-3408 akt). Innymi słowy dla skutecznego skażenia alkoholu zgodnie z ustawą o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych wystarczające było 2 gramy bitrexu na 100 litrów, a więc alkohol był prawidłowo skażony, ale tylko na gruncie przepisów tej ustawy, do celów zwolnienia z podatku akcyzowego konieczne było natomiast 3 litry izopropanolu i 2 gramy bitrexu, ilość tego pierwszego skaźnika nie osiągnęła tej wielkości. Oskarżeni nie mieli więc do czynienia ze spirytusem skażonym w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, tym samym nie podlegał on zwolnieniu z podatku akcyzowego, a więc oskarżeni usuwając bitrex nie zmieniali celu i przeznaczenia wyrobu akcyzowego ani nie dopuszczali się żadnego innego zachowania opisanego w przepisie art. 73§1 k.k.s., nie wprowadzali bowiem żadnej zmiany w wyrobie akcyzowym, nie podlegał on zwolnieniu od podatku akcyzowego, ponieważ nie był prawidłowo skażony. Oskarżeni nie wyczerpali więc znamion w/w przepisu, a sąd nie doszukał się też, aby ich zachowanie stanowiło inne przestępstwo skarbowe (k. 3408 akt). Sąd rozważał możliwość przyjęcia usiłowania nieudolnego z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s., jednakże art. 21§1 k.k.s. stanowi, że usiłowanie przestępstwa skarbowego zagrożonego karą nieprzekraczającą roku pozbawienia wolności lub karą łagodniejszą jest karalne tylko wtedy, gdy kodeks tak stanowi. Należało więc stwierdzić, że kodeks nie stanowi, aby usiłowanie przestępstwa skarbowego z art. 73§1 k.k.s. było karalne.

Wreszcie należało powtórzyć, iż w punktach od 36 do 38 Sąd uniewinnił oskarżonych H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) od zarzucanych im czynów z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Powody, dla których sąd uznał, że nie wykazano, aby oskarżeni wprowadzili kogokolwiek w błąd i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zostały opisane wyżej.

Należało ponadto wskazać, iż wymienieni zachowaniem swoim nie wyczerpali znamion jakiegokolwiek innego czynu zabronionego. W szczególności nie było możliwe przypisanie występku z art. 42 ust. 1 ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, ponieważ w przepisie tym mowa jest o wprowadzeniu do obrotu napoju wytworzonego w sposób tam opisany. W przypadku wymienionych oskarżonych mówić można jedynie o udziale w obrocie, jako pierwsi wprowadzili do obrotu odkażony alkohol W. J. (1) i pozostali członkowie wyżej opisanej zorganizowanej grupy przestępczej, H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) nabywając te napoje i dalej je zbywając jedynie uczestniczyli w tym obrocie.

Niemożliwe było też przypisanie trzem w/w oskarżonym przestępstwa paserstwa z art. 291§1 k.k. Dla bytu przestępstwa paserstwa z art. 291 § 1 k.k. niezbędnym jest, aby rzecz nabywana (przyjmowana) przez pasera została wcześniej uzyskana za pomocą czynu zabronionego przez sprawcę tzw. przestępstwa podstawowego. Decydujące znaczenia ma tutaj interpretacja terminu „rzecz uzyskana za pomocą czynu zabronionego”. Znamię to mówiąc w pewnym uproszczeniu interpretowane jest wąsko lub szeroko. Zwolennicy wąskiej interpretacji w/w terminu przyjmują, iż sformułowanie "rzecz uzyskana za pomocą czynu zabronionego" nie obejmuje rzeczy wytworzonych lub przetworzonych przez sprawcę przestępstwa podstawowego (...) są to rzeczy uzyskane drogą obojętną z punktu widzenia przepisów prawa karnego, którym dopiero czyn przestępny nadaje inną, swoistą postać" (por. E. Pływaczewski, *Przestępstwo paserstwa w ustawodawstwie polskim*, Toruń 1986, s. 70). Tak też w niniejszej sprawie Sąd dzieląc w/w stanowisko stwierdził, iż alkohol sprzedany przez W. J. (1) w/w oskarżonym nie został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, albowiem oskarżeni odkażający przedmiotowy alkohol nabywali go legalnie, płacili za niego, nie został on uzyskany za pomocą jakiegokolwiek czynu zabronionego w szczególności kradzieży lub przywłaszczenia (por. paserstwo opisane w art. 122 k.w.). Odkażenie i przetworzenie alkoholu przez oskarżonych tworzących zorganizowaną grupę przestępczą nie wyczerpuje natomiast znamienia „uzyskania rzeczy za pomocą czynu zabronionego”. Pojęcie „uzyskania” należy bowiem przeciwstawić pojęciu „wytworzenia”. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uchwale podjętej w składzie 7 sędziów w dniu 30 czerwca 2008 roku, w sprawie I KZP 8/08, publ. OSNKW 2008/7/52, przy czym obszerne wywody dotyczące tego zagadnienia zawarte zostały w uzasadnieniu tej uchwały. W tym miejscu powtórzyć można jeden z zawartych tam argumentów, a mianowicie ten, iż możliwe jest kryminalizowanie przyjmowania rzeczy pochodzącej z przestępstwa w tym też rzeczy dopiero przestępstwem wytworzonej lub przetworzonej, jak w niniejszej sprawie, ale ustawodawca musi w takim przypadku umieścić w ustawie

przepis szczególny, takim przepisem był np. art. 5 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 roku o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu, który stanowił, iż kto zbywa lub przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wytwór spirytusowy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku (Dz. U. Nr 27, poz. 169). Należy podkreślić, iż pow. ustawa z 22 kwietnia 1959 roku została uchylona omawianą wyżej ustawą z dnia 2 marca 2001 roku i wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Ta ostatnia ustawa nie przewiduje szczególnej formy paserstwa odnoszącej się do „wytworów spirytusowych”. Tym samym uznać należy, że paserstwo takie uległo dekryminalizacji i nie jest dopuszczalne kwalifikowanie takich zachowań na podstawie Kodeksu karnego lub ustaw szczególnych zawierających przepisy prawa karnego materialnego (por. uzasadnienie w/w uchwały SN).

Reasumując: we wskazanych wyżej punktach wyroku sąd uniewinnił oskarżonych H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1) od popełnienia zarzucanych im czynów.

Z uwagi na przemyślany i dokładnie przygotowany sposób popełnienia wszystkich przypisanych oskarżonym W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1), W. B. (1) i W. R. (1) czynów, wartość osiągniętej korzyści majątkowej, skalę przestępczego procederu, uczynienie sobie z tych przestępstw stałego źródła dochodu, Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości tych czynów oraz stopień winy wszystkich oskarżonych były znaczne.

W punktach 5, 9, 14, 20, 25 i 30 wyroku na podstawie powołanych tam przepisów Sąd wymierzył oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności, i tak:

- W. J. (1) 2 lat i 6 miesięcy,
- K. A. (1) 1 roku i 9 miesięcy,
- I. K. (1) 1 roku i 2 miesięcy,
- K. P. (1) 1 roku i 3 miesięcy,
- J. D. (1) 10 miesięcy,
- M. L. (1) 1 roku i 3 miesięcy.

Przy wymiarze kar wszystkim oskarżonym Sąd wziął pod uwagę dyrektywy płynące z art. 53 § 1 i 2 k.k.

Jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił wobec wszystkich oskarżonych wyżej wskazany znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów i znaczny stopień winy.

Ponadto wobec oskarżonych W. J. (1), K. P. (1), I. K. (1) i M. L. (1) okolicznością obciążającą była uprzednia karalność. W szczególności istotne było to, iż W. J. (1) był już karany za przestępstwo podobne z dwóch w/w ustaw szczególnych na karę pozbawienia wolności.

Jako okoliczności łagodzące sąd uznał częściowe przyznanie się oskarżonych K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1), nadto wobec oskarżonych K. A. (1), J. D. (1), W. B. (1) i W. R. (1) uprzednią niekaralność, zaś wobec wszystkich oskarżonych pozytywne opinie jakimi cieszą się w miejscach zamieszkania.

Przy wymiarze kar łącznych wobec w/w oskarżonych Sąd, uwzględnił okoliczność, iż wszystkie przypisane im czyny popełnione były w tym samym okresie czasu, nadto pokrzywdzonym był przede wszystkim Skarb Państwa, a w nieznanym zakresie Polmos B..

Sąd uznał, iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie adekwatna do wagi popełnionych czynów przez oskarżonego W. J. (1) i tylko ona spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz

cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych. Wymiar tej kary uniemożliwił zresztą zastosowanie instytucji z art. 69 kk. Ponadto – co istotne – oskarżony ten był już uprzednio karany za podobne przestępstwo i krótko po wydaniu skazującego wyroku dopuścił się przedmiotowych występów. Wobec oskarżonego W. J. (1) nie zachodzi więc pozytywna prognoza kryminologiczna, nie można stwierdzić, że na wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Jednocześnie uznał, że wobec oskarżonych K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1), W. B. (1) i W. R. (1) zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna i zostały wobec nich spełnione przesłanki określone w art. 69 § 1 – 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., a wobec oskarżonych J. D. (1), W. B. (1) i W. R. (1) z art. 69§1 i 2 k.k. w aktualnym brzmieniu, pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kar pozbawienia wolności.

Sąd uznał, iż orzeczenie kar pozbawienia wolności wobec w/w oskarżonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, będzie wystarczające dla osiągnięcia zakładanych wobec sprawców celów kary, a tym samym zapobieganie ich ewentualnemu powrotowi do przestępstwa. Sąd kierował się w tym zakresie postawą sprawców, ich właściwościami i warunkami osobistymi, dotychczasowym sposobem życia, a nadto zachowaniem po popełnieniu przestępstw. W szczególności oskarżeni K. A. (1), J. D. (1), W. R. (1) i W. B. (1) nie byli dotychczas karani, nadto wszyscy w/w oskarżeni cieszą się pozytywnymi opiniami w miejscach zamieszkania. Co prawda K. P. (1), M. L. (1) i I. K. (1) byli uprzednio karani, to jednakże nie wyklucza to pozytywnej prognozy co do ich osób w przyszłości. Należy też wskazać, iż za przyjęciem, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami określony w art. 69 § 3 k.k. przemawia fakt złożenia wyjaśnień przez w/w oskarżonych w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów. Wyjaśnienia oskarżonych I. K. (1), K. P. (1), J. D. (3), K. A. (1) i M. L. (1) złożone w dniu 15 grudnia 2009 r. w dużej mierze pozwoliły na rekonstrukcję stanu faktycznego. Co do oskarżonych D., R. i B. nie miał zastosowania art. 69§3 k.k. w brzmieniu do 30 czerwca 2015 r., a przepisy art. 69§1 i 2 w obecnym brzmieniu. Podkreślić też należy, iż stopień winy tych siedmiu oskarżonych jest znacznie niższy niż oskarżonego W. J. (1), który założył i kierował grupą oraz w większości dysponował osiągniętymi korzyściami majątkowymi.

Maksymalny okres próby przewidziany przepisami Kodeksu karnego będzie konieczny dla osiągnięcia zakładanych celów kary, uwzględniając wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych. Za konieczne uznał też sąd orzeczenie wobec oskarżonych dozoru kuratora sądowego ze względów wychowawczych, co pozwoli na bieżącą kontrolę ich zachowania, za wyjątkiem oskarżonych J. D. (1), W. B. (1) i W. R. (1), wobec których orzeczono 3-letni okres próby, to jest maksymalny zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami

Wyżej wskazane orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu pod dozór kuratora zawarte zostały w punktach 10, 15, 21, 26, 31, 33 i 35 wyroku.

Ponadto za konieczne sąd uznał wymierzenie wobec oskarżonych W. R. (1) i W. B. (1) kar grzywny, które będą stanowić dolegliwość wynikającą ze skazania. Należy bowiem podkreślić, że wobec tych oskarżonych nie orzekano przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, wymienieni dopuścili się bowiem jedynie przestępstw w formie zjawiskowej pomocnictwa. Przy określaniu liczby stawek dziennych sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynów i stopień winy sprawców, a określając wysokość jednej stawki dziennej ich sytuację majątkową i możliwości zarobkowe. Tak orzeczone kary grzywien będą realną dolegliwością ekonomiczną dla oskarżonych.

W punktach od 39 do 45 wyroku orzeczono wobec oskarżonych przepadki na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstw, i tak:

- w punkcie 39 wobec W. J. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 2 w kwocie 69.500 zł,
- w punkcie 40 wobec oskarżonego W. J. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 4 w kwocie 18.500 zł,
- w punkcie 41 wobec oskarżonego K. A. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 7 w kwocie 35.000 zł,

- w punkcie 42 wobec oskarżonego I. K. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 12 w kwocie 30.500 zł,
- w punkcie 43 wobec oskarżonego K. P. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 17 w kwocie 17.500 zł,
- w punkcie 44 wobec oskarżonego J. D. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 23 w kwocie 7.500 zł,
- w punkcie 45 wobec oskarżonego M. L. (1) z przestępstwa przypisanego w punkcie 28 w kwocie 5000 zł.

Orzekając w/w przypadku sąd kierował się następującymi zasadami:

po pierwsze w orzeczeniu tym nie chodzi o zysk łączący się z uprzednim pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszt jego uzyskania, lecz także o wszelkie wydatki poczynione na uzyskanie przedmiotu pochodzącego z przestępstwa; jak wskazał Sąd Najwyższy nie można w żadnej mierze przyjąć, że osoby uczestniczące w grupie przestępczej, zajmującej się produkcją środków odurzających, winny odpowiadać w zakresie omawianego środka jedynie za kwoty, jakie otrzymały w wyniku swoistego wynagrodzenia z racji jego produkowania; winny one odpowiadać za zwrot uzyskanej korzyści, obejmującej także koszty jej uzyskania – jeżeli nie da się dokładnie ustalić wielkości, jaką każda z nich odrębnie uzyskała – w częściach równych (wyrok SN z 22 października 2015 r., V KK 154/15, publ. Prok. i Pr. –wkl. 2016/1/1);

po drugie więc środki te Sąd orzekł w częściach równych.

Generalnie sąd przyjął więc zasadę, że jeżeli np. J. D. (1) uczestniczył w wytworzeniu 7.000 litrów napojów spirytusowych, a wartość tego alkoholu wynosiła co najmniej 5 zł za litr, to korzyść majątkowa wynosiła 35.000 zł (7.000 litrów x 5 zł = 35.000 zł), tą kwotę należało podzielić na części równe.

Wobec W. J. (1) w/w kwoty obliczono w następujący sposób:

- w okresie od października do połowy grudnia 2008 r. wyrobił co najmniej 7.500 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej **37.500 zł** (7.500 x 5),
- w okresie od połowy grudnia 2008 r. do końca marca 2009 r. wyrobił co najmniej 10.500 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 52.500 zł (10.500 x 5 zł), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1) i I. K. (1), a więc kwotę tę należy podzielić na 3 równe części, co daje **17.500 zł** (52.500 : 3),
- w okresie od kwietnia do maja 2009 r. wyrobił co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 40.000 zł (8.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), I. K. (1) i K. P. (1), kwotę 40.000 zł należało więc podzielić na 4 równe części, co daje **10.000 zł**,
- w czerwcu 2009 r. wyrobił co najmniej 4.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 20.000 zł (4.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1), podział na pięć części daje więc **4.000 zł** (20.000 zł : 5),
- w okresie 9 dni lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.200 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 6.000 zł (1.200 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (3) i J. D. (1), podział na 4 równe części daje więc **1.500 zł** (6.000 : 4),

suma wyżej wskazanych kwot daje **70.500 zł** (37.500 + 17.500 + 10.000 + 1.500 + 4.000),

obliczenia te komplikuje udział M. L. (1), który w całym okresie od października 2008 r. do 23 lipca 2009 r. brał udział w wyrobie alkoholu, jednakże nie można mu przypisać kwoty takiej jak W. J. (1) i dodatkowo okres w lipcu od 10 do 23 dnia 2009 r., ponieważ w całym wyżej wskazanym okresie M. L. (1) uczestniczył w wyrobieniu 6.000 litrów napojów spirytusowych taką bowiem ilość skażonego alkoholu dostarczył na posesję przy ul. (...) w K., nie brał dalek udziału w procesie odkażania, rozlewania, wydawania alkoholu, odebrał ilość 4.000 litrów napojów spirytusowych,

ale zawierała się ona w w/w ilości 6.000 litrów dostarczonej „surówki”; w przypadku M. L. (1) wartość 6.000 litrów napojów spirytusowych wynosiła więc 30.000 zł (6.000 x 5 zł), przy czym M. L. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), I. K. (1) i J. D. (1) (w wyroku błędnie, omyłkowo zapisano W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1) i M. L. (1)), kwotę 30.000 podzielono więc na 6, uzyskując **5.000 zł** i taką kwotę przepadku orzeczono w punkcie 45 wobec oskarżonego M. L. (1);

w ten sytuacji o w/w kwotę 5.000 zł pomniejszono kwoty przepadku orzeczono wobec pozostałych oskarżonych: W. J. (1), K. P. (1), K. A. (1), I. K. (1) i J. D. (1), wobec każdego z tych oskarżonych odjęto więc kwotę 1.000 zł (5.000 zł : 5);

ostateczna kwota co do oskarżonego W. J. (1) wyniosła więc **69.500 zł** (70.500 – 1.000),

ponadto wobec tego oskarżonego orzeczono w punkcie 40 przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przypisanego w punkcie 4 w kwocie **18.500 zł** (925 kg tytoniu x 20 zł).

Co do oskarżonego K. A. (1) wyliczenie kwoty wskazanej w punkcie 41 wyroku przeprowadzono w następujący sposób:

- w okresie od połowy grudnia 2008 r. do końca marca 2009 r. wyrobił co najmniej 10.500 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 52.500 zł (10.500 x 5 zł), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1) i I. K. (1), a więc kwotę tą należy podzielić na 3 równe części, co daje **17.500 zł** (52.500 : 3),

- w okresie od kwietnia do maja 2009 r. wyrobił co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 40.000 zł (8.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1) i K. P. (1), kwotę 40.000 zł należało więc podzielić na 4 równe części, co daje **10.000 zł**,

- w czerwcu 2009 r. wyrobił co najmniej 4.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 20.000 zł (4.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. P. (1) i J. D. (1), podział na pięć części daje więc **4.000 zł** (20.000 zł : 5),

- w okresie 9 dni lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.200 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 6.000 zł (1.200 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. P. (1) i J. D. (1), podział na 4 równe części daje więc **1.500 zł** (6.000 : 4),

- w okresie od 10 do 23 lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.800 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 9.000 zł (1.800 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1) i J. D. (1), podział na 3 równe części daje więc **3.000 zł**,

Suma w/w kwot daje 36.000 zł (17.500 + 10.000 + 1.500 + 4.000 + 3.000), przy czym po odjęciu w/w 1.000 zł związanego z udziałem M. L. (1) uzyskano kwotę **35.000 zł**.

Kwota orzeczona w punkcie 42 wobec I. K. (1) obliczona została w następujący sposób:

- w okresie od połowy grudnia 2008 r. do końca marca 2009 r. wyrobił co najmniej 10.500 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 52.500 zł (10.500 x 5 zł), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1) i K. A. (1), a więc kwotę tą należy podzielić na 3 równe części, co daje **17.500 zł** (52.500 : 3),

- w okresie od kwietnia do maja 2009 r. wyrobił co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 40.000 zł (8.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1) i K. P. (1), kwotę 40.000 zł należało więc podzielić na 4 równe części, co daje **10.000 zł**,

- w czerwcu 2009 r. wyrobił co najmniej 4.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 20.000 zł (4.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1), K. P. (1) i J. D. (1), podział na pięć części daje więc **4.000 zł** (20.000 zł : 5),

Suma wyżej wskazanych kwot daje **31.500 zł** (17.500 + 10.000 + 4.000), po odjęciu w/w 1.000 zł przypadającego na M. L. (1) uzyskano kwotę **30.500 zł**.

Kwota orzeczona w punkcie 43 wobec oskarżonego K. P. (1) wyliczona została w następujący sposób:

- w okresie od kwietnia do maja 2009 r. wyrobił co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 40.000 zł (8.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1) i K. A. (1), kwotę 40.000 zł należało więc podzielić na 4 równe części, co daje **10.000 zł**,

- w czerwcu 2009 r. wyrobił co najmniej 4.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 20.000 zł (4.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. A. (1) i J. D. (1), podział na pięć części daje więc **4.000 zł** (20.000 zł : 5),

- w okresie 9 dni lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.200 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 6.000 zł (1.200 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. i J. D. (1), podział na 4 równe części daje więc **1.500 zł** (6.000 : 4),

- w okresie od 10 do 23 lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.800 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 9.000 zł (1.800 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1) i J. D. (1), podział na 3 równe części daje więc **3.000 zł**,

suma w/w kwot daje **18.500 zł** (10.000 + 1.500 + 4.000 + 3.000), przy czym po odjęciu w/w 1.000 zł związanego z udziałem M. L. (1) uzyskano kwotę **17.500 zł**.

Kwota orzeczona w punkcie 44 wobec J. D. (1) wyliczona została w następujący sposób:

- w czerwcu 2009 r. wyrobił co najmniej 4.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 20.000 zł (4.000 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), I. K. (1), K. A. (1) i K. P. (1), podział na pięć części daje więc **4.000 zł** (20.000 zł : 5),

- w okresie 9 dni lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.200 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 6.000 zł (1.200 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1), K. A. (1) i K. P. (1), podział na 4 równe części daje więc **1.500 zł** (6.000 : 4),

- w okresie od 10 do 23 lipca 2009 r. wyrobił co najmniej 1.800 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 9.000 zł (1.800 x 5), przy czym w tym okresie działał wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1) i K. P. (1), podział na 3 równe części daje więc **3.000 zł**,

suma w/w kwot daje **8.500 zł** (1.500 + 4.000 + 3.000), przy czym po odjęciu w/w 1.000 zł związanego z udziałem M. L. (1) uzyskano kwotę **7.500 zł**.

W punkcie 46 wyroku na podstawie art. 44 § 1 i 2 kk orzeczono wobec oskarżonych W. J. (1), K. A. (1), I. K. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) przypadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych pochodzących bezpośrednio z przestępstwa i służących do jego popełnienia ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/13/10 pod pozycjami 1 oraz od 2 do 17, karty 2061-2062. W orzeczeniu tym znalazła się omyłka pisarska, ponieważ należało orzec przypadek dowodów wymienionych pod pozycjami 1 i od 3 do 17, w pozycji 2 wymienione są bowiem papierosy, które nie były objęte zarzutami w niniejszej sprawie. Redakcja tego punktu orzeczenia wskazuje, że intencją sądu było wyeliminowanie punktu 3, ponieważ zapis pozycji 1 i od 2 do 17 jest nieuzasadniony, nie miałyby uzasadnienia wyodrębnianie w ten sposób punktu 1.

Na podstawie przepisów powołanych w punkcie 48 wyroku orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym R. S. (1), I. K. (1), J. D. (1), M. S. (1), W. B. (1), K. P. (1) i W. R. (1).

Dodać należy, że sąd nie mógł zasądzić kosztów nieopłaconej pomocy prawnej na rzecz obrońcy oskarżonego M. L. (1), ponieważ oskarżony ten korzysta z obrony z wyboru adw. M. J. (k. 370-371), a adw. K. W. został wyznaczony nie jako obrońca z urzędu, ale jako zastępca adw. M. J. przez Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w P. (k. 3533-3524).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich sytuację majątkową i wysokość osiągniętych dochodów, a nadto całokształt obciążeń finansowych wynikających ze skazania.

W części uniewinniającej kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.

SSO Robert Rafał Kwieciński